

ARULMIGU PALANIANDAVR ARTS COLLEGE FOR WOMEN

(Autonomous)

(Re-Accredited with 'B⁺⁺' Grade by NAAC 3rd Cycle)

Run by Arulmigu Dhandayuthapani Swamy Thirukoil, H.R & C.E Dept. Government of Tamil Nadu
A Government Aided College - Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal
CHINNAKALAYAMPUTHUR(PO), PALANI - 624615

LEARNING RESOURCES

HISTORY OF TAMILNADU 1336 – 2000 A.D

PREPARED

BY

PG & RESEARCH DEPARTMENT OF HISTORY

Objective Questions and Answers Descriptive Answers

1. திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆதிச்சநல்லூரில் அகழ்வாராய்வுகளை மேற்கொண்டவர் யார்?

டாக்டர். ஜாகர்

2. ஆதிச்சநல்லூர் எந்த மாவட்டத்தில் உள்ளது?

திருநெல்வேலி

3. அரிக்கமேடு என்ற இடத்தில் புதைபொருள் ஆராய்சியை மேற்கொண்டவர் யார்?

மார்டிமர் வீலா;

4. சங்ககாலத்தின் மிகவும் தொன்மையான இலக்கண நூல்?

அகத்தியம்

5. சங்ககால சேரர்களின் தலைநகரம் எது?

வஞ்சி (அ) கரூர்

6. சங்க கால சோழர்களின் தலைநகர் எது?

உறையூர்

7. முதல் சங்கம் எங்கு செயல்பட்டது?

தென்மதுரை

8. கூடத்தராற்றுபடை என்ற அழைக்கப்படும் நூல் எது?

மலைபடுகடாம்

9. மதுரை நகரின் சிறப்பை பற்றி கூறும் நூல்?

மதுரை காஞ்சி

10. பையம்பள்ளி என்ற இடத்தில் யாருடைய தலைமையில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி நடைபெற்றது?

S.R. ராவ்

11. தமிழக முடியரசுகளை குறிப்பிடும் தமிழ் மொழி அல்லாத முதல் கல்வெட்டு யாருடைய காலத்தை சேர்ந்தது?

அசோகர்

12. சங்ககால சேர மன்னர்களின் தலைசிறந்தவர் யார்?

செங்குட்டுவன்

13. சங்ககால சோழ அரசர்களின் தலைசிறந்த அரசன் யார்?

கரிகாலன்

14. சங்ககால சேர மன்னர்களின் வரலாற்றை அறிய உதவும் நூல்?

பதிற்றுபத்து

15. சங்ககாலத்தில் செயல்பட்ட அமைச்சர் குழுக்களின் பெயர் என்ன?

ஐம்பெருங்குழு, எண்பேராயம்

16. காக்கை பாடினியார் எழுதிய நூலின் பெயர் என்ன?

காக்கை பாடினியம்

17. சங்க காலத்தில் கல்வி பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியரை எவ்வாறு அழைத்தனர்?

கணக்காயர்

18. பாரி என்ற குறுநில மன்னன் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்த எந்த பகுதியை ஆண்டு வந்தார்?

பரம்பு மலை

19. யவனர்கள் என அழைக்கப்படுவார்கள்?

கிரேக்க, ரோமானிய வணிகர்கள்

20. சங்க காலத்தில் மேலை நாட்டினர் அதிக அளவில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்த பொருள் என்ன?

மிளகு

21. சங்ககாலத்தின் இறுதிப்பகுதி எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது?

சங்கம் மருவிய காலம்

22. தமிழகத்தில் சேர, சோழ, பாண்டியர்களுக்கு அடுத்தபடியாக ஆட்சி செய்தவர்கள்?

களப்பிரர்கள்

23. களப்பிரர்களை பற்றி அறிய உதவும் நூல் எது?

தமிழ் நாவலர் சரிதை, யாப்பெருங்கலம், பெரியபுராணம்

24. களப்பிரர் பற்றி கூறும் செப்பேடுகள் யாவை?

வேள்விக்குடி, கூரம் செப்பேடுகள்

25. அச்சுதகளப்பாலனின் தலைநகரம் எது?

புகார்

26. புத்த அறிஞரான புத்ததத்தர் யார் காலத்தில் வாழ்ந்தார்?

அச்சுதகளப்பாளன்(களப்பிரர்)

27. அச்சுதகளப்பானன் களப்பிரமன்னன் வுே ஆட்சி செய்ததாக கூறும் நூல் எது?

யாப்பெருங்கலம்

28. கி.பி.6ம் நூற்றாண்டின் எந்த பாண்டிய மன்னன் களப்பிரர்களை தோற்கடித்தான்?

கடுங்கோன்

29. களப்பிரர் காலத்தில் எந்த சமயங்கள் நன்கு வளர்ச்சியடைந்தது?

சமணம், புத்தம்

30. திருமூலம் தன் கருத்துகளை பரப்பிய காலம் எது?

களப்பிரர் காலம்

31. அற்புதத் திருவந்ததி என்ற நூலை எழுதியவர் யார்?

காரைக்கால் அம்மையார்

32. பல்லவர்களின் சின்னம் எது?

நந்தி

33. திறந்தவெளி கலைக்கூடம் என்று அமைக்கப்படும் பாறைசிற்றம் யார் காலத்தைச் சார்ந்தது?

முதலாம் நரசிம்மவர்மன்

34. அதிகரணங்களின் நீதிபதிகள் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர்?

அதிகரண போஜகர்

35. யுவான் சுவாங் யாருடைய காலத்தில் காஞ்சிக்கு வருகைபுரிந்தார்?

முதலாம் நரசிம்மவர்மன்

36. காஞ்சி வைகுண்ட பெருமாள் கோவியை கட்டியவர் யார்?

இரண்டாம் நந்திவர்மன்

37. 2-ம் நந்திவர்மன் காலத்தில் வாழ்ந்த வைணவ சமய தொண்டர் யார்?

திருமங்கையாழ்வார்

38. கழற்சிங்கன் என்றழைக்கப்பட்ட பல்லவ மன்னன் யார்?

மூன்றாம் நந்திவர்மன்

39. நந்திக்கலம்பகம் எனும் நூலின் பாட்டுடை தலைவன் யார்?

மூன்றாம் நந்திவர்மன்

40. தெள்ளாறு எறிந்த நந்திவர்மன் என்ற பட்டம் பெற்றவர் யார்?

மூன்றாம் நந்திவர்மன்

41. பல்லவர் கால கட்டிடக்கலையின் மணிமகுடம் என்று போற்றப்படும் கோவில் எது?

காஞ்சி கையிலாச நாதர் கோவில்

42. திருநாவுக்கரசரின் நெறி எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது?

சரியை (அ) தாசமார்க்கம்

43. வண்தொண்டர் என்றழைக்கப்பட்ட சைவ குறவர் யார்?

சுந்தரர்

44. மகேந்திரவர்ம, பல்லவன் யாரால் சமண சமயத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு மாற்றப்பட்டார்?

திருநாவுக்கரசர்

45. குடுமியன் மலை இசைக்கல்வெட்டு எந்த பல்லவமன்னன் காலத்தைச் சேர்ந்தது?

முதலாம் மகேந்திரவர்மன்

46. முதல் பாண்டியப் பேரரசை ஏற்படுத்தியவர் யார்?

கடுங்கோன்

47. முதற்கால பாண்டியர் காலத்தைச் சேர்ந்த ஒற்றைக்கல் கோவில் எங்குள்ளது?

கமுக மலையிலுள்ள வெட்டுவான் கோவில்

48. கூன்பாண்டியன் யாரால் சைவ சமயத்திற்கு மாறினார்?

திருஞானசம்பந்தர்

49. கமுகமலை யாரின் உறைவிடமாக திகழ்ந்தது?

சமணர்கள்

50. கேள்விக்குடிப்பட்டயம் எந்த பாண்டிய மன்னரால் வெளியிடப்பட்டது?

ஜடத பராந்தகநெடுஞ்சடையன்

51. தளவாய்புரம் செப்பேட்டை வெளியிட்ட மன்னன் யார்?

பராந்தக வீர நாராயணன்

52. கமுக மலை கல்வெட்டில் காணப்படும் எழுத்து யாது?

தாமி எழுத்துகள்

53. சித்தன்ன வாசன் ஓவியங்கள் யாருடைய காலத்தை சேர்ந்தது?

பாண்டிய மன்னன்-ஸ்ரீமாறன், ஸ்ரீ வல்லன்

54. கொற்கை தற்போது எந்த பெயரில் உள்ளது?

தூத்துக்குடி

55. சோழர்கள் தெலுங்கர்கள் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர்?

சோடர்கள்

56. தெலுங்கு சோடர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் யார்?

ரேணாண்டு சோழர்கள்

57. 9-ம் நூற்றாண்டின் சோழர்களின் எழுச்சிக்கு காரணமானவர் யார்?

விஜயாலய சோழன்

58. தஞ்சையில் விஜயாலயன் எந்த கடவுளுக்கு ஒரு கோவிலை கட்டினான்?

நிசும்ப சூதனி

59. திரும்புறம்பிய போர் எந்தாண்டு நடைபெற்றது?

கி.பி.880

60. மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட கோபாரகேசரி என்று அழைக்கப்பட்டவர்?

முதலாம் பராந்தகசோழன்

61. உத்திரமேரூர் கல்வெட்டுக்கள் எந்தமன்னர் காலத்தைச் சேர்ந்தது?

முதலாம் பராந்தகசோழன்

62. பொன்மாளிகை துஞ்சிய தேவர் என்றழைக்கப்பட்ட சோழமன்னர் யார்?

இரண்டாம் பராந்தகன்

63. கிருமிகண்ட சோழன் என்றழைக்கப்படும் மன்னன் யார்?

ஆதிராஜேந்திரன்

64. ராஜராஜசோழனின் இயற்பெயர் என்ன?

அருள்மொழிவர்மன்

65. கடாராம் வென்றான் என்ற விருது பெற்ற மன்னன் யார்?

இரண்டாம் ராஜேந்திரன்

66. ராஜராஜசோழனின் இறுதி சாதனையாக கருதப்படுகின்ற படையெடுப்பு எது?

முந்நீர் பழந்தீவு பன்னிராயிரம்

67. போர்களத்திலயே முடிதுட்டிக்கொண்ட சோழமன்னன் யார்?

இரண்டாம் ராஜேந்திரன்

68. சாளுக்கிய சோழ வம்சத்தை தொடங்கி வைத்த சோழன் யார்?

இரண்டாம் குலோத்துங்கன்

69. சுங்கம் தவிர்த சோழன் என்றழைக்கப்படும் சோழர்?

முதலாம் குலோத்துங்கச் சோழன்

70. சோழர் காலத்தில் உள்ளாட்சி பற்றி குறிப்பிடும் கல்வெட்டு எது?

உத்திரமேரூர்

71. சோழ நாணயங்களில் மிகவும் பழமையானது யாருடைய காலத்தை சார்ந்தது?

உத்தம சோழன்

72. மூவருலா என்ற நூலை எழுதியவர் யார்?

ஒட்டக்கூத்தர்

73. புத்தமித்திரர் எழுதிய நூலின் பெயர் என்ன?

வீர சோழியம்

74. ஜெயங்கொண்டார் எழுதிய நூலின் பெயர் எது?

கலிங்கத்துப் பரணி

75. முதலில் கல்வெட்டுகளில் மெய்கீர்த்தி எழுதும் பழக்கத்தை தொடங்கியவர் யார்?

முதலாம் ராஜராஜ சோழன்

76. “வாந ஊழாயள்” என்ற நூலை எழுதியவர் யார்?

மு.யு. நீலகண்ட சாஸ்திரி

77. “பிற்கால சோழர் வரலாறு” என்ற நூலை எழுதியவர் யார்?

வு.ஏ. சதாசிவ பாண்டாரத்தார்

78. பாண்டிய ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தை துவங்கி வைத்த மன்னர் யார்?

முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

79. “சோனாடு கொண்டருளிய” என்ற விருதுப்பெயர் பெற்ற மன்னர் யார்?

முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

80. பாண்டிய பேரரசின் மிகச்சிறந்த மன்னன் யார்?

முதலாம் ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

81.

82. கோவில் பொன்வேய்ந்த பெருமாள்” என்ற விருது பெயரை சூட்டிக்கொண்ட மன்னர் யார்?

முதலாம் ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

83. ஐ ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியனால் தோற்றடிக்கப்பட்ட சோழ மன்னன் யார்?

மூன்றாம் ராஜேந்திரன்

84. “கோவில் பொன்வேய்ந்த பெருமாள்” என்ற விருது பெயரை சூட்டிக்கொண்ட மன்னர் யார்?

வீரசோமேஸ்வரன்

85. சித்ரமேழிபெரியநாட்டார் என்பதுஎதனைக் குறிக்கிறது?

வேளாளர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒரு அமைப்பு (அ) குழு.

86. கொல்லம் கொண்டாள் என்றிவிருதைசூட்டிக்கொண்டமன்னன் யார்?

முதலாம் ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

87. ஐ -ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியனால் தோற்கடிக்கப்பட்ட ஹொய்சால மன்னர் யார்?

வீர சோமேஸ்வரன்

88. சித்ரமேழி பெரிய நாட்டார் என்பது எதனைக் குறிக்கிறது?

வேளாளர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒரு அமைப்பு (அ) குழு.

89. கொல்லம் கொண்டாள் என்றி விருதை சுட்டிக்கொண்ட மன்னன் யார்?

முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன்

90. எந்த பாண்டிய மன்னனின் காலத்தில் மார்க்கோபோலோ மதுரைக்கு வந்தார்?

முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன்

91. “இடைக்காலப் பயணிகளின் இளவரசர்” என அழைக்கப்பட்டவர்?

மார்க்கோபோலோ

92. பாண்டிய நாட்டின் பிரதான தொழில் எது?

முத்துக்குளித்தல்

93. பாண்டிய நாட்டில் செயல்பட்ட ஏதாவது 2 முக்கிய வணிகக் குழுக்களின் பெயர்களை எழுதுக?

5 வண்ணத்தான், நானா தேசிகள்

94. பாண்டிய நாட்டின் முக்கிய துறைமுகம் எது?

காயல்பட்டினம்

95. 2வது பாண்டிய பேரரசின் போது படையெடுத்து வந்த முஸ்லீம் தளபதி யார்?

மாலிக்காபூர்

96. மாலிக்காபூர் மதுரை மீது எந்த ஆண்டு படையெடுத்தார்?

கி.பி.1311

97. யாருடைய காலத்தில் பாண்டிய நாடு டெல்லி சுல்தானியத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியது?

முகமது -பின் துக்ளக்

98. மதுரை சுல்தானியம் யாரால் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது?

குமார கம்பணர்

99. முஸ்லீம் ஆசிரியர்களால் பாண்டிய நாடு எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது?

மாபார்

100. விஜயநகரப் பேரரசு எந்தாண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது?

1336

101. விஜயநகரப் பேரரசு யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது?

ஹரிஹர், புக்கர்

102. ஹரிஹர், புக்கர் ஆகியோரின் குரு யார்?

வித்யாரண்யர்

103. "மதுரா விஜயம்" என்ற நூலின் ஆசிரியர் யார்?

கங்கா தேவி

100. விஜயநகரம் எந்த நகிக்கரையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது?

துங்கபத்திரை(தென்கரை)

சேரன் செங்குட்டுவன்

- சேரன் செங்குட்டுவன் சங்க காலத்திலிருந்தே சேர மன்னர்களின் வரிசையில் பிரபலமான மன்னன்.
- இரண்டு முக்கியமான சங்க கால இலக்கியப் படைப்புகளான 'பதிற்றுப்பத்து' மற்றும் 'அஹநானூறு' இவரைப் பற்றிய ஏராளமான தகவல்களைக் கொண்டுள்ளது.
- சேரனின் இராணுவச் சுரண்டல்கள் தமிழ்க் காப்பியமான 'சிலப்பதிகாரத்திலும்' விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.
- இந்த வேலையின்படி, அவர் இமயமலைக்கு ஒரு பயணத்தை வழிநடத்தினார், கங்கையின் குறுக்கே தனது எதிரிகளை தோற்கடித்தார், மேலும் இமயமலையில் சேர கொடியை உயர்த்தினார்.
- எட்டுத்தொகை நூலின் பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம் தசாப்தத்தில், பரணர் குட்டுவனைப் போற்றுகிறார்.
- புறநானூறு 343 என்பது செங்குட்டுவனின் மலை மற்றும் கடல் பொருட்கள், முதன்மையாக முத்துக்கள் மற்றும் படகுகள் மூலம் கரைக்கு கொண்டு வரப்பட்ட யவன தங்கம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது.
- அவர் அங்கிருந்து கற்களைக் கொண்டு வந்து கண்ணகியின் நினைவாக ஒரு கோயிலைக் கட்டினார்.

சேரன் செங்குட்டுவன்

ஆட்சி

சேரன் செங்குட்டுவன் - ஆட்சி

- செங்குட்டுவன் , பெரிய சேர மன்னன் , கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டில் தனது ராஜ்யத்தை ஆண்டான் மற்றும் பண்டைய காலத்தில் பிரபலமான மன்னனாக இருந்தான்.
- அவன் சேரலாதனின் மகன் பெரிய மன்னன் .
- அவரது ஆட்சியின் போது , அவரது ராஜ்யம் கேரளா வரை விரிவுபடுத்தப்பட்டது , மேலும் அவரது பெரும் வீரம் காரணமாக, அவரது அண்டை ராஜ்யத்தில் உள்ள மன்னர்கள் அவருக்கு சரியான மரியாதை காட்டி அவருடன் நட்புடன் சென்றார்கள்.
- அவர் தனது பேரரசை 50 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆட்சி செய்தார், மேலும் நவீன கால கோவையின் ஆட்சியாளராகவும் இருந்தார்.
- அவரது புகழ்பெற்ற சகோதரர் இளங்கோ அடிகள் , ஒரு சமண துறவியாகி, எஸ் இளப்பதிகாரத்தை எழுதியவர் .
- பழங்காலத் தமிழ்ப் படைப்பான சிலப்பதிகாரம் இவரது சாதனைகளைக் குறிப்பிடுகிறது.
- செங்குட்டுவன் வெளிநாடுகளில் வணிகம் செய்து கப்பல்கள் மூலம் வணிகம் செய்து வந்தார்.
- இவ்வலகில் உள்ள அனைவரும் செங்குட்டுவனைப் போற்றினர், அவனது பெயரும் புகழும் உலகெங்கும் பரவின.
- செங்குட்டுவன் ஒரு உன்னத மன்னன் , களைத்துப்போன பயணிகளின் பசியைப் போக்க தனது ராஜ்யம் முழுவதும் பல உணவு மற்றும் ஓய்வு இடங்களை நிறுவினார்.

இராணுவ வெற்றிகள்

சேரன் செங்குட்டுவன் - இராணுவ வெற்றிகள்

- கடம்பர்கள், யவனர்கள் (கிரேக்க அல்லது ரோமானிய கடற்படையினர்) உதவியுடன் குட்டுவன் மீது கடல் தாக்குதலை

நடத்தினர், ஆனால் சேரா ஆட்சியாளர் அவர்களின் கடற்படையை அழித்தார்.

- மோகூர் மன்னனைப் போலவே கொங்கு மக்களையும் தோற்கடித்ததாகக் கூறப்படுகிறது.
- கிழக்கில் கரூர் வஞ்சிக்கு அருகிலுள்ள கொல்லிமலை மற்றும் மேற்குக் கடற்கரையில் தொண்டி மற்றும் மாந்தை ஆகிய பகுதிகள் அவரது ஆட்சியின் போது (கேரளா) சேர பிரதேசத்தில் அடங்கும்.
- கேரளாவின் குட்டநாடு அவரது பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.
- செங்குட்டவனின் இராணுவச் சாதனைகள் , இடைக்காலத் தமிழ்க் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் மிகைப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தாலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- சேரன் செங்குட்டுவன் வீரர்கள் எதிரிகளின் ஈட்டிகளிலிருந்து தங்களைக் காத்துக் கொள்ள காளை மறைக் கவசங்களைப் பயன்படுத்தினர்.
- சேரன் செங்குட்டுவன் கோலப் பிரதேச வாரிசுத் தகராறில் வெற்றிகரமாகத் தலையிட்டு, தனது உறவினரான (மைத்துனர்) கிள்ளியை சோழ அரியணையில் அமர்த்தினார்.).
- சேரன் செங்குட்டுவனின் பரம எதிரிகள் கடம்பர்கள் என்று வர்ணிக்கப்படுகிறார்கள். குட்டுவன் அவர்களை இடும்பில் , வலையூர் (வயலூர்) போரில் தோற்கடித்தான்.
- கடம்ப வீரர்கள் அடைக்கலம் புகுந்த **கொடுகூர்** "கோட்டை" தாக்கப்பட்டது .
- பின்னர், கடம்பர்கள் (யவனர்களின் உதவியுடன்) குட்டுவன் மீது கடல் தாக்குதலை நடத்தினர் , ஆனால் சேரா ஆட்சியாளர் அவர்களின் கடற்படையை அழித்தார்.

சேரன் செங்குட்டுவனும் சிலப்பதிகாரமும்

சேரன் செங்குட்டுவனும் சிலப்பதிகாரமும்

- சிலப்பதிகாரம் நான் பாரம்பரியமாக இளவரசர் இளங்கோ அடிகள் (அதாவது இளைய இளவரசன்) என்பவருக்குக் காரணம் சேரன் செங்குட்டுவனின் இளைய சகோதரராகப் படைப்பில் தோன்றுகிறார் .
- சிலப்பதிகாரத்தின் மூன்றாவது பகுதி (வஞ்சி காண்டம்) சேரன் செங்குட்டுவன் இமயமலைக்குச் சென்று கண்ணகி/பத்தினி சிலைக்கு விறகல்லைக் கொண்டு வந்ததைப் பற்றியது .
- சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தின்படி, சேர மன்னனின் அரசவையில் இருந்த அரச ஜோதிடர் , இளங்கோ அரசனுக்குப் பிறகு இளங்கோ ஆட்சிக்கு வருவார் என்று கணித்தது மூத்த இளவரசன் செங்குட்டவனைக் கோப்படுத்தியது .
- இளங்கோ உடனடியாக தனது சிம்மாசன உரிமைகளை துறந்து ஒரு சமண துறவியாக வாழத் தேர்ந்தெடுத்தார்.
- வஞ்சியின் புறநகரில் உள்ள ஒரு மடத்திற்குச் சென்று சிலப்பதிகாரம் என்ற காவியத்தை எழுதினார் .

முடிவுரை

கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டில் தனது ராஜ்ஜியத்தை ஆண்ட பெரும் சேர மன்னன் செங்குட்டுவன் , அப்போது பிரபலமான ஆட்சியாளராக இருந்தான். ஆரம்பகால வரலாற்று தென்னிந்தியா மற்றும் கேரளாவில் கடல் பிறகோட்டிய வேல் கெழு குட்டுவன் என்றும் அழைக்கப்படும் சேர , சேர வம்சத்தின் மிகவும் பிரபலமான ஆட்சியாளர் ஆவார் . 'பதிற்றுப்பத்து' மற்றும் 'அஹநானூறு' ஆகிய இரண்டு முக்கியமான சங்க கால இலக்கியப் படைப்புகள் அவரைப் பற்றிய ஏராளமான தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன. தமிழ்க் காப்பியமான 'சிலப்பதிகாரமும்' சேரனின் இராணுவச் சுரண்டல்களை விவரிக்கிறது.

Kalapas

கலாப்ராஸின் தோற்றம் மற்றும் அடையாளம்
தெரியவில்லை. அவர்கள் தென்னிந்தியாவில் ஒரு சக்தியாக
மாறுவதற்கு தெளிவற்ற நிலையில் இருந்து எழுந்த மலைவாழ்
பழங்குடியினராக இருக்கலாம் என்பது ஒரு கோட்பாடு . வேட்டுவ
கவுண்டர் சமூகத்தின் வரலாற்று ஆவணங்கள் தமிழ்நாட்டில் ஒரு
காலத்தில் குற்றப் பழங்குடியினராக இருந்த பிலமலை கல்லால்
காரப் பழங்குடியினர் என்பதைக் காட்டுகின்றன . பிற கோட்பாடுகள்
அவர்கள் அநேகமாக வட தமிழ் (இன்றைய தென்கிழக்கு கர்நாடகா)
கர்நாதர்களாக இருக்கலாம் அல்லது சொற்பிறப்பியல் சான்றுகளின்
அடிப்படையில் அவர்கள் வேளர சமூகத்தின் கலப்பரா அல்லது
கலவர் தலைவர்களாக இருக்கலாம் என்று கூறுகின்றனர் . உடலுறவு
கொள்வதாக கூறப்படுகிறது . குர்கே மற்றும் ரோட்டர்மண்டின்
கூற்றுப்படி, இது "எதுவும் தெரியவில்லை" கராப்ராவின் தோற்றம்
மற்றும் பழங்குடி இணைப்புகளைப் பற்றியது , அதன் ஆட்சியானது
"கலாப்ரா இடைச்செயல் " என்று அழைக்கப்படுகிறது . பல
நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு எழுதப்பட்ட ஆவணங்களால் , குறிப்பாக
தமிழ் இந்து அறிஞர்களால் அவர்கள்
கண்டிக்கப்படுகிறார்கள். கராப்ராவின் ஆட்சியாளர்கள் இந்துக்
கோயில்களுக்கான மானியங்களைக் குறைத்தார்கள் ,
பிராமணர்களைத் துன்புறுத்தினார்கள், அவர்களின் ஆட்சியின் போது
பௌத்தம் மற்றும் ஜைன மதத்தை ஆதரித்தார்கள் என்ற ஊகத்திற்கு
இது வழிவகுத்தது. இருப்பினும், இந்த ஊகங்களை ஆதரிக்கும் அசல்
உரை தெரியவில்லை. அவர்கள் சமண மதத்தை ஆதரிப்பதற்கு
ஆதரவாக, 10 ஆம் நூற்றாண்டின் சமண இலக்கணமானது , கலாபுரா
மன்னர் அச்சுத விக்கந்தாவிற்கு சில அறிஞர்களால் கூறப்பட்ட ஒரு
கவிதையை மேற்கோள் காட்டுகிறது . புத்தர் தத்தாவின் தமிழ்
அல்லாத பௌத்த நூலான வினயவினிகயா 5 ஆம் நூற்றாண்டில்
தமிழ் பகுதியில் தொகுக்கப்பட்டது. ஷு ஹிகோசகாவின் கூற்றுப்படி ,
இந்த பாலி உரையில் உள்ள புத்தர் தத்தா "சோழ அரசின் புடமாலி
கலாம்" என்று குறிப்பிடுகிறார். Carl Potter's Encyclopedia of Indian Philosophy:

AD 360 AD முதல் 650 AD வரையிலான புத்த தத்துவத்தின் படி, பல அறிஞர்கள் காவேரி நதிக்கு அருகில் சோழ ராஜ்ஜியத்தில் 5 ஆம் நூற்றாண்டின் புத்தர் தத்தை வைக்கின்றனர் . அருணாச்சலத்தின் கூற்றுப்படி, இந்த ஆவணத்தின் பாலி கையெழுத்துப் பிரதியில் ஆக்டவிகாண்டே கரம்பக்ராந்தனே என்ற பெயர் உள்ளது , இதனால் ஆக்டவிகாண்டே கராப்ரா மன் னராக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இருப்பினும், பாலி மொழியில் உள்ள மிகப் பழமையான வினயாவினிகாயா கையெழுத்துப் பிரதிக்கு அந்தப் பெயர் இல்லை , ஆனால் கராபா என்று எழுதப்பட்டுள்ளது . இது கராப்ராவாக இருக்கலாம். புத்த தத்தா, தனது கையேட்டில் (வினயவினிச்சயாவின் நிகமானகத, வசனம் 3179) தனது புரவலர்களை பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்துகிறார்: மேலும் மீண்டும் ஒருமுறை டிகா மேலும் கூறுகிறார்: கி.பி 10 ஆம் நூற்றாண்டின் சமணக் கவிஞரும் யாப்பலுங்கரம் மற்றும் யாப்பலுங்காரகரிக்கையின் ஆசிரியருமான அமிர்த சாகர , விக்ரந்த அச்சுத கவிதை களையும் எழுதியுள்ளார் . பிற்காலப் படைப்பான தமிழ் நாவல் கலிதாயின் சில கவிதைகள் சில சமயங்களில் அக்யுத விக்ராந்தத்தைப் போற்றுவதாகக் கருதப்படுகிறது. சேல, சோழ, பாண்டிய ஆகிய மூன்று அரசர்கள் சிறைபிடிக்கப்பட்ட போது அக்யுதா மன்னனுக்கு எவ்வாறு கப்பம் செலுத்தினார்கள் என்பதை ஆவணம் விவரிக்கிறது . பார்டன் ஸ்டெயின் கருத்துப்படி , கராப்ராவின் இடைக்காலம் என்பது விவசாயி அல்லாத (பழங்குடியினர்) போர்வீரர்கள் தமிழின் வளமான சமவெளிகளில் அதிகாரம் பெறுவதற்கான வலுவான விருப்பத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலாம். மதவெறி இந்திய மத மரபுகளின் (பௌத்தம் மற்றும் சமண மதம்) ஆதரவைப் பெற்ற ஒரு பகுதி . இது அவர்களின் பிராமண மத பாரம்பரியத்தின் (இந்து மதம்) விவசாயிகள் மற்றும் நகர்ப்புற உயரடுக்குகளின் துன்புறுத்தலுக்கு வழிவகுத்திருக்கலாம், அவர்கள் பின்னர் கராப்ராக்களை அகற்ற வேலை செய்தனர் மற்றும் மீண்டும் ஆ ட்சிக்கு வந்த பிறகு , அவர்களை துன்புறுத்தியவர்களுக்கு எதிராக பதிலடி

கொடுத்தனர். கீழே இதற்கு நேர்மாறாக , ஆர்.எஸ்.சர்மா எதிர் கோட்பாட்டை முன்வைத்தார் , "கலாப்ராஸ் அரசுக்கு எதிரான விவசாயிகள் கிளர்ச்சிக்கு ஒரு உதாரணம் ", அது பழங்குடியினக் கூறுகளைக் கொண்டிருந்தாலு ம், 6 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இருக்கிறது. இந்த கோட்பாடுகள் அனைத்தும் "காரப்ரா ஆட்சியின் நிகழ்வுகள் மற்றும் தன்மைக்கு பாரிய ஆதாரங்கள் இல்லாததால் தடைபட்டுள்ளன.

பூலாங்குறிச்சி கல்வெட்டு

கி.பி 270 இல், கி.பி. 270 இல், கி.பி. 270 இல், கிங் சேந்தன் கிரானின் (குட்ரான்) பிராங்கிரிச்சி (தமிழ்நாடு) காலப்ரா கல்வெட்டு ஆகும். இது ராஜ்யத்தின் நிர்வாகப் பிரிவுகளையும் , வேத யாகங்கள் மற்றும் கோவில்களையும் குறிக்கிறது . கல்வெட்டின் மொழியானது தொல்காப்பியம் மற்றும் சங்க ஆவணங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைப் போலவே செம் மொழித் தமிழையும் கிட்டத்தட்ட ஒத்ததாக அறிஞர் கமில் ஸ்வெரெபில் குறிப்பிடுகிறார்.

8ஆம் நூற்றாண்டு வேள்விக்குடி மானியக் கல்வெட்டு

கரப்ராஸ் இருப்பதற்கான அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்படும் மற்றும் விவாதிக்கப்படும் கல்வெட்டு ஆதாரம் 8 ஆம் நூற்றாண்டில் வேர்விக்குடியால் நிதியளிக்கப்பட்ட 155-வரி நெடுஞ்சடையன் செப்புத்தகடு கல்வெட்டு ஆகும். இது கலாப்ராஸ் முடிந்து குறைந்தது 200 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உருவாக்கப்பட்டது . இது சிவபெருமானுக்கான பிரார்த்தனையுடன் தொடங்குகிறது மற்றும் சமஸ்கிருதத்தில் கிரந்த எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்ட ப ல வரிகள் , அதைத் தொடர்ந்து தமிழ் வடெழுத்து எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டது. கட்டுக்கதைகள் மற்றும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட புனைவுகளால் நிரப்பப்பட்ட இந்த கல்வெட்டு , பின்வரும் வரிகளில் (வரிகள் 39-40, ஹெச். கிருஷ்ண சாஸ்திரியால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வரிகள்:) கராப்ரா மற்று ம் பாண்டிய மன்னர் கடுங்கோன்

ஆகியோரின் ஒப்பீட்டளவில் விரைவான மறைவைக் கூறுகிறது . எல்
39: பின்னர், கரபுரன் என்ற காளி மன்னன் எண்ணற்ற பெரிய
மன்னர்களை (ஆதிராஜா) விரட்டியடித்து, பரந்த நிலங்களை
ஆக்கிரமித்து, மேற்கூறியவை (வேள்விக்குடி என்று குறிப்பிடப்பட்ட
கிராமம்) மீண்டும் நிறுவினான். எல் 40: பிறகு, பரந்த கடலில் இருந்து
உதிக்கும் சூரியனைப் போல , கடுங்கோன் என்ற
பாண்டியராஜா, கம்பீரத்தை அணிந்த மற்றும் இராணுவத்தின்
தலைவனாக இருந்த கூர்மையான ஈட்டிகளின் தெற்கு ஆண்டவன் ,
வெளியே வந்து ஆக்கிரமித்தான் . (சிம்மாசனம்), தன்னைச் சுற் றி
விரியும் கதிரின் (வீரம்) மகிமையான பிரகாசத்தை பரப்பி , கடல்
சூழ்ந்த பரந்த பூமியின் அரசர்களை அவர்களின் கோட்டைகளாலும்
கௌரவத்தாலும் அழித்து , நீதியின் செங்கோலைக் காட்டி , அவரது
வலிமை பூமியின் தீய விதியாகும் . (அவரது) வெண்ணிறக்
குடையின் நிழலின் கீழ் ஒளிர்வதற்கு த் தகுதியுடைய தேவி ,
அவனுடைய வலிமையால் மற்றவர்களின் கீழ் தன் உடைமைகளை
முடித்துக்கொள்கிறாள், மேலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விதத்தில் அவள்
அழிப்பதன் மூலம் அவருக்கு அடிபணியாத மன்னர்களின் ஒளிரும்
நகரமாக இருக்கிறாள் . அடுத்து, கடுங்கோனைப் பின்தொடர்ந்து
வெற்றி பெற்ற பா ண்டிய மற்றும் சோழ மன்னர்களின்
தலைமுறைகளையும், இறுதியாக கல்வெட்டு ஆண்டு (கி.பி.770)
ஆண்ட நெடுஞ்சடையன் என்ற மன்னன் பற்றியும் கல்வெட்டு
குறிப்பிடுகிறது. அதிகரி. கலாப்ராஸ் "நிலத்தை இழிவான வழிகளில்
அபகரித்ததற்கு" முன் தனது முன்னோர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நில
மானியங்கள் இதுவரை தலைமுறைகளாக திருப்பித்
தரப்படவில்லை என்று பிராமணர் குற்றம் சாட்டினார் என்று செப்புத்
தகடு பதிவு செய்கிறது . (வரிகள் 103-118). மன்னர் கடந்தகால
உரிமையின் ஆதாரத்தைக் கேட்டார் , அது வழங்கப்பட்டது , அதன்
பிறகு மன்னர் மனுதாரருக்கு மானியத்தை மீட்டெடுத்தார். கல்வெட்டு
சமஸ்கிருதத்தில் முடிவடைகிறது மற்றும் வைஷ்ணவம் மற்றும்
சைவ மதத்தின் இந்து மரபுகளின் வசனங்களுடன் முடிவடைகிறது ,

அதைத் தொடர்ந்து சிற்பியின் கோலோபோன் . இந்த கல்வெட்டு சில அறிஞர்களால் துல்லியமான வரலாற்றுப் பதிவாகக் கருதப்படுகிறது , இது காலப்ராஸ் ஒரு காலத்தில் இருந்ததைக் குறிக்கிறது , அவர்கள் பாண்டிய ராஜ்ஜியத்தின் ஒரு பகுதியை அல்லது முழுவதையும் கைப்பற்றினர், பிராமணர்களுக்கு சொந்தமான நிலங்களை ஆக்கிரமித்தனர், மேலும் காலபிரஸ் ஆதரிப்பதாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. பாண்டியாவின் தோல்வி (பாண்டியா). சில அறிஞர்கள் கலாபு லா காலியிடத்தை அனைத்து நோக்கங்களுக்காகவும் ஒரு "கதை" என்று நிராகரிக்கின்றனர் . சில பதிவுகளில் கராப்ராவின் குறிப்பு கராப்ராவின் அடையாளம் பற்றிய பல கோட்பாடுகளுக்கு வழிவகுத்தது. டி.ஏ.கோபிநாத் ராவ் அவர்களை முத்தரையர்களுடன் ஒப்பிடுகிறார் , மேலும் காஞ்சியில் உள்ள வைகுண்டப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டில் கலவல கார்வன் என்ற முத்தரையர் குறிப்பிடுகிறார் . மறுபுறம், M. ராகவ ஐயங்கார் காலப்ராஸை வேலர கரப்பற்றுடன் ஒப்பிடுகிறார் . மேலே உள்ள வேள்விக்குடி கல்வெட்டின் அடிப்படையில் , ஆர்.நரசிம்மாச்சாரியார் மற்றும் வி . வெங்கையா அவர்கள் கர்ணத்தர்கள் என்று நம்புகிறார்கள் . 5 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பெங்களூர் -சித்தூர் பகுதியில் இருந்து காரப்ராக்கள் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கே . ஆர்.வெங்கடராம் ஐயர் கூறுகிறார். கோபிநாத் ராவ் அவர்களை முத்தரையர்களுடன் ஒப்பிடுகிறார், மேலும் காஞ்சியில் உள்ள வைகுண்டப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டில் கலவல கார்வன் என்ற முத்தரையர் குறிப்பிடுகிறார். மறுபுறம், M. ராகவ ஐயங்கார் காலப்ராஸை வேலர கரப்பற்றுடன் ஒப்பிடுகிறார் . மேலே உள்ள வேள்விக்குடி கல்வெட்டின் அடிப்படையில் , ஆர்.நரசிம்மாச்சாரியார் மற்றும் வி.வெங்கையா அவர்கள் கர்ணத்தர்கள் என்று நம்புகிறார்கள் . 5 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பெங்களூர் -சித்தூர் பகுதியில் இருந்து காரப்ராக்கள் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கே . ஆர்.வெங்கடராம் ஐயர் கூறுகிறார். கோபிநாத் ராவ் அவர்களை முத்தரையர்களுடன்

ஒப்பிடுகிறார், மேலும் காஞ்சியில் உள்ள வைகுண்டப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டில் கலவல கார்வன் என்ற முத்தரையர் குறிப்பிடுகிறார். மறுபுறம், M. ராகவ ஐயங்கார் காலப்ராஸை வேலர கரப்பற்றுடன் ஒப்பிடுகிறார் . மேலே உள்ள வேள்விக்குடி கல்வெட்டின் அடிப்படையில் , ஆர்.நரசிம்மாச்சாரியார் மற்றும் வி.வெங்கையா அவர்கள் கர்ணத்தர்கள் என்று நம்புகிறார்கள் . 5 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பெங்களூர் -சித்தூர் பகுதியில் இருந்து கார்ப்ராக்கள் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கே .ஆர்.வெங்கடராம் ஐயர் கூறுகிறார்.

நாணயவியல்

அந்த நேரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நாணயங்களின் ஆய்வு பிராகிருத மொழியில் பல்வேறு பிராமி கல்வெட்டுகளையும் ஒவ்வொரு நாணயத்தின் இருபுறமும் உள்ள படங்களையும் காட்டுகிறது. நாணயங்களில் பொதுவாக புலி , யானை, குதிரை மற்றும் மீன் சின்னங்கள் இருக்கும் . "அரிய மாதிரிகளில் " அமர்ந்திருக்கும் ஜெயின் முனிகள் (பூசாரிகள்), புத்த ம ஞ்சுரீ சிலைகள் அல்லது கத்திகள் மற்றும் ஸ்வஸ்திகா சின்னங்கள் ஆகியவை அடங்கும் என்று குப்தா கூறினார் . இந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்த மற்ற நாணயங்களில் தமிழ் அல்லது பிராகிருதத்தில் கல்வெட்டுகளுடன் இந்து கடவுள்கள் மற்றும் தெய்வங்களின் உருவங்கள் உள்ளன. நாணயத்தில் பிராகிருதத்தைப் பயன்படுத்துவது கர்ப்ராவின் தமிழ் அல்லாத பிறப்பிடத்தை பிரதிபலிக்கக்கூடும் என்று குப்தா கூறினார். மற்ற அறிஞர்கள் நாணயத்தின் தேதி மற்றும் விளக்கம், நாணயத்தின் தோற்றம் மற்றும் வர்த்தக செல்வாக்கு மற்றும் சமண மற்றும் பௌத்த உருவகத்தின் அரிதான தன்மை குறித்து சந்தேகம் கொண்டுள்ளனர் . மத்திய கிழக்கு மற்றும் மத்திய தரைக்கடல் தொல்லியல் மற்றும் வரலாறு , நாணயங்கள் மற்றும் ஆவணங்களின் அறிஞர் திமோதி பவர் கருத்துப்படி , முசிரிஸ் போன்ற மத்திய தரைக்கடல் , மத்திய கிழக்கு மற்றும் தென்னிந்திய

துறைமுகங்களுக்கு இடையே 5 ஆம் நூற்றாண்டு வரை வர்த்தகம் தொடர்ந்ததாக இது தெரிவிக்கிறது .6 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து மத்திய தரைக்கடல் இலக்கியங்களில் திடீரென்று இந்திய துறைமுகங்கள் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை இது நிரூபிக்கிறது . இந்த "இருண்ட காலம்" 6 ஆம் நூற்றாண்டில் கலாப்ராஸ் தமிழகத்தை கைப்பற்றியதுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம் .6 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் சுமார் 75 ஆண்டுகள் வன்முறை மற்றும் வர்த்தகத் துறைமுகங்கள் மூடப்படும் இந்தக் காலகட்டம் நீடித்தது.

மதம் மற்றும் இலக்கியம்

கராப்ராஸின் மத சம்பந்தம் தெரியவில்லை . பீட்டர்சனின் கோட்பாட்டின் படி , கராப்ராஸ் ஷ்ரமண மதங்களுக்கு (பௌத்தம், சமணம், அஜீவிகாஸ்) ஆதரவளித்தார். மேலும் குறிப்பாக , திரு. பீட்டர்சன் கூறுகையில் , கராப்ராக்கள் ஜைனத்தின் திகம்பர பிரிவை ஆதரித்திருக்கலாம், இது கி .பி 3 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழில் நிறுவப்பட்ட வே த இந்து மதத்தை "அநேகமாக" அடக்கியது. அது கூறியுள்ளது. பௌத்தம் தழைத்தோங்கியது என்பதற்கு இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன. புத்த தத்தா (5 ஆம் நூற்றாண்டு) காவேரி நதிக்கரையில் கையேடுகளை எழுதியவர் , குறிப்பாக வினயவினிச்சாயா மற்றும் அபிதம்மாவதாரம் . ஆரம்பகால சோழர்களின் தலைநகரான பூதமங்கலம் மற்றும் காவேரிப்பட்டினம் போன்ற இடங்களில் பௌத்த மடாலயங்கள் கட்டுவதற்கு கராப்ரா பிரிவினர் ஊக்கம் அளித்தனர் . வினயவிநிச்சயத்தின் நிகமனகதாவில், பூதமங்கலம் என்ற ஊரில் காவேரி நதிக்கரையில் வென்ஹூதாஸ்ஸால் (விஷ்ணுதாசர்) கட்டப்பட்ட மடத்தில் பு த்தர் எப்படி தங்கியிருந்தார் என்பதை விவரிக்கிறார் . இந்தப் பதிவை நீங்கள் எப்படி எழுதுகிறீர்கள் என்பதை விளக்குகிறது . அவர் தனது புரவலரை அழியாத அக்யுதவிசாண்டே என்று விவரிக்கிறார் ,

கரம்பாவின் பாலி குடும்பத்தின் பெருமை (அக்யுத் அக்யுதவிசாந்தே கரம்பக்ரந்தனே). புத்த தத்தர் தலைநகர் காவேரிப்பட்டினத்தை பின்வருமாறு தெளிவாக விவரிக்கிறார் : தெள்ளத் தெளிவான நீர் கொண்ட நதியைக் கொண்ட நகரத்திற்குத் தேவையான அனைத்து கூறுகளும் பொருத்தப்பட்டுள்ளன , அது ரத்தினங்கள் நிறைந்தது , எங்களிடம் பல வகையான பஜார்கள் உள்ளன , பல தோட்டங்களால் அழகாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன , அழகாகவும் வசதியாகவும் உள்ளன. கன்னதாசனால் கட்டப்பட்ட விகாரை , கைலாசம் போன்ற உயரமான மாளிகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது , வெளிப்புறச் சுவரில் பலவிதமான அழகிய நுழைவாயில் கோபுரங்கள் உள்ளன , நான் அங்கு ஒரு பழைய மாளிகையில் வாழ்ந்து இந்தப் படைப்பை எழுதினேன். FE ஹார்டியின் கூற்றுப்படி , கராப்ராஸ் அரண்மனையின் விழாக்கள் விஷ்ணு அல்லது மாயோன் (கிருஷ்ணர்) கோவில்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது . அவர்கள் ஷாவிஸ் மற்றும் வைஷ்ணாவாக இருக்கலாம் என்ற கோட்பாட்டை இது ஆதரிக்கிறது. கல்வெட்டில் இந்துக் கடவுள் முருகன் உள்ளது. அச்சுத மன்னன் வைணவ திருமாலை வழிபட்டான் . புத்தர் தத்தாவின் கையேடான வினயவினிச்சயாவில் காந்திபடவண்ணனாவின் கூற்றுப்படி, பாதுகாவலர் அக்யுதா என்ற சொல் நாராயணனின் பெயரடையின் அதே சூழலில் பயன்படுத்தப்பட்டது (அச்சுதஸ்ஸ நாராயணஸ்ஸ வியா விக்கந்தம் எட்டஸ் ஸதி அச்சுதவிக்கண்டோ). ஆரம்பகால தமிழ் காவியங்களான சிலபதி காரம் (சமணம்) மற்றும் மணிமேகலை (பௌத்தம்) ஆகியவை கராப்ராஸின் அனுசரணையில் எழுதப்பட்டன . சமண அறிஞர்கள் மதுரையில் ஒரு அகாடமியை நிறுவினர் மற்றும் சமஸ்கிருதம் , பாலி, பிராகிருதம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் நூல்களை எழுதினர், பீட்டர்சன் கூறினார் . இறைச்சி உண்பதைக் கண்டிக்கும் திருக்குறள் இதில் அடங்கும் (சமணத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்று , இந்து மதம் அல்ல , கபிலால் போன்ற பிராமணக் கவிஞர்கள் சங்க இலக்கியங்களில் இறைச்சி உண்பவர்களாக சித்தரிக்கப்படுவதால் ,

தமிழ் காவியங்கள் , குறுகிய மற்றும் நீண்ட , பக்தி கவிதைகள் போன்ற உன்னதமானவைகளை உள்ளடக்கியது . பீட்டர்சனின் கூற்றுப்படி, இந்த ஆவணங்களில் சில தமிழ் தேசத்தில் இந்தியாவின் பல்வேறு மதங்களுக்கிடையேயான "உரையாடல் மற்றும் பரஸ்பர சகிப்புத்தன்மையின் படத்தைப் படம்பிடிக்கின்றன". மற்ற அறிஞர் கள் இவை ஜைன நூல்கள் என்பதையோ அல்லது வேதங்கள் , பிராமணர்கள் மற்றும் இந்துக் கடவுள்கள் மற்றும் தெய்வங்களைப் போற்றும் இந்த நூல்களை எழுதியவர்கள் ஜைனர்கள் என்பதை ஏற்கவில்லை.

வம்சத்தின் முடிவு

கலாப்ராஸின் ஆட்சி எப்படி முடிந்தது என்று தெரியவில்லை. இருப்பினும், பல்லவ மன்னன் சிம்மவிஷ்ணு தமிழ்ப் பகுதியை ஒருங்கிணைத்து, காரப்ராஸ் மற்றும் பிறரை ஒழித்து , 19 ஆம் நூற்றாண்டில் கிருஷ்ணா நதிக்கு தெற்கே காவேரி நதி வரை தனது ராஜ்யத்தை பலப்படுத்தினார் என்பதற்கு பல சான்றுகள் உள்ளன. 575 கி.பி. காவேரிக்கு தெற்கே பஞ்சா குடும்பம் ஏற்க னவே ஆட்சியில் இருந்தது . பல நூற்றாண்டுகளாக தமிழ் அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்திய களபுரா ஆட்சி , சாளுக்கிய, பாண்டிய, பல்லவ வம்சங்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டதும் முடிவுக்கு வந்தது . இது 6 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பல கல்வெட்டுகளால் சான்றளிக்கப்பட்டது , அத்துடன் கி .பி. 640 இல் இந்திய துணைக்கண்டத்தின் மற்ற பகுதிகளுடன் தமிழ் பகுதிக்கு விஜயம் செய்த புத்த யாத்ரீகரான சுவான்சாங்கின் சீன மொழி நினைவுக் குறிப்புகள் மூலம் சான்றளிக்கப்படுகிறது. சுவான்சாங் குறிப்பிடுகிறார் 10,000 துறவிகள் மகாயான பௌத்தத்தைப் படிக்கின்றனர் . மற்றும் காஞ்சி புரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான மதவெறி தேவ (இந்து) கோவில்கள் மற்றும் கல்வி விவாதங்கள் நடத்தப்படுகின்றன , ஆனால் பௌத்தம் ஒரு இல்லாத அமைதியான சர்வதேச மண்டலத்தை விவரிக்கிறது. சுவான்சாங் கலாப்ராஸைக் குறிப்பிடவில்லை.

குடவோலை முறை

உத்தரமேரூர் கல்வெட்டுகள் குடவோலை முறை பற்றி பேசுகின்றன. இந்த அமைப்பு சோழர்களின் கிராம நிர்வாகத்தின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் தனித்துவமான அம்சமாகும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 30 வார்டுகள் இருந்தன. குடவோலை முறை மூலம் ஒவ்வொரு வார்டுக்கும் ஒரு பிரதிநிதி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பனை ஓலைச் சீட்டுகளில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய போட்டியாளர்களின் பெயர்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. இந்த பனை ஓலைகள் ஒரு தொட்டியில் போடப்பட்டு கலக்கப்பட்டன. ஒரு சிறுவன் பானையிலிருந்து பனை ஓலைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்தான். சிறுவனால் பெயர் டிக்கெட் எடுக்கப்பட்ட நபர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டனர். அதுபோல முப்பது வார்டுகளுக்கு 30 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இந்த வகையான விசித்திரமான தேர்தல் முறை குடவோலை முறை என்று அழைக்கப்பட்டது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முப்பது உறுப்பினர்களில், பன்னிரண்டு பேர் ஆண்டுக் குழுவிற்கும், பன்னிரண்டு பேர் தோட்டக் குழுவின் உறுப்பினர்களாகவும், ஆறு உறுப்பினர்கள் தொட்டிக் குழுவிற்கும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

நிலைக்குழு மற்றும் தங்கக் குழு உறுப்பினர்களும் தேர்வு செய்யப்பட்டனர். உறுப்பினர்களின் தகுதிகள் அறிவிக்கப்பட்டன. குடவோலை முறையின் மூலம் தெரிவு செய்யப்படக்கூடிய ஒருவர் 35 முதல் 70 வயதுக்குட்பட்டவராக இருக்க வேண்டும். அவர் ஒரு வேலி நிலத்தையும், தனது சொந்த இடத்தில் வரிக்குட்பட்ட காணியில் கட்டப்பட்ட வீட்டையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். வேதங்கள் மற்றும் மந்திரங்களைப் பற்றிய அறிவு அவருக்கு இருக்க வேண்டும். பிராமணர்கள் அல்லது பெண்கள் அல்லது பசு அல்லது குழந்தைகளை கொன்றவர்கள் தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்டனர். திருடர்கள், குடிகாரர்கள் மற்றும் தண்டனை அனுபவித்தவர்கள்

குடவோலை அமைப்பிலிருந்து தேர்தலில் போட்டியிட
தகுதியற்றவர்கள்.

சோழப் பேரரசின் மக்கள் சோழர் நிர்வாகத்தால் அதிகப் பயன்
அடைந்தனர். கே.ஏ.நீலகண்ட சாஸ்திரி போன்ற வரலாற்றாசிரியர்கள்
சோழ மன்னர்களின் நிர்வாகத் திறனைப் பாராட்டுகிறார்கள். சோழர்
ஆட்சியின் சிறந்த அம்சங்கள் பிற்கால ஆட்சியாளர்களால்
பின்பற்றப்பட்டன.

மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் , பிற்கால பாண்டிய மன்னர்களுள்
ஒருவனான இவன் மாபெரும் வீரனாகவும் , சிறந்த மன்னனாகவும்
திகழ்ந்தான். இவனது ஆட்சிக்காலம் 1216 முதல் 1239 வரை ஆகும்.
“மதுரையை மீட்ட சுந்தரபாண்டியன் ” என்று வரலாறு இவனைப்
புகழ்ந்துரைக்கிறது.

சோழர் ஆதிக்கத்திலிருந்து மதுரையை மீட்ட பெரும் புகழ்க் குச்
சொந்தக்காரனான இந்த சுந்தரபாண்டியன் , சோழ நாட்டையே
நிர்மூலம் செய்துவிடுமளவிற்கு ஆவேசம் கொண்டவனாக
இருந்தான். சோழ பூமியே இவன் வரவுகண்டு நடுநடுங்கியது
தஞ்சை, தில்லை வரைப் படை எடுத்து வந்து சோழனைப்
பழையாறைக்கே செல்ல வைத்தான்.

இது மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனி ன் மெய்கீர்த்தியில்
காணப்படுவது. அப்பப்பா... பயங்கரமான அழிவு வேலை ! தஞ்சையும்
உறையூரும் செந்தழலுக்கு இரையாக்கப்பட்டுள்ளது. சோழ நகரங்கள்
ஒவ்வொன்றும் மண்மேடாக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாகத் அங்கு இருந்த
மாடமாளிகைகள் ஒவ்வொன்றும் இடித்து நொறுக்கப்பட்டுள்ளது
சோழ அரண் மனைகள் பலவும் இடிபட்டுள்ளது . அவற்றிலுள்ள
தூண்கள் எல்லாம் உடைத்துப் பொடியாக்கப்பட்டுள்ளது.

சோழ தேசத்தையே தரைமட்டமாக்கிய பின், கழுதையைப் பூட்டி ஏர் உழுது, கவடி விதைத்துள்ளான் (இது எதிரியின் இடத்தை மிகவும் அவமதித்து, அழிக்கிற ஒரு செயல்). முன்னூறு ஆண்டுகளாக வாழ்ந்த அடிமை வாழ்க்கை அப்படியொரு வெறித்தனத்தைத் தூண்டிவிட்டிருக்கிறது! ஆனால், கண்மூடித்தனமான ஆவேசத்துடன் சோழ நாட்டில் அதாகதம் செய்து கொண்டிருந்த சுந்தரபாண்டியன், ஓரிடத்தில் நின்று தலை வணங்கினான் என்றால், அது எத்தனை ஆச்சரியம். அந்த இடம் ஒரு மண்டபம்.

அங்கேதான் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் என்னும் தமிழ்ப்புலவருக்கு, காவிரிப்பும்பட்டினத்தைப் பற்றி புகழ்ந்து 'பட்டினப்பாலை' என்னும் நூலை இயற்றியமைக்காகப் பதினாறு நூறாயிரம் (பதினாறு லட்சம்) பொற்காசுகளை ஒரு பதினாறு கால் சிறப்பு மண்டபத்தில் வைத்து, மண்டபத்தோடு சேர்த்துக் கொடுத்துள்ளான் "கரிகாற் பெருவளத்தான்" (கரிகால சோழன்).

இந்தப் பட்டப் பெயரே கூட அம்மன்னனுக்கு அப்புலவர் வழங்கியது தான் !! இச்செய்தியை அறிந்த சுந்தரபாண்டியன், அந்தப் பதினாறு கால் மண்டபத்தை யாரும் இடிக்கக் கூடாது என்று கட்டளையிட்டுள்ளான் அதாவது சோழநாட்டில் பறித்து வீழ்த்தப்படாத தூண் ஒன்றுகூட இல்லை. ஆனால் பட்டினப்பாலை இயற்றிய உருத்திரங்கண்ணனார் அவர்களுக்கு அன்று தமிழுக்காக வழங்கப்பட்ட மண்டபத்தின் பதினாறு கால் தூண்கள் மட்டுமே நின்றின என்று திருவெள்ளறைக் கல்வெட்டு கூறுகின்றது.

பழிவாங்கத் துடித்து நடத்திய போரில் கூட தமிழ்ப் புலவரின் மண்டபத்தை இடிக்காமல் இருந்த பாண்டியனின் பைந்தமிழ்ப் பற்றை எண்ணினால், நம் நெஞ்சம் பூரிக்கிறதல்லவா? இத்தனைக்கும் அது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த சம்பவம். உருத்திரங்கண்ணனார் புகழ்ந்து பாடியதோ ஒரு சோழ மன்னனை.

காவிரிக்குக் கல்லணை கட்டி , சோழ பூமியை வளங்கொழிக்கச் செய்த கரிகாலன் , தன்னைப் புகழ்ந்த ஒரு புலவரைக் கௌரவித்த மண்டபம்தான் அது . இருப்பினும் அது தமிழைப் போற்றிய இடம் என்பதாலேயே, தலைசிறந்த இடமாக , தலைவணங்க வேண்டிய இடமாக எண்ணியிருக்கிறான் சுந்தரபாண்டியன் . ஏப்பேற்பட்ட உயரிய பண்பைப் கொண்ட மன் னர்கள் நம் மண்ணில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் !

முதலாம் ஜடவர்மன் சுந்தர பாண்டியர்

முதலாம் ஜடவர்மன் சுந்தர பாண்டியர் ஒரு சிறந்த வெற்றியாளர்; தெற்கில் கன்னியாகுமரி முதல் வடக்கே நெல்லூர் மற்றும் கடப்பா மாவட்டங்கள் வரை பரவியிருந்த பகுதி முழுவதையும் அவர் ஆட்சி செய்தார். ஜடவர்மன் இலங்கையை கைப்பற்றியது அவரது தொப்பியில் ஒரு இறகு சேர்த்தது மற்றும் இந்த தீவு நாட்டின் மன்னன் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தினார். பல சிறிய தலைவர்களும் அடக்கப்பட்டனர், இதனால் பண்டைய தமிழ் நாடு முழுவதையும் சில அண்டை பகுதிகளையும் அவர் கைப்பற்றினார். தமிழகம் முழுவதும் உள்ள பல்வேறு கோவில்களில் காணப்படும் அவரது கல்வெட்டுகள், அவரது வீர வெற்றிகளுக்கும், அவரது தொண்டு தன்மைக்கும் சான்றுகளை வழங்குகின்றன.

முதலாம் ஜடவர்மன் சுந்தர பாண்டியரின் வெற்றிகள் அவரது முதல் படையெடுப்பு வீரரவி உதய மார்த்தாண்டவர்மன் ஆட்சி செய்த சேர மண்டலம் ஆகும். அவர்களின் ராஜா கொல்லப்பட்டார் மற்றும் இராணுவம் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டது. அதன்பிறகு அவர் சோழ வம்சத்தின் ஆட்சியாளரான மூன்றாம் ராஜேந்திர சோழனைத் தாக்கினார், அவர் தனது மேலாதிக்கத்தை ஏற்க வேண்டிய கட்டாயம்

ஏற்பட்டது.

காவேரி ஆற்றங்கரை மற்றும் கொப்பம் கோட்டை உள்ளிட்ட ஹொய்சாள பிரதேசங்கள் இவரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. இந்தப் போரில் பல ஹொய்சாள தளபதிகள் கொல்லப்பட்டனர். முதலாம் சோமேஸ்வரருக்குப் பிறகு இந்தப் படையெடுப்பு தடுக்கப்பட்டதுராஜஜியத்தைக் கைப்பற்றினார். பின்னர் கி.பி 1262 இல் சோமேஸ்வரர் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுக்க முயன்றபோது அவர் தோற்கடிக்கப்பட்டு இறுதியில் இறந்தார். அதன்பின் காடவ மன்னன் இரண்டாம் கோப்பெருஞ்சிங்கனை தோற்கடித்து சேந்தமங்கலம் கோட்டையையும் கைப்பற்றினான். இருப்பினும், அது அனைத்தும் கடவ மன்னரிடம் மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்பட்டது. கடவர்களுக்கு எதிரான தனது படையெடுப்பின் போது அவர் மகதை மற்றும் கொங்கு நாடுகளையும் கைப்பற்றினார்.

இளவரசர் முதலாம் ஜடவர்மன் பாண்டியனின் கீழ் பாண்டியப் படைகள் இலங்கைத் தீவின் மீது படையெடுத்தன. அவர்கள் இலங்கை இளவரசர் ஒருவரை தோற்கடித்து கொன்றனர், சந்திரபானு பாண்டியர்களின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். இந்த படையெடுப்பு கி.பி 1262 மற்றும் கி.பி 1264 இல் இரண்டாம் பரக்கமபாகு மன்னரின் ஆட்சியின் போது இருந்தது.

சுந்தர பாண்டியன் அவர்களின் பேரரசின் வடபகுதிக்கு ஒரு பயணத்தை மேற்கொண்டார். அங்கு அவர்கள் தெலுங்கு ஆட்சியாளர் விஜய-கந்தகோபாலனைக் கொன்று கி.பி.1258 இல் காஞ்சிபுரத்தைக் கைப்பற்றினார். இங்கு அதுவும் இரண்டாம் கணபதியின் கீழ் காகத்தியர்களுடன் மோதலில் ஈடுபட்டது. தற்போதைய நெல்லூர் மாவட்டத்தில் உள்ள முதுகூரில் பாண்டியப் படை தெலுங்குப் படையைத் தோற்கடித்தது. காடவ பல்லவ மன்னனுக்கு பலவீனமான வாரிசுகள் இருந்தனர் மற்றும் சுந்தர பாண்டியன் நெல்லூர், காஞ்சி,

விசயவாடை

பகுதிகளை

கைப்பற்றினார்.

ஐடவர்மன் சுந்தர பாண்டிய | சுந்தர பாண்டியனின் கீழ்
கட்டிடக்கலை

தனது பெரும்பாலான நேரத்தை கோயில்களுக்காக
அர்ப்பணித்தார். சிதம்பரத்தில் உள்ள சிவன் கோவிலையும் ,
ஸ்ரீரங்கத்தில் உள்ள விஷ்ணு கோவிலையும் சீரமைக்க, போர்
செய்து சம்பாதித்த செல்வத்தை பயன்படுத்தினார். திருச்சி, தஞ்சை
மற்றும் கோயில்களுக்கு பல அன்னதானங்கள்
வழங்கப்பட்டனகாஞ்சிபுரம் . ஆறகளூரில் கோயில்
கட்டியிருந்தார். ஸ்ரீரங்கத்தில் உள்ள ஸ்ரீ ரங்கநாதசுவாமி கோவிலில்
சோழர்கள், பல்லவர்கள், பாண்டியர்கள் மற்றும் சேரர்களின்
பெயர்களைப் பொறித்த ஒரு வாயிலையும் அவர்
கட்டினார். மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலின் கிழக்குக்
கோபுரம் இவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்டது.

சுந்தர பாண்டியன் "எம்மண்டலமும் கொண்டருளிய பாண்டிய",
"திரிபுவன சக்கரவர்த்தி", "பொன்வீந்த பெருமாள்", "ஹேமச்சாதன
ராஜா" எனப் பல்வேறு பட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டார். கி.பி.1271ல்
இறந்த அவர், கி.பி.1268ல் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன்
ஆட்சிக்கு வந்தார். அவர் ஒரு சிறந்த பரோபகாரர் மற்றும் ஒரு வீர
வெற்றியாளர் என்று நினைவுகூரப்படுகிறார்

தமிழ்நாட்டில் முஸ்லிம்ஆட்சி

தென்னிந்தியாவில் சோழ மன்னர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு (சுமார்
கி.பி. 950 முதல்
கி.பி.1200 வரை) , பாண்டிய இராச்சியத்தின் ஆட்சியாளர்கள் முக்கியத்து
வம் பெற்றனர் . கணக்கிடுவதற்கு ஒரு பெரிய சக்தியாக
மாறியது. இந்துக் கோயில்களுக்கு அவர்களின் பங்களிப்பு
அளப்பரியது. அந்த நாட்களில் ஆளும் உறுப்பினர்களிடையே

சிம்மாசனம் தொடர்பாக உட்கட்சி சண்டைகள் பொதுவானவை ,
எப்படியாவது அரசு உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள் சமாளித்து , அவை
ஒரு தீவிரமான விஷயமாக மாற அனுமதிக்கவில்லை .அரியணை
வாரிசு தொடர்பான சர்ச்சையை அல்லது வேறு ஏதேனும்
அழுத்தமான சிக்கல்களைத் தீர்க்க மூன்றாம் தரப்பினரின் தலையீடு
இருந்தால், நாம் அனைவரும் அறிந்தபடி, குழப்பத்திற்கும்
குழப்பத்திற்கும் இடமளிக்கும், அது சர்ச்சையில் ஈடுபட்டுள்ள இரு
தரப்பினருக்கும் அழிவை ஏற்படுத்தும். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு
முன்பு தென்னிந்தியாவின் பாண்டிய ஆட்சியாளர்களுக்கு இது
நடந்தது , அவர்கள் விவேகத்தைப் பயன்படுத்தாமல், டெல்லி
சுல்தானகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இழிவான பாத்திரத்தின் மூன்றாம்
பாகத் தலையீட்டை விரும்பினர்.

மதுரை இராச்சியத்தின் சிம்மாசனம் தொடர்பாக இரண்டு அரசு
குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு இடையே ஏற்பட்ட பகை மற்றும்
தகராறே பாண்டிய ராஜ்ஜியத்திற்கு (தற்போது தமிழ் நாட்டின் ஒரு
பகுதி) பாண்டிய ராஜ்ஜியத்திற்கு கொண்டு வந்தது , இது ஒரு
அண்ணன் அடிமையும் முஸ்லீம்மான மாலிக் கஃபுரைக்
கொள்ளையடிப்பவரும் கோயிலை இடிப்பவரும் ஆவார் .
டெல்லியில் இருந்து (இந்துவிலிருந்து) மாறுங்கள். அலாவுதீன்
கிலிஜியின் முக்கியமான இராணுவத் தளபதியாக இருந்ததைத்
தவிர, இந்தியா இதுவரை கண்டிராத துரோக முஸ்லீம் ஆட்சியாளர்,
பிற்கால மொகலாய ஆட்சியாளர் ஒளரங்கசீப் அரியணை
ஏறுவதற்காக தனது சொந்த சகோதரர்களைக் கொன்று குவித்த
மோசமான ஓரினச்சேர்க்கையாளர் மற்றும் சுல்தான் அலாவுதீன்
கிலிஜிக்கு நெருக்கமானவர்..

பழிவாங்கும் சுந்தர பாண்டியனை உதவிக்கு அழைக்காமல்
இருந்திருந்தால், மதுரை சாம்ராஜ்யம் இவ்வளவு
செல்வங்களையும் உயிர்களையும் இழந்திருக்காது, மேலும்

புகழ்பெற்ற கோவிலானது குற்றவாளிகளின் படையெடுப்பின் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டிருக்கும். "பழிவாங்குவது எப்போதுமே ஒரு சிறிய மற்றும் குறுகிய மனதின் பலவீனமான இன்பம் மற்றும் நாகரீக சமுதாயத்தில் அதற்கு இடமில்லை."

மஹாராஜா மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் (1268 - 1310) ஜாதவர்மனை உருவாக்கியதால் மதுரை அரச குடும்பம் மிகவும் கடினமான காலத்தை அனுபவித்தது. வீர பாண்டியன், மரபுக்கு மாறாக, திருமணத்தில் இருந்து அரியணைக்கு சட்டப்பூர்வ வாரிசாக பிறந்த மகன். இது மதுரை சாம்ராஜ்யத்தின் கட்டுப்பாட்டில் மன்னரின் மகன்களுக்கு இடையே கடுமையான போட்டியை ஏற்படுத்தியது. ராஜாவின் சட்டப்பூர்வ மனைவியின் (ராணி) மகன் ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் ஆத்திரத்தில் தன் தந்தை அரசனைக் கொன்று வீர பாண்டியனுக்கு எதிராகப் போரை அறிவித்தான். ஆத்திரமடைந்த இராச்சியத்தின் தலைவர்கள் வீர பாண்டியனை ஆதரித்தனர், அதைத் தொடர்ந்து நடந்த உள்நாட்டுப் போரில் சுந்தர பாண்டியன் தோற்கடிக்கப்பட்டு ராஜ்யத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டார். அரியணையைத் திரும்பப் பெறுவேன் என்று சபதம் செய்த சுந்தர பாண்டியன், அதன் பின்விளைவுகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், மதுரை சாம்ராஜ்யத்தின் முழு வரலாற்றையும் மாற்றிய மிக மோசமான நகர்வைச் செய்தார். அவர் டெல்லி சுல்தான் அலா-உத்-தின் கில்ஜியின் உதவியை நாடினார் இந்திய பூர்வீகக் குவியல்களைக் கொண்டு, மற்ற வழிபாட்டுத் தலங்களை அழித்து, தனது சுல்தான் ஆட்சியை விரிவுபடுத்திக் கொண்டிருந்தார். சுல்தானின் இராணுவ ஜெனரல் மாலிக் கஃபூர் ஏற்கனவே ஆந்திராவில் உள்ள தேவகிரியை கொள்ளையடித்தார். யாதவ மற்றும் காகதீய ராஜ்ஜியங்களும் மிகவும் செல்வந்தர்களாக இருந்தன. டெல்லி சுல்தானகத்தின் மேலதிக அறிவுறுத்தலின் பேரில், 1311 இல், மாலிக் கஃபூர் ஒரு பெரிய படையுடன் தக்காணத்தை அடைந்தார். பிப்ரவரியில், அவர் 10,000

வீரர்களுடன் ஹொய்சாலா தலைநகர் துவாரசமுத்திரத்தைத்
தாக்கினார், மேலும் ஹொய்சாள மன்னன் பல்லலாவை டெல்லி
சுல்தானகத்தின் துணை நதியாக மாற்றும்படி
கட்டாயப்படுத்தினார். அவர் 12 நாட்கள் துவார சமுத்திரத்தில்
தங்கியிருந்தார், மீதமுள்ள படைகள் துவாரசமுத்திரத்திற்கு வரும்
வரை காத்திருந்தார்.

மதுரை சாம்ராஜ்யத்தில் நடக்கும் உள்நாட்டுக் குழப்பத்தை உணர்ந்த
காஃபர் இந்த வாய்ப்பை இழக்க விரும்பவில்லை. அதே ஆண்டில்
(1311) கஃபூரின் இராணுவம் தமிழ்நாட்டிற்கு அணிவகுத்துச் சென்றது,
வழியெங்கும் மக்களைக் கொள்ளையடித்து, கொன்று
பயமுறுத்தியது. மதுரையில், இப்போது புகழ்பெற்ற மீனாட்சி
கோயிலின் பெரும்பகுதியை இராணுவம் அழித்தது. கடைசியாக,
காஃப்ரீங்கள் டெல் ஹொய்க்குப் புறப்பட்டீர்கள், 312 யானைகள், 20,000
குதிரைகள் மற்றும் 10 கோடி பொற்காசுகள் மீது மகத்தான
பொக்கிஷத்தை சுமந்து சென்றது. இன்றைய சந்தையில்
கொள்ளையின் அளவையும் அதன் மதிப்பையும் உங்களால்
கற்பனை செய்ய முடியுமா? அது உங்கள் தலையில் ஒரு சுழலைத்
தரும். வீர பாண்டியன் தில்லி இராணுவத்திற்கு இணை இல்லை,
அது ஒரு பெரிய இராணுவ வீரர் மற்றும் பெரும்பாலான இராணுவ
வீரர்கள் போராளிகளை விட கொடூரமான கொலையாளிகள். மிகுந்த
சிரமத்துடன் மேற்குப் பகுதிக்குத் தப்பி, இறுதியாக கண்ணனூரை
(தற்போது கேரளாவில்) அடைந்தார்.
பிர்துல் என்ற இடத்தில், டெல்லி இராணுவம் பாண்டிய சேவையில்
முஸ்லீம் வீரர்களின் ஒரு பெரிய குழுவுடன் ஓடியது. சோகமான
கதை என்னவென்றால், இந்த வீரர்கள் பாண்டியர்களின் படையை
விட்டு வெளியேறி டெல்லி இராணுவத்தில் சேர்ந்தனர். அவர்களுக்கு
வேறு வழியில்லை, ஏனென்றால் விசுவாச துரோகிகள் (மதமாற்றம்
செய்தவர்கள்) என்பதற்காக மரணத்தை எதிர்கொள்வதற்குப் பதிலாக,

அவர்கள் தலையை வெட்டுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக அவர்கள் பக்கம் நின்றார்கள்.

மாலிக் கஃபுருக்கு இப்போது தமிழ்நாட்டின் தெற்கே படையெடுக்கும் எண்ணம் இல்லை என்றும், மதுரையின் ஆட்சியாளர்களிடையே ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப் பூசல் மற்றும் ஒரு மோசமான டெல்லி ஆட்சியாளரின் முட்டாள்தனமான உதவிக் கோரிக்கையும் முதல் படையெடுப்பிற்கு நேரடியாகக் காரணம் என்று பல வரலாற்றாசிரியர்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர். டெல்லி முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு அதன் விளைவாக மதுரை சுல்தானகத்தை நிறுவுவதற்கு அவர்களும் அமைத்தார்.

1. விஜயநகரப் பேரரசின் முதல் அரசர் யார்?

ஹரிஹர்

2. இந்து சமயப் பண்பாடுகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் நோக்கத்துடன் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பேரரசு எது?

விஜயநகரப் பேரரசு

3. ஹரிஹர் மற்றும் புக்கரின் தந்தை பெயர் என்ன?

சங்கமர்

4. விஜயநகரப் பேரரசு தோன்ற ஆசிர்வதித்த பெரியவர் யார்?

வித்யாரண்யர்

5. ஆம் புக்கரின் மகன் பெயர் என்ன?

குமார கம்பணர்

6. விஜயநகர பேரரசில் துளுவ அரசை மரபை நிறுவியவர் யார்?

வீர நரசிம்மன்

7. கிருஷ்ண தேவராயர் எந்த ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்தார்?

கி.பி.1509

8. கிருஷ்ணதேவராயருக்குப் பின் அரியணை ஏறிய மன்னர் யார்?

அச்சுதராயர்

9. விஜயநகரை எத்தனை அரசு மரபுகள் ஆட்சி செய்தன?

நான்கு

10. குமார கம்பணரின் மனைவி யார்?

கங்காதேவி

11. குமார கம்பணரின் தென்னிந்தியப் படையெடுப்புகளைப் பற்றி கூறும் நூல் எது?

மதுரா விஜயம்

12. இரண்டாம் ஹரிஹரர் மதுரை மன்னராக பதவியேற்ற வருடம் எது?

1377

13. விஜயநகர ஆட்சியின் பொழுது தமிழகத்தின் மீது நடந்த ஒட்டர் படையெடுப்பு வரலாற்றில் எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது?

ஒட்டியன் கலவை

14. விஜயநகரப் பேரரசில் மண்டலங்களை நிர்வகிப்பவர்களின் பெயர்கள் என்ன?

மண்டலாதிபதிகள்

15. நாயங்கார முறையின் மற்றொரு பெயர் என்ன?

அமர நாயங்கார முறை

16. மறைந்து போன பேரரசு என்ற நூலின் ஆசிரியர் யார்?

ராபர் சீவல்

17. விஜயநகர பேரரசின் தலைசிறந்த அரசர் யார்?

கிருஷ்ண தேவராயர்

18. தலைக்கோட்டைப் போர் எந்த ஆண்டு நடைபெற்றது?

கிபி 1565

19. தோப்பூர் போர் நடைபெற்ற ஆண்டு எது?

கிபி 1616

20. விஜயநகரப் பேரரசின் ஆட்சிக் காலத்தில் இராணுவ அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் யார்?

நாயக்கர்கள்

21. மதுரை நாயக்க வரலாறு என்னும் நூலை எழுதிய ஆசிரியர் யார்?

பேரா.ச.சத்தியநாத ஐயர்

22. மதுரை நாயக்க அரசை தோற்றுவித்தவர் யார்?

விஸ்வநாத நாயக்கர்

23. விஸ்வநாத நாயக்கரின் போர் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருந்த தளவாய் யார்?

அரியநாதர்

24. முத்து கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் காலத்தில் வந்த கிறிஸ்தவ சமயப் பரப்பாளர் யார்?

ராபர்ட்-டி-நொபிலி

25. திருமலை நாயக்கர் மதுரை மன்னராக முடிசூட்டிக் கொண்ட ஆண்டு எது?

கி.பி. 1623

26. விஜயநகர பேரரசின் மேலாதிக்கத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுபட நினைத்த நாயக்கர் யார்?

திருமலை நாயக்கர்

27. மூக்கறுப்பு போர் நடைபெற்ற ஆண்டு எது?

கி.பி 1656

28. திருமலை நாயக்கர் மஹால் எங்கு யாரால் கட்டப்பட்டது?

மதுரை, திருமலை நாயக்கர்

29. திருமலை நாயக்கர் மதுரை மன்னராக முடி சூட்டிக்கொண்ட ஆண்டு எது?

கி.பி 1623

30. விஜய நகர பேரரசின் மேலாதிக்கத்தில் இருந்து முற்றிலும் விடுபட நினைத்த நாயக்கர் யார்?

திருமலை நாயக்கர்

31. நாகம நாயக்கரின் மன்னர் பெயர் என்ன?

விஸ்வநாத நாயக்கர்

32. விஸ்வநாத நாயக்கர் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தார்?

35 ஆண்டுகள்

33. தஞ்சையில் நாயக்கர் ஆட்சி எத்தனை ஆண்டுகள் நடைபெற்றது?

143 ஆண்டுகள்

34. முதலாம் கிருஷ்ணப்ப நாயகரின் படையெடுப்பைப் பற்றி கூறும் நூல் எது?

சிங்கள தீபக் கதை

35. திருமலை நாயக்கரை எதிர்த்த மைசூர் மன்னர் யார்?

கந்தர்வ நரசராசர்

36. மதுரை நாயக்க அரசின் பகர ஆட்சியாளராக பதவியேற்ற முதல் பெண்ணரசி யார்?

ராணி மங்கம்மாள்

37. மதுரை நாயக்க அரசின் கடைசி அரசி யார்?

ராணி மீனாட்சி

38. செஞ்சி நாயக்க அரசை ஏற்படுத்தியவர் யார் ?

வையப்ப நாயக்கர்

39. தஞ்சை நாயக்கர் அரசை ஏற்படுத்தியவர் யார் ?

செவப்ப நாயக்கர்

40. தஞ்சை நாயக்க அரசர்களில் மிகச் சிறந்த அரசர் யார்?

ரெகுநாத நாயக்கர்

41. தஞ்சையில் மராட்டியர் ஆட்சி எந்த ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது?

1676

42. தஞ்சையில் மராட்டியர் ஆட்சியை ஏற்படுத்தியவர் யார்?

வெங்காஜி

43. மராட்டிய வீரர் சிவாஜி தமிழ்நாட்டின் மீது எப்பொழுது

படையெடுத்தார்?

1676-77

44. தஞ்சை நாயக்கர் விஜயராகவனின் மகன் பெயர் என்ன?

செங்கமலதாஸ்

45. சொக்கநாத நாயக்கரால் தஞ்சையில் ஆளுநராக அமர்த்தப்பட்டவர் யார்?

அழகிரி

46. பீஜப்பூர் சுல்தான் அடில்ஷாவால் தஞ்சைக்கு அனுப்பப்பட்ட

படைத்தளபதியின் பெயர் என்ன?

வெங்காஜி

47. ஷாஜி போன்ஸ்லே-வின் மனைவி பெயர் என்ன?

துக்காபாய்

48. வெங்காஜி இறப்பதற்கு பிறகு தஞ்சையை ஆட்சி செய்தவர் யார்?

சாஜி

49. தஞ்சையில் மருத்துவமனையை அமைத்த மராட்டிய மன்னர் யார்?

சாஜி

50. தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் சாஜிக்குப் பிறகு ஆட்சிக்கு வந்த மன்னர் யார்?

முதலாம் சரபோஜி

51. துக்காஜி தஞ்சை மன்னராக பதவியேற்ற வருடம் எது?

1728

52. துக்காஜியை எதிர்த்துப் போரிட்ட ராமநாதபுரம் சேதுபதி மன்னர் யார்?

கட்டையத் தேவர்

53. துல்ஜாஜி-யின் தந்தை பெயர் என்ன?

பிரதாப்சிங்

54. தஞ்சையில் அமர்சிங்-கிற்கு பிறகு பதவியேற்ற மன்னர் யார்?

இரண்டாம் சரபோஜி

55. தஞ்சை மராட்டியர்கள் காலத்தில் கிராம அதிகாரி எவ்வாறு

அழைக்கப்பட்டார்?

கர்ணம்

56. அமில்தார் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் யார்?

நீதித்துறை அதிகாரிகள்

57. தஞ்சை மராட்டியர்களின் கடைசி மன்னர் யார்?

மூன்றாம் சிவாஜி

58. சுபாக்களின் பொறுப்பிலிருந்த அதிகாரிகள் எவ்வாறு

அழைக்கப்பட்டனர்?

சுபேதார்

59. சரபேந்திர வைத்திய முறைகள் என்ற மருத்துவ நூலை எழுதியவர்

யார்?

இரண்டாம் சரபோஜி

60. சரபோஜி மன்னர் அமைத்த நூல் நிலையம் எது?

சரஸ்வதி மஹால்

61. ஆங்கிலேய அதிகாரத்திற்கு எதிரான 1800-ம் ஆண்டு வருடம் தோன்றிய புரட்சியின் பெயர் என்ன?

தென்னிந்தியப் புரட்சி

62. மருது சகோதரர்கள் எந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள்?

சிவகங்கைச் சீமை

63. தென்னகக் கூட்டிணைவு யாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது?

மருது சகோதரர்கள்

64. அக்னியூவின் அறிக்கை எந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது?

1801, ஜூன் 12ம் நாள்

65. மருது சகோதரர்கள் எந்த இடத்தில் தூக்கிலிடப்பட்டனர்?

திருப்பத்தூர்

66. பூலித் தேவரின் இயற்பெயர் என்ன?

காத்தப்பராச புலித்தேவர்

67. தென்பாண்டிச் சீமையில் ஆங்கிலேயர்களை முதன் முறையில் எதிர்த்த பாளையக்காரர் யார்?

பூலித்தேவர்

68. திருநெல்வேலிப் பாளையக்காரர்களை ஒன்றிணைத்து

ஆங்கிலேயர்களுக்கெதிராகப் போரிட்ட மாவீரர் யார்?

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்

69. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் இயற்பெயர் என்ன?

கருத்தையா

70. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் சகோதரர்கள் யார்?

ஊமைத்துறை, துரைசிங்கம்

71. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை சதித்திட்டத்தின் மூலமாக கைது செய்ய
நினைத்த ஆங்கிலேய கலெக்டர் யார்?

ஜாக்சன்

72. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை தூக்கிலிட்ட ஆங்கிலேயர் தளபதி யார்?

மேஜர் பானர் மேன்

73. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் எந்த ஆண்டு எங்கு தூக்கிலிடப்பட்டார்?

1799 அக்டோபர் 17, கயத்தாறு

74. கட்டபொம்மன் இறந்தவுடன் ஊமைத்துறை மற்றும் துரைசிங்கம் எங்கு
சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்?

பாளையங்கோட்டை

75. வேலு நாச்சியாரின் கணவர் பெயர் என்ன?

முத்து வடுகநாதத் தேவர்

76. வேலுநாச்சியார் ஆட்சி செய்த பாளையத்தின் பெயர் என்ன?

சிவகங்கை

77. எந்த ஆண்டு வேலூர் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது?

1806 ஜூலை 10

78. வேலூர் கழகத்தின் போது சென்னையின் ஆளுநர் யார்?

வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு

79. தலைப்பாகை புரட்சி என அழைக்கப்படும் புரட்சி எது?

வேலூர் கிளர்ச்சி

80. 1857-ல் நடைபெற்ற சிப்பாய் கழகத்திற்கு வித்திட்ட புரட்சி எது?

வேலூர் புரட்சி

81. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் எந்த ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது?

1885

82. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் மாநாடு எங்கு நடைபெற்றது?
பம்பாய்

83. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் மூன்றாவது மாநாடு எங்கு எந்த ஆண்டு
நடைபெற்றது?
சென்னை, 1887

84. 1885-ல் மும்பையில் நடைபெற்ற முதல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்
மாநாட்டில் சென்னையில் இருந்து எத்தனை பிரதிநிதிகள் கலந்து
கொண்டனர்?

21 பேர்

85. "The Hindu" பத்திரிகை யாரால் எந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது?
G. சுப்பிரமணிய ஐயர், 1878

86. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் பெண் தலைவர் யார்?
அன்னிபெசன்ட் அம்மையார்

87. அன்னிபெசன்ட் எந்த ஆண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் தலைவராக
இருந்தார்?
1917

88. தமிழகத்தில் நீதிக்கட்சி எந்த ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது?
1916

89. நீதிக்கட்சியைத் தோற்றுவித்தவர்கள் யார்?
P. தியாகராசச் செட்டியார், T. M. நாயர், C. நடேச முதலியார்

90. நீதிக்கட்சி பெண்களுக்கு எந்த ஆண்டு வாக்குரிமை வழங்கியது?
1921

91. எந்த ஆண்டு நீதிக்கட்சி Public Service Commission-ஐக்கொண்டு வந்தது?
1929

92. சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் எந்த ஆண்டு
தோற்றுவிக்கப்பட்டது?

1929

93. தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம் மசோதா எப்பொழுது யாரால்
கொண்டுவரப்பட்டது?

1930, முத்துலட்சுமி அம்மையார்

94. "வைக்கம் வீரர்" "பகுத்தறிவு பகலவன்" என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
ஈ.வெ. ராமசாமி நாயக்கர்

95. வேதாரண்யம் உப்பு காய்ச்சுதலில் பங்கு கொண்ட பெண்மணி யார்?
ருக்மணி இலட்சுமிபதி

96. "கப்பலோட்டிய தமிழன்", "தென்னாட்டு திலகர்" என அழைக்கப்பட்டவர்
யார்?

வ. உ. சிதம்பரனார்

97. பாரதியார் எப்பொழுது, எந்த மாவட்டத்தில் பிறந்தார்?
1882 டிசம்பர் 11, திருநெல்வேலி

98. எந்த இடத்தில், எந்த ஆண்டு ஆஷ்துரையை வாஞ்சிநாதன் சுட்டுக்
கொண்டார்?

மணியாச்சி ரயில் நிலையம், 1911 ஜூலை 17

99. சுப்பிரமணிய சிவா எந்த ஆண்டு பிறந்தார்?
1884, அக்டோபர் 4

100. "கொடிகாத்த குமரன்" என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
திருப்பூர் குமரன்

விஜயநகரப் பேரரசு

விஜயநகரப் பேரரசு (1336-1646) தென்னிந்திய பெரும்பாலான பகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு பேரரசு ஆகும். தென்னிந்தியாவில் தில்லி சுல்தான்களின் ஆட்சி விரிவாக்கத்தை தடுக்கவே வித்யாரண்யர் வழிகாட்டுதலின் படி, விஜயநகரப் பேரரசு 1336 ஆம் ஆண்டில் முதலாம் ஹரிஹரர் மற்றும் முதலாம் புக்கராயர் ஆகியோரால் நிறுவப்பட்டது. இப்பேரரசின் புகழ் பெற்றவர் கிருஷ்ணதேவராயர் ஆவார். இதன் தலைநகரமான விஜயநகரத்தின் பெயரினால் இப்பேரரசின் பெயர் உருவானது. இந்நகரின் கட்டுமானங்கள் இன்றைய இந்திய மாநிலமான கர்நாடகத்தில் உள்ள ஹம்பியைச் சுற்றிலும் காணப்படுகின்றன. உலகப் பாரம்பரியக் களங்களில் ஒன்றாக ஹம்பி விளங்குகிறது.

மத்தியகால ஐரோப்பியப் பயணிகளான டொமிங்கோ பயசு (Domingo Paes), பெர்னாவோ நுனிசு (Fernao Nuniz), நிக்கோலோடா கொன்ட்ரி (NiccolòDa Conti) ஆகியோரது ஆக்கங்களிலிருந்தும், உள்ளூர் இலக்கிய மூலங்களில் இருந்தும் இதன் வரலாறு பற்றிய பல முக்கிய தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. இப்பகுதியில் நடத்தப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளும் விஜயநகரப் பேரரசின் வலு மற்றும் வளம் குறித்த பல தகவல்களைத் தருகின்றன. இப் பேரரசு தொடர்பான நினைவுச் சின்னங்கள் பல தென்னிந்தியா முழுவதும் பரவலாக உள்ளன.

இவற்றுள் ஹம்பியில் உள்ளவை பெரிதும் புகழ் பெற்றவை. விஜயநகரக் கட்டிடக்கலைப் பாணி தென்னிந்தியக் கட்டிடக்கலையின் இன்றியமையாத ஒரு பகுதியாகும். பல பல நம்பிக்கைகள் மற்றும் நாட்டார் மரபுகளின் தொடர்புகள், இந்துக் கோயில் கட்டுமானங்களில் புதுமைகளைப் புகுத்தியது. இது முதலில் தக்காணத்திலும் பின்னர் திராவிடக்

கட்டிடக்கலையிலும் ஏற்பட்டது. சமயச் சார்பற்ற கட்டிடங்களில் வட தக்காணத்துச் சுல்தானகக் கட்டிடக்கலையின் தாக்கங்கள் காணப்படுகின்றன.

இப்பேரரசு காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் கன்னடம் , தெலுங்கு தமிழ் மொழி இலக்கியம் , இந்துக் கோயில் கட்டிடக் கலை , இந்து சமயம் , நீர் பாசன முறை , தொழில், வணிகம் சிறப்பு விளங்கியது.இப்பேரரசு பொ.ஊ. 1646 வரையில் நீடித்ததாயினும் , பொ.ஊ. 1565 ஆண்டில் தக்காணத்துச் சுல்தான்களுடன் நடைபெற்ற தலைகோட்டை போருக்கு பின்னர் விஜயநகரப் பேரரசு பெரிதும் வலுவிழந்து போனது.விசயநகரப் பேரரசை கருநாடகா இராச்சியம் அல்லது கருநாடகப் பேரரசு என்று சில சரித்திரக் குறிப்புகளிலும் மற்றும் கிருட்டிணதேவராயர் சமசுகிருத மொழியில் இயற்றிய சாம்பவதி கல்யாணம் எனும் நூல் மற்றும் தெலுங்கு மொழியில் இயற்றிய வசு சரித்திரம் எனும் நூல்களிலும் குறிப்பிடப்படுகிறது. சங்கம மரபைச் சேர்ந்த முதலாம் அரிகரர் மற்றும் அவரது சகோதரரான முதலாம் புக்கராயர் இணைந்து, வித்யாரண்ய தீர்த்தர் வழிகாட்டுதலின் படி, விசயநகரம் என்ற அம்பியை தலைமையிடமாகக் கொண்டு , பொ.ஊ. 1336ல் விசயநகரப் பேரரசு நிறுவப்பட்டது. பொ.ஊ. 1336 ஆம் ஆண்டின் தாமிர பட்டயம் விசயநகர சாம்ராச்சியம் அமைந்ததில் வித்யாரண்ய தீர்த்தரின் முக்கிய பங்கைக் கூறுகின்றது.

சாளுவ மரபு

1485ல் சங்கம மரபைச் சேர்ந்த இறுதி விசயநகரப் பேரரசர் பிரௌத ராயன் இறப்பிற்குப் பின் , சாளுவ மரபின் படைத்தலைவர் சாளுவ நரசிம்ம தேவ ராயன் (பொ.ஊ. 1485 -1491) இராணுவப் புரட்சி மூலம் விசயநகரப் பேரரசின் அரியணை ஏறினார். இவருக்குப் பின் வந்த திம்ம பூபாலன் மற்றும் நரசிம்ம ராயன் || ஆகியோர் 1491 முதல் 1505 முடிய பேரரசை ஆண்டனர்.

துளுவ மரபு

1505 பேரரசின் துளுவ மரபின் பெரும் படைத்தலைவர் துளுவ நரச நாயக்கன் இராணுவப் புரட்சி செய்து சங்கம மரபினரிடமிருந்து விசயநகரப் பேரரசை கைப்பற்றி அரியணை ஏறினார். 1509ல் துளுவ நரச நாயக்கரின் மகன் கிருட்டிணதேவராயரின் (ஆட்சிக் காலம்: 1509 - 1529) ஆட்சி துவங்கியது. இவர் இந்து வீரர்களுடன் , முசுலீம் படைவீரர்களையும் தனது படைதுறைகளில் சேர்த்து வளுவான படையணிகளை உருவாக்கினார். பத்தாண்டுகளில் தன் போர்த் திறமையால் வடக்கில் இருந்த தக்காணச் சுல்தான்களின் ஆக்கிரமிப்புகளை வென்றார்.

கிருட்டிணதேவராயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் விசயநகரப் பேரரசு நாற்புறங்களிலும் விரிவாக்கப்பட்டு, புகழின் உச்சத்தில் இருந்தது. தக்காண சுல்தான்களின் வடக்கு , கிழக்குப் பகுதிகளையும் மற்றும் கலிங்க நாட்டையும் கைப்பற்றி விசயநகரப் பேரரசில் இணைத்தார். 1520ல் நடைபெற்ற ராய்ச்சூர் போரில் கிருட்டிணதேவராயர், பீசப்பூர் சுல்தானகத்தை வெற்றி கொண்டார். போரின் முடிவில் பிசப்பூர் சுல்தான் கிருட்டிணநதியின் அப்பாலுக்கு விரட்டியடிக்கப்பட்டார்.

1529ல் கிருட்டிணதேவராயரின் ஒன்று விட்ட தம்பி அச்சுத தேவ ராயன்(ஆட்சிக் காலம்: 1529-1542) விசயநகரப் பேரரசின் அரியணை ஏறினார். 1542ல் அச்சுத தேவராயர் இறக்கவே அவரது இளவயது மருமகனான சதாசிவ ராயன், கிருட்டிணதேவராயரின் மருமகனும், அரவிடு மரபினனுமான அலிய ராமராயனை காப்பாளராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தார். 1543ல் அச்சுத தேவ ராயன் இறந்ததைத் தொடர்ந்து , சிறுவனாக இருந்த சதாசிவ ராயன் (ஆட்சிக்காலம்:1542-1570)முடிசூட்டப்பட்டான். இவனும் அலியராமராயனின் வலுவான ஆதரவினாலேயே ஆட்சி செய்ய முடிந்தது. சதாசிவ ராயனது ஆட்சிக் காலம் முழுவதும் அலிய ராம ராயனே அரசன் போல் செயல்பட்டு வந்தான்.

சனவரி, 1565ல் தக்காணச் சுல்தான்கள் ஒன்றிணைந்து, தலிகோட்டா சண்டையில், அலியராம ராயனின் விசயநகரப் பேரரசின் படைகளை தோற்கடித்தனர். இப்போரில் விசயநகரப் பேரரசின் படையில் இருந்த இரு முசுலிம் படைத்தலைவர்கள் தங்கள் படையணிகளுடன் தக்காணச் சுல்தான்களுக்கு ஆதரவாக செயல்பட்டதால் , போரில் விசயநகரப் பேரரசு தோற்றது என வரலாற்று அறிஞர்களான எர்மன குல்கே மற்றும் டயட்மர் ரோதர்மண்ட் கூறுகிறார்கள். போரில் கைதியாக பிடிபட்ட இடத்திலேயே சுல்தான்கள் அலியராமராயனின்தலையைகொய்தனர். மேலும்சுல்தான்கள் அம்பி எனும் விசயநகரத்தின் கோயில்களையும், கோட்டைகளையும் சிதைத்து அழித்தனர்.

அரவிடு மரபு

தலிகோட்டா சண்டையில் இறந்த அலிய ராம ராயனின் தம்பியும் , அரவிடு மரபைத் துவக்கியவனுமான திருமலை தேவ ராயன், தற்கால ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பெனுகொண்டாவிற்கு விசயநகரப் பேரரசின் தலைநகரை மாற்றினார். தலைக்கோட்டைப் போரின் முடிவில் விசயநகரப் பேரரசு வலுவிழந்தபோது , பேரரசின்

கீழிருந்த மதுரைநாயக்கர்கள், தஞ்சைநாயக்கர்கள் மற்றும் செஞ்சிநாயக்கர்கள் தனிவழி செல்லத் தொடங்கினர். வேறு சிலர் திருமலை தேவ ராயனுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். 1572இல் திருமலை தேவ ராயனை அரியணை விட்டு விலகிய போது மீதமிருந்த விசயநகரப் பேரரசை தனது மூன்று மகன்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தார். 1614இல் அரவிடு மரபினரின் விசயநகரப் பேரரசு , பிசப்பூர் சுல்தானகம் மற்றும் பிற சுல்தான்களின் தொடர் படையெடுப்புகளால் உருக்குலைந்து , இறுதியாக 1646இல் விசயநகரப் பேரரசின் ஆட்சி முடிவிற்கு வந்தது. விசயநகர பேரரசின் வீழ்ச்சியின் போது தென்னிந்தியாவில் மைசூர் அரசு, கேளடி நாயக்கர்கள், மதுரை நாயக்கர்கள், தஞ்சை நாயக்கர்கள், செஞ்சி நாயக்கர்கள், சித்திரதுர்க நாயக்கர்கள் தன்னாட்சியுடன் ஆட்சி செலுத்த துவங்கினர்.

ஆட்சி நிர்வாகம்

பேரரசுக்கு ஆட்சியில் ஆலோசனைகள் வழங்க *காரிய* கர்த்தா அல்லது *இராயசம்* எனப்படும் பிரதம அமைச்சர் தலைமையிலான அமைச்சரவை இருந்தது. அரசு அரண்மனைக்கு அருகில் அரசு ஆவணங்கள் அரசு முத்திரையுடன் பராமரிக்கும் செயலகம் செயல்பட்டது. அரண்மனை நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ள 72 துறைகள் இருந்தன. விருபட்சர் கோயிலில் கிருட்டிணதேவராயரின் கன்னட மொழி கல்வெட்டில் , தனது மணிமகுடம் தூட்டும் நிகழ்வு மற்றும் மகாமண்டபம் கட்டியது குறித்தது, பொ.ஊ. 1509 பேரரசு பல மண்டலங்களாகவும் , மண்டலம் பல நாடுகளாகவும் , நாடுகள் பல தலங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. தலம் என்பது பல கிராமங்களைக் கொண்டிருந்த பிரிவாகும். இந்நிர்வாக அலகுகளை பரம்பரையாக ஆண்டதுடன் , பேரரசிற்கு ஆண்டு தோறும் திறை செலுத்தினர். மண்டலத்தின் ஆளுநர் *மண்டலேசுவரர்* அல்லது *நாயக்* என்று அழைக்கப்பட்டார். விசய நகர ஆட்சியாளர்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு ஆட்சியில் முழு அதிகாரங்களை வழங்கியிருந்தனர். நிலவரி தவிர , திறைகள், பரிசுகள் ஆகியவற்றை சிற்றரசர்களும் படைத்தவைகளும் அவ்வப்போது பேரரசுக்கு அனுப்பி வந்தனர். துறைமுகங்களில் வசூலிக்கப்பட்ட சுங்கம் பல்வேறு தொழிலாளர்கள் மீதான வரிகள் ஆகியவையும் அரசாங்கத்தின் வருவாயாக இருந்தன. விளைச்சலில் ஆறில் ஒரு பங்கு நிலவரியாக வசூலிக்கப்பட்டது. அரசரின் தனிப்பட்ட செலவுகள் , அவர் அளிக்கும் கொடைகள் , படைத்துறைக்கான செலவுகள் போன்றவை அரசின் முக்கிய செலவினங்களாகும். நீதித்துறையைப் பொறுத்தவரை உடல்

உறுப்புகளை சிதைத்தல் , யானைக்காலால் இடறுதல் போன்ற கொடுமையான தண்டனைகள் குற்றவாளிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. கோயில் சொத்துக்களைக் கொள்ளையடிப்போருக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டது. விசய நகர இராணுவம் திறமையான முறையில் சீரமைக்கப்பட்டிருந்தது. குதிரைப்படை , காலாட்படை, பீரங்கிப்படை, யானைப்படை என நான்கு முக்கிய பிரிவுகளை அது கொண்டிருந்தது. அரபு நாடுகளின் வணிககளிடமிருந்து உயர்ரக குதிரைகள் இராணுவத்திற்காக வாங்கப்பட்டன. இராணுவத்தின் உயர் அதிகாரிகள் *நாயக்* அல்லது பாளையக்காரர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் ஆற்றும் பணிக்கு ஈடாக நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. இந்நிலங்கள் *அமரம்* என்று அழைக்கப்பட்டது. படை வீரர்களுக்கு ஊதியம் பொதுவாக பணமாகவே வழங்கப்பட்டது. மதுரைபிரதேசமும், கேளடிபிரதேசமும் பேரரசின்படைத்தலைவர்களால் நேரடியாக நிர்வகிக்கப்பட்டது.

பொருளாதாரம்

பேரரசின் பொருளாதாரம் சோளம், நெல், கரும்பு, பருத்தி, பட்டு, நவதானியங்கள், பருப்பு வகைகள் , வெற்றிலை, மஞ்சள், ஏலக்காய், கிராம்பு, இலவங்கம், சந்தனம் போன்ற வாசனை திரவியங்களும் மற்றும் தென்னை போன்ற விளைபயிர்களைச் சார்ந்து இருந்தது. நீர்ப்பாசன வசதிகளை செய்து கொடுத்த விசயநகர ஆட்சியாளர்கள் , வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்க புதிய ஏரிகள் வெட்டினர். துங்கபத்திரா போன்ற ஆறுகளின் குறுக்கே தடுப்பு அணைகள் மற்றும் கால்வாய்கள் அமைக்கப்பட்டது. பேரரசின் தலைநகரமான விசயநகரம் எனும் அம்பி, பல நாட்டவர் கூடும் பெரும் வணிக மையமாக விளங்கியது. இந்நகர வணிக வளாகங்களில் தங்கம் , வெள்ளி முத்து , மாணிக்கம், வைடூரியம், இரத்தினம், பவளம் போன்ற நவரத்தினங்கள் விற்கப்பட்டது. நாட்டின் செலாவணிக்கு முக்கியமாக தங்க நாணயம் வராகன் பயன்பட்டது.

பண்பாடு

சமூக வாழ்க்கை

விசயநகரப் பேரரசில் இந்து சாதிய முறை கடுமையாகப் பின்பற்றப்பட்டது. அரசு கட்டளைகளை நிறைவேற்ற , கிராமப்புறங்களில் ஒவ்வொரு சாதிக் குழுவினரும் தங்கள் தலைவரை தேர்ந்தெடுத்தனர். சமயச் சடங்குகளிலும் , இலக்கியங்களிலும், அமைச்சரவைகளிலும் அந்தண சமூகம் உயரிடம் வகித்தது. இருப்பினும் தாழ்த்தப்பட்ட

சமூகத்தில் தோன்றிய சர்வக்ஞர், வேமனாமொல்லா, மொல்லா போன்ற சமய இலக்கியாவாதிகளும், கவிஞர்களும் சமூகத்தில் உயரிடத்தில் வைத்துப் போற்றப்பட்டனர். படைத்துறைகளில் இசுலாமியர் உள்ளிட்ட திறமை உள்ள அனைத்து சமூக இளைஞர்களுக்கும் வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

விசயநகர பேரரசு காலத்திய கோயில் கல்வெட்டுகள், ஓச்சுகொடே, கருநாடகா.

விசயநகரப் பேரரசில் உடன்கட்டை ஏறல்வழக்கம் இருந்தமைக்கு சான்றாக 50 நடு கற்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மொழி

விசயநகரப் பேரரசின் அவையில் கன்னடம் மற்றும் தெலுங்கு ஆட்சி மொழியாக இருந்தது. பேரரசின்பகுதிகளில் கன்னடம், தெலுங்கு மற்றும் தமிழ் மொழிகள் பயிலப்பட்டது. கன்னட மொழியில் 7000 கல்வெட்டுகளும் , 300 தாமிரப் பட்டயங்களும் , மீதமுள்ள கல்வெட்டுகள் தெலுங்கு, தமிழ் மற்றும் சமசுகிருத மொழியில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியம்

விசயநகரப் பேரரசில் தெலுங்கு, கன்னடம், சமசுகிருத மொழி இலக்கியங்கள் செழித்து வளர்ந்தது. கன்னடம் மற்றும் தெலுங்கு மொழியில் வாழ்க்கை வரலாறு , புனைவு, இசை, இலக்கணம், கவிதை, மருத்துவம் மற்றும் கணிதம் தொடர்பான நூல்கள் இயற்றப்பட்டது. அரசவைமொழியாக கன்னடமும், தெலுங்கும் இருந்தது. கிருட்டிணதேவராயர் ஆட்சியில் அனத்து துறைகளிலும் தெலுங்கு மொழி உச்சத்தை தொட்டது.

சமசுகிருதமொழியில் சாயனர் நான்கு வேதங்களுக்கும் விளக்க உரை எழுதினார். வித்யாரண்யர், அத்வைத சிந்தாந்தத்திற்கு விளக்க உரையாக *பஞ்சதசி* மற்றும் *சர்வதர்சன சங்கிரகம்* எனும் நூல்களை எழுதினார்.

குடும்பத்தவர்களில் கிருட்டிணதேவராயர் ஆண்டாள் குறித்து அமுத்தமால்யதா மற்றும் சாம்ப வதிகல்யாணம் என இரண்டு தெலுங்கு நூல்களை இயற்றினார். மதுரை

சுல்தானகத்தை வென்ற குமார கம்பணனைப் போற்றும் விதமாக , கங்கதேவி எனும் இளவரசி மதுரா விசயம் எனும் *வீரகம்பராய சரித்திரம்* நூலையும் இயற்றியுள்ளனர்.

கிருட்டிணதேவராயரின் அரசவைக் கவிஞர்களான தெனாலி ராமன், அல்லாசானி பெத்தன்னா, நந்தி திம்மன்னா , அய்யல்லு இராமபத்ருடு , மடையாகரி மல்லன்னா , இராமராசாபுசணம் ஆகியோர் தெலுங்கு மொழியில் கவிதைகள் இயற்றினர். தமிழ் மொழியில் சொருபானந்தர் மற்றும் தத்துவராயர் அத்வைத வேதாந்தத்திற்கு விளக்க உரை

நூல்கள் எழுதினார். மலையாள மொழியில் நீலகண்ட சோமயாச்சி வானவியல் குறித்தான நூல் எழுதியுள்ளார்.

கட்டிடக்கலை

யாளித் தூண்கள், அகோரேசுவரர் கோயில் , இக்கேரி, சிமோகா மாவட்டம், கருநாடகாபோசளர் மற்றும் திராவிடக் கட்டிடக்கலை கலந்து வடிக்கப்பட்ட விசயநகரக் கோயில்கள் பெரும்பாலும் உறுதியான சுற்று மதில்களால் சூழப்பட்டவை. இவை, மரம், செங்கல், சுண்ணாம்புச் சாந்து ஆகியவற்றைக் கொண்டு சோழர் பாணியில் அமைக்கப்பட்டன. கோபுரங்களில் தெய்வங்கள் , முனிவர்கள், தேவதைகள் ஆகியோரின் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டு அழகூட்டப்பட்டது. பெலூரில் உள்ள சென்னகேசவர்கோயில், திருவரங்கம், சிரீசைலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள இராய கோபுரங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகள் ஆகும்.

மதில்களுக்குள் கருவறையைச் சுற்றிய கூரையிடப்பட்ட திருச்சுற்று , மகாமண்டபம் எனப்படும் தூண்களோடு கூடிய பெரிய மண்டபம் , கல்யாண மண்டபம் , வசந்த மண்டபம் மற்றும் திருக்குளம் என்பனவும் கோயில்களின் கூறுகள் ஆயின. தூண்களின் ஒரு புறத்தில், அவற்றோடு ஒட்டியபடி நிமிர்ந்த நிலையில் யாளிகள், முதுகில் வீரர்கள் இருக்க , இரண்டு கால்களில் பாய்ந்தபடி நிமிர்ந்து நிற்கும் குதிரைகள் ஆகியவற்றின் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. தூணின் மறு பக்கங்களில் இந்துப் பழங்கதைகளை விளக்கும் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கும்.

மதுரை நாயக்கர் வம்சம்

மதுரை நாயக்கர்கள் ஒரு தெலுங்கு வம்சத்தினர் அவர்கள் மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு இந்தியாவின் நவீன தமிழ்நாட்டின் பெரும்பகுதியை ஆண்டனர். மதுரை நாயக்கர்கள் இன்றைய ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பலிஜா போர்வீரர்களின் வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்கள். சுமார் 1529 முதல் 1736 வரை இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக நீடித்த நாயக்கர் ஆட்சியானது கலை, கலாச்சார மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள், டெல்லி சுல்தான்களால் முன்னர் சூறையாடப்பட்ட கோயில்களின் புத்துயிர் மற்றும் தனித்துவமான கட்டிடக்கலை பாணியின் தொடக்கம் ஆகியவற்றில் அதன் சாதனைகளுக்காக குறிப்பிடப்பட்டது.

வம்சம் 13 ஆட்சியாளர்களைக் கொண்டிருந்தது , அவர்களில் ஒன்பது பேர் ராஜாக்கள், இரண்டு ராணிகள் மற்றும் இருவர் கூட்டு-ராஜாக்கள். அவர்களில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் மன்னர் திருமலை நாயக்கர் மற்றும் ராணி மங்கம்மாள். வெளிநாட்டு வர்த்தகம் முக்கியமாக டச்சு மற்றும் போர்த்துகீசியர்களுடன் நடத்தப்பட்டது, ஏனெனில் ஆங்கிலேயர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இன்னும் பிராந்தியத்திற்குள் நுழையவில்லை.

தோற்றம்

முதலில், நாயக்கர்கள் இன்றைய ஆந்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த தெலுங்கு மொழி பேசும் பலிஜா வீரர்கள். கர்னாட கோடிகம் மன்னர்களின் கைபியத் வம்சத்தை நிறுவிய விஸ்வநாத நாயக்கரை பலிஜா சாதியின் கரிகேபதி குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று குறிப்பிடுகிறது. அவர்கள் விஜயநகரப் பேரரசின் கர்த்தக்காள்களாக (ஏஜெண்டுகளாக) தமிழ்நாட்டாக மாறும் தென் பிராந்தியங்களில் தொடங்கினர். விஜயநகரத்திலிருந்து தொலைவில் இருந்ததால் அந்த பகுதி நீண்ட காலமாக ஒரு பிரச்சனைக்குரிய மாகாணமாக இருந்தது மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வீர நரசிம்மரின் கீழ் முழுமையாக அடிபணியப்பட்டது. முதல் நாயக்க, நங்கமா, கிருஷ்ணதேவராயரின் பிரபலமான மற்றும் திறமையான தளபதி. கிருஷ்ணதேவராயர் பாண்டிய நாட்டை மீண்டும் ஏகாதிபத்திய கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வர நங்கம நாயக்கரை ஒரு பெரிய படையுடன் அனுப்பினார். அவர் ஒரு திறமையான நிர்வாகியாக இருந்தபோதிலும் , அவர் ஒரு கடினமான ஆட்சியாளராக இருந்தார், மேலும் குட்டித் தலைவர்களிடமிருந்து எந்த அதிகார உரிமைகோரல்களையும் நிராகரித்தார் , இது அவரை பிரபலமடையச் செய்தது. கூடுதலாக, நங்கம நாயக்கா போன்ற அனுபவம் வாய்ந்த அதிகாரிகள் கிருஷ்ணதேவராயர் அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட கடுமையான கட்டுப்பாட்டின் கீழ் திணறினர். கிருஷ்ணதேவராயரின் ஆட்சியின் முடிவில், சோழ நாயக்கர்கள் வெளிப்படையாகக் கிளர்ச்சி செய்து திருவிதாங்கூருக்குத் தப்பிச் சென்றதால் தெற்கில் பிரச்சனை வெடித்தது , அதே நேரத்தில் நாங்கம துணை அதிகாரத்தைக் கோரும் போது மத்திய கட்டளைகளை மீறத் தொடங்கினார். மறுமொழியாக, மன்னன் நங்கமனின் மகன் விஸ்வநாதனை மதுரையை மீட்க பெரும் படையுடன் அனுப்பினான். விஸ்வநாத நாயக்கர் தனது தந்தையை தோற்கடித்து, அவரை கிருஷ்ணதேவராயரிடம் கைதியாக அனுப்பினார் , அவர் தனது மதிப்புமிக்க சேவைக்காக நங்கம நாயக்கரை மன்னித்தார். அவரது தந்தையை தோற்கடித்த

கிருஷ்ணதேவராயர் 1529 இல் மதுரை மற்றும் பிற தமிழ் மாகாணங்களுக்கு விஸ்வநாதரை ஆளுநராக மாற்றினார், மதுரை நாயக்க வம்சத்தைத் தொடங்கினார்.

தஞ்சாவூர் மராத்திய அரசு

தஞ்சாவூர்மராத்தியஅரசு சோழமண்டலத்தை ஆண்ட மராத்தியர்களின் அரசாகும்.

இவர்களின்தலைநகரம் தஞ்சாவூர் ஆகும். போன்சலே குலத்தில்பிறந்த சத்ரபதிசிவாஜியின் இளையதம்பி வெங்கோஜி என்ற ஏகோஜி என்பவர்,தஞ்சாவூரை தஞ்சைநாயக்கர்களிடமிருந்து 1674இல் கைப்பற்றி தஞ்சாவூர் மாராத்திய அரசை நிறுவினார். இவரின் வழித்தோன்றல்கள் தஞ்சை மராத்திய அரசை 1855 முடிய அரசாண்டனர்.

சுதேச சமஸ்தானமாக

1799ல் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியிடம் வீழ்ந்த தஞ்சாவூர் மராத்திய அரசு , 1855 வரை கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஆட்சியாளர்களுக்கு அடங்கிய சுதேச சமஸ்தானமாக 1855 முடிய விளங்கியது.

கம்பெனி நேரடி ஆட்சியில்

மன்னர் தஞ்சாவூர் சிவாஜி ஆண் வாரிசு இன்றி 1855ல் இறந்தார். எனவே அவகாசியிலிக் கொள்கையின் படி, வாரிசு அற்ற தஞ்சாவூர் மராத்திய அரசை , 1855ல் பிரித்தானியக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் நேரடி ஆட்சியில் இணைக்கப்பட்டது.

ஆட்சியாளர்கள்

- வெங்கோஜி என்ற ஏகோஜி (தஞ்சாவூர் மராத்திய அரசின் நிறுவனர்) 1674 - 1684
- முதலாம் சாகுஜி 1684-1712
- முதலாம் சரபோஜி 1712-1728
- துக்கோஜி 1728-1736
- இரண்டாம் வெங்கோஜி 1736-1737
- சுஜான்பாயி 1737 - 1738
- இரண்டாம் சாகுஜி 1738 - 1739
- பிரதாப சிம்மன் 1739-1763
- துளஜாஜி 1763-1773, 1776-1798
- இரண்டாம் சரபோஜி 1798-1832
- தஞ்சாவூர் சிவாஜி 1832-185

வேலு நாச்சியார்

இராணி வேலுநாச்சியார் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டின் சிவகங்கைப் பகுதியின் இராணி மற்றும் பிரித்தானியக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனிக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்திப் போராடிய பெண் விடுதலைப் போராட்டத் தலைவி. இவரே இந்தியாவின் முதல் பெண் விடுதலைப் போராட்ட வீராங்கனை ஆவார்.

இளமை

1730-ஆம் ஆண்டு , இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம் மன்னர் செல்லமுத்து விஜய ரகுநாத சேதுபதி- சக்கந்தி முத்தாத்தாளுக்கு ஒரே பெண் மகளாகப் பிறந்தார் வேலுநாச்சியார். ஆண் வாரிசு போல வளர்க்கப்பட்டார். ஆயுதப் பயிற்சி பெற்றார் ; பல மொழிகள் கற்றார். 1746-இல் சிவகங்கைச் சீமை மன்னர் முத்துவடுகநாதத்தேவருக்கு மனைவியானார்.

ஆங்கிலேயர் படையெடுப்பு

1772-இல் ஐரோப்பியரின் படையெடுப்பால் கணவரை இழந்த வேலுநாச்சியார் நாட்டை மீட்டெடுக்க காத்திருந்தார். இந்தப் படையெடுப்பை எதிர்க்க நினைத்த வேலுநாச்சியார் விருப்பாட்சியில் தங்கி ஹைதர் அலியைச் சந்தித்து உருது மொழியில் ஆங்கிலேயர் எதிர்ப்புப் பற்றிப் பேசி விளக்கினார். வேலு நாச்சியாரின் உருது மொழித் திறமையைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்ட ஹைதர் அலி உதவிகள் பல செய்வதாக

உறுதியளித்தார். 8 காலம் திண்டுக்கல் கோட்டை , விருப்பாட்சிக் கோட்டை , அய்யம்பாளையம் கோட்டை என இடம் மாறி மாறி முகாமிட்டு வாழ்ந்து வந்தார். மருது சகோதரர்களின் பெரும் முயற்சியினால் சிவகங்கை மக்களை ஒன்று திரட்டி ஓர் எதிர்ப்புப்படை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. வேலுநாச்சியார் மருது சகோதரர்களே இப்போராட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கினர்.

படை திரட்டல்

1780- ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஒரு படை திண்டுக்கல்லிலிருந்து சிவகங்கை நோக்கிப் புறப்பட்டது. ஹைதர் அலி 5000 குதிரை வீரர்களையும் 5000 போர்வீரர்களையும் , பீரங்கிப்படை ஒன்றையும் அனுப்பி வைத்தார். படை வைகை ஆற்றின் வழியில் சோழவந்தானையும் , பிறகு சிலைமானையும் , அதன் தொடர்ச்சியாக திருப்புவனம் , முத்தனேந்தல், நகரங்களை வென்ற பிறகு, கடைசி யுத்தமாக மானாமதுரை நகரத்தில் போர் பயிற்சி பெறாத மக்களின் துணைகொண்டு அந்நிய பரங்கியர்களை வெற்றிக்கொண்டனர். அதன் பிறகு இராணியின் தோரணையோடு, இராணி வேலுநாச்சியார் சிவிகையின் மூலம் படைவீரர்கள் புடை சூழ விழாக்கோலம் புண்ட சிவகங்கை வேலு நாச்சியார் , அதன் பிறகு சிவகங்கை சீமையின் முதல் இராணியாக முடிசூட்டப்பட்டார்.

இறுதி நாட்கள்

1793-இல் வேலு நாச்சியாரின் பேத்தியின் மரணத்தால் நாச்சியாருக்குத் துயரம் அதிகமானது. அதனால் விருப்பாட்சி அரண்மனையில் தங்கினார். பெரும் போராட்டங்களை நடத்தி நாட்டை மீட்ட வேலுநாச்சியார் டிசம்பர் 25, 1796 அன்று இறந்தார். இதன் தொடர்ச்சியாக சிவகங்கைச் சீமையை ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களின் பட்டியல் கீழே உள்ளது.

வேலுநாச்சியார் மணிமண்டபம்

சிவகங்கை மாவட்டம், தூரக்குளம் கிராமத்தில் 60 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் கட்டப்பட்டுள்ள வீர மங்கை வேலு நாச்சியார் நினைவு மண்டபம் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா , 18. சூலை 2014 அன்று தலைமைச் செயலகத்தில் , காணொலிக் காட்சி மூலமாகத் திறந்து வைத்தார்

அருங்காட்சியகம்

வேலு நாச்சியார் பயன்படுத்திய ஈட்டி , வாள் முதலான பல பொருட்கள் சிவகங்கையில் அருங்காட்சியகத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

நினைவு தபால்தலைதொகு

ராணி வேலு நாச்சியார் நினைவு தபால் தலை இந்திய அரசால் 31 டிசம்பர் 2008 அன்று வெளியிடப்பட்டது.

சிவகங்கைச் சீமை வாரிசுகள்தொகு

சிவகங்கை சீமையை ஆண்ட மன்னர்கள் பட்டியல்

1728 - 1749 - முத்து வீஜயரகுநாத உ. சசிவர்ணத்தேவர்

2. 1749 - 1772 - சசிவர்ண விஜயரகுநாத முத்துவடுகநாதப்பெரிய உடையத்தேவர்

3. 1780 - 1790 - வீரமங்கை ராணி வேலு நாச்சியார் முத்துவடுகநாத பெரிய உடையத்தேவர்

4. 1790 - 1793 - வெள்ளச்சி நாச்சியார் வேலு நாச்சியார் மகள்

5. 1793 - 1801 - வேங்கை பெரிய உடையனத் தேவர் வேங்கை பெரிய உடையனத் தேவர்
வெள்ளச்சி நாச்சியார் கணவர்

5. 1801 - 1829 - கௌரிவல்லப உடையணத்தேவர் மன்னர் முத்துவடுகநாத பெரிய
உடையணத்தேவரின் உடன் பங்காளி ராணி வேலு நாச்சியாரின் தத்து மைந்தன்

6. 1829 - 1831 - உ.முத்துவடுகநாதத்தேவர்

7. 1831 - 1841 - மு. போதகுருசாமித்தேவர்

8. 1841 - 1848 - போ. உடையணத்தேவர்

9. 1848 - 1863 - மு.போதகுருசாமித்தேவர்

10. 1863 - 1877 - ராணி காதமநாச்சியார் போதகுருசாமி

11. 1877 - முத்துவடுகநாதத்தேவர்

12. 1878 - 1883 - துரைசிங்கராஜா

13. 1883 - 1898 - து. உடையணராஜா

1892-ஆம் ஆண்டு ஜமின்தார் முறை ஒழிக்கப்பட்டு பிரிட்டிஷ் கலெக்டர் நியமிக்கப்பட்டார்.
ஜே.எப். பிரையன்ட் முதல் கலெக்டர் ஆவார். 1910-ஆம் ஆண்டில் ராமநாதபுரம் மதுரை
திருநெல்வேலியின் சில பகுதிகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்கள்
காலத்தில் ராமநாதபுரம் ராமநாடு என அழைக்கப்பட்டது. சுதந்திரத்திற்குப் பின் 1985-ஆம்
ஆண்டு மார்ச் 15-ஆம் தேதி ராமநாதபுரம் 3 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

வாஞ்சிநாதன்

இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வீரர்

வாஞ்சிநாதன் (1886 - ஜூன் 17, 1911) திருநெல்வேலி கலெக்டர் ஆஷ் துரையைச் சுட்டுக் கொண்டு பின்னர் தன்னையும் சுட்டு மரணம் அடைந்தவர்.

வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

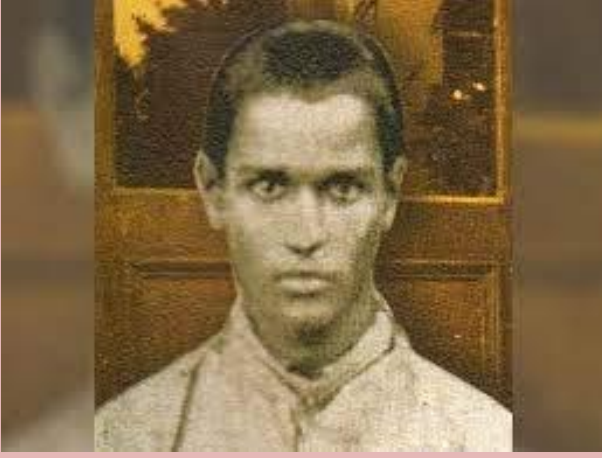
திருநெல்வேலி மாவட்டம் செங்கோட்டையில், 1886-ம் ஆண்டு ரகுபதி ஐயர், ருக்மணி அம்மாள் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர் வாஞ்சிநாதன். இவரது இயற்பெயர் சங்கரன் எனினும் இவர் வாஞ்சி என்றே அழைக்கப்பட்டார். வாஞ்சி செங்கோட்டையில் பள்ளிப் படிப்பை முடித்ததும் , திருவனந்தபுரத்திலுள்ள மூலம் திருநாள் மகாராஜா கல்லூரியில் பி.ஏ.வரை படித்தார். கல்லூரியில் படிக்கும்போதே முன்னீர் பள்ளம் சீதாராமய்யாரின் மூத்த புதல்வியான பொன்னம்மாளை மணந்தார். கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்ததும் , புனலூர் காட்டிலாகாவில் பணியாற்றினார்.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபாடு

இந்தியாவில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகச் செயல்படும் தீவிரவாதிகளுக்கு பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்திலிருந்த புதுச்சேரியில் உதவிகள் கிடைத்தன. அங்குள்ள தீவிரவாதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டார். காலப்போக்கில் தமது அரசுப் பணியில் இருந்து விலகிப் புரட்சிப் பாதையில் தீவிரமானார். நண்பர்களுடன் , ஆங்கிலேய ஆட்சியை ஒழித்துக்கட்ட ரகசியக்

கூட்டங்களைக் கூட்டினார். நண்பர்களையும் தீவிரம் அடையச் செய்தார். வாஞ்சிநாதன் ,
புதுவையில் புரட்சியாளர் வ.வே.சு.ஐயர் வீட்டில் தங்குவது உண்டு. எருக்கூர் நீலகண்ட
பிரம்மச்சாரியின் ரகசிய இரத்தப் புரட்சி பிரமாணங்களினால் வாஞ்சியின் மனம் மேலும்
தீவிரம் அடைந்தது. நவம்பர் 23 , 1872ல் தந்தை ஐசக் ஆஷ் , தாயார் சாராள் ஆஷ்
இருவருக்கும் மகனாக அயர்லாந்தின் ஸ்பிராக்பர்ன் என்ற இடத்தில் பிறந்தவர் ராபர்ட்
வில்லியம் டி 'எஸ்கோர் ஆஷ். ஆஷின் தந்தை ஒரு மருத்துவர். டன்டிரன் என்ற ஊரின்
மன நல விடுதியில் மருத்துவக் கண்காணிப்பாளராக பணியாற்றியவர்

ஆஷ் துரை கொலை

1911 ஜூன் 17 காலை 6:30 மணிக்கு மணியாச்சித் தொடருந்து சந்திப்பில் ,
திருநெல்வேலிகலெக்டர் ஆஷ்துரை தனது மனைவியோடு கொடைக்கானலுக்குச் செல்ல
வண்டியின் முதல் வகுப்புப் பெட்டியில் அமர்ந்திருந்தார். அந்நேரம் வெளியில் உலாவிக்
கொண்டிருந்த வாஞ்சி , புகைவண்டியில் அமர்ந்திருந்த கலெக்டர் ஆஷ் துரையைத் தனது
துப்பாக்கியால் சுட்டுக்கொன்றுவிட்டு , அதே துப்பாக்கியால் தன்னையும் சுட்டுக் கொண்டு
மரணம் அடைந்தார். இவரின் உடல் கங்கைகொண்டான் பாலத்திற்கு வரும் போது உயிர்
பிரிந்தது. அதன் பின் இரண்டு நாட்கள் திருநெல்வேலி சந்திப்பு பாலம் காவல் நிலையத்தில்
வைத்திருந்து பாளையங்கோட்டை மிலிடரி லைன் ஆங்கில சர்ச் கல்லறையில் அடக்கம்
செய்யப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது.
வாஞ்சியின் பிரேத விசாரணையில் , அவர் போட்டிருந்த உள்சட்டையில் இருந்த துண்டுக்
கடிதத்தில் கலெக்டரைச் சுட்டுக் கொன்றதற்கான காரணமும் , சென்னையில் 3,000-த்திற்கும்
மேற்பட்ட தீவிரவாதிகள் தன்னுடன் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டு ஆர். வாஞ்சி ஐயர்,
செங்கோட்டை என்றொழுதி இருந்தது.

கௌரவிப்பு

வாஞ்சி-மணியாச்சி ரயில் சந்திப்பு பெயர்ப்பலகைமணியாச்சி ரயில் நிலையத்திற்கு வாஞ்சி மணியாச்சி என்று பெயரிட பாராளுமன்றத்தில் குமரி அனந்தன் வலியுறுத்தினார். முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி வாஞ்சி மரணம் அடைந்த மணியாச்சி ரயில் நிலையத்திற்கு *வாஞ்சி-மணியாச்சி ரயில் சந்திப்பு* என்ற சூட்டினார். வாஞ்சி பிறந்த செங்கோட்டையில் அவருக்கு உருவச் சிலையும் திறந்து வைக்கப்பட்டது. செங்கோட்டையில் இவருக்கு ஒரு நினைவு மண்டபம் அமைக்கப்பட்டு , டிசம்பர் 23, 2013 அன்று திறக்கப்பட்டுள்ளது.

விமர்சனங்கள்

வாஞ்சிநாதன் ஆஷ் துரையைக் கொலை செய்த இடத்தில் விட்டுச் சென்ற கடிதத்தில் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னரை "கேவலம் கோமாமிசம் தின்னக்கூடிய மிலேச்சனாகிய ஜார்ஜ் பஞ்சமனை" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனைக் கொண்டு அவர் சாதி , சனாதன உணர்வுகளைக் கொண்டிருந்தார் என்றும் விமர்சனம் செய்யப்படுகிறது. அவர் பஞ்சமன் என்று எழுதவில்லை , ஐந்தாம் ஜார்ஜ் என்பதை "பஞ்சயன்" என்றே எழுதினார் என்று இந்த விமர்சனத்தை மறுப்போரும் உளர்.

- 1.இந்திய சுதந்திரம் அடைந்தபோது தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்தவர் யார்?
ஓமந்தூர் ராமசாமி செட்டியார்
2. சென்னை கோவில் நுழைவு அதிகாரம் அழைப்பு சட்டம் எந்த ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது ?
1947
3. ஓமந்தூர் ராமசாமி செட்டியாரின் நினைவு மண்டபம் எந்த மாவட்டத்தில் உள்ளது
விழுப்புரம் மாவட்டம்
- 4.பூசா குமாரசாமி ராஜா எந்த ஆண்டு காந்தியும் முதன் முதலாக சந்தித்தார்
1919
5. பூ.சா குமாரசாமி ராஜா எந்த ஆண்டு முதல் எந்த ஆண்டு வரை சென்னை மாகாணத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தார்

1949 முதல் 1952 வரை

6. தனது வீட்டையே காந்திகளை மன்றம் என்ற நூல்களை அமைப்புக்கு நன்கொடை அளித்த முதலமைச்சர் யார்.?

பூ. சா குமாரசாமி ராஜா

7. சுதந்திர கட்சி யாரால் தொடங்கப்பட்டது

ராஜாஜி

8. தமிழ்நாட்டில் எந்த மாவட்டத்தில் முதன் முதலாக மதுவிலக்கு அமல்படுத்தப்பட்டது

சேலம்

9. தமிழ்நாட்டில் குல கல்வி திட்டம் யாரால் தொடங்கப்பட்டது

ராஜாஜி

8. தமிழ்நாட்டில் எந்த மாவட்டத்தில் முதன் முதலாக மதுவிலக்கு அமல்படுத்தப்பட்டது

சேலம்

9. தமிழ்நாட்டில் குல கல்வி திட்டம் யாரால் கொண்டுவரப்பட்டது ?

ராஜாஜி

10. ராஜாஜி தான் எழுதிய எந்த நூலுக்கு சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றார்?

வியாசர் விருந்து

11. மதிய உணவு திட்டம் யாரால் கொண்டுவரப்பட்டது?

காமராஜர்

12. காமராஜருக்கு எந்த ஆண்டு பாரத ரத்னா விருது வழங்கப்பட்டது?

1976

13. கிங்மேக்கர் என்று சிறப்பு பெயர் கொண்ட தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர் ஆக இருந்தவர் யார்?

காமராஜர்

14. காமராஜரின் அரசியல் குரு யார்?

சத்தியமூர்த்தி

15. எந்த ஆண்டு மெட்ராஸ் மாகாணம் தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றம்

செய்யப்பட்டது?

1969

16. மெட்ராஸ் மாகாணம் தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்ட பின் முதலமைச்சராக பதவி வகித்தவர் யார்?

சி என் அண்ணாதுரை

17. இந்திய எதிர்ப்பு இயக்கம் எந்த ஆண்டு தொடங்கியது?

1938

18. இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் தமிழர் படை எங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது?

உறையூர்

19. இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் தமிழகத்தின் உச்சத்தில் இருந்தபோது தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் யார்?

ராஜாஜி

20. உப்பு சத்தியாகிரகம் போராட்டத்தில் தமிழ்நாட்டில் எங்கு நடத்தினார்?

வேதாரண்யம்

21. சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் மற்றும் கடைசி கவர்னர் ஜெனரல் யார்

ராஜாஜி

22. ராஜாஜி இந்தியாவின் எந்த மாநிலத்திற்கு ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார்?

மேற்கு வங்காளம்

23. திராவிட முன்னேற்ற கழகம் எந்த ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது?

1949 செப்டம்பர் 17

24. நம் நாடு என்ற நாளிதழ் எந்த கட்சியில் நடத்தப்பட்டது?

தி.மு.க

25. யாருடைய ஆட்சி காலத்தில் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது?

சி.என். அண்ணாதுரை

26. படியரிசை திட்டம் எந்த கட்சி தேர்தல் வாக்குறுதிகள் இடம் பெற்றது?

தி.மு.க

27. 1968 இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு எங்கு நடைபெற்றது?

சென்னை

28. மனிதனை மனிதனை இழுக்கும் கை ரிசூலாவை ஒழித்தவர் யார்?
கலைஞர் மு கருணாநிதி

30. இந்தியாவின் முதல் வேளாண் பல்கலைக்கழகம் தமிழ்நாட்டில் எங்கு
தொடங்கப்பட்டது?
கோயமுத்தூர்

31. பெண்களுக்கு சொத்தில் சம உரிமை உண்டு என்ற சட்டம் தமிழகத்தில் எந்த ஆண்டு
கொண்டுவரப்பட்டது?
1989

32. மகளிர் சுய உதவிக் குழு தமிழகத்தில் எந்த மாவட்டத்தில் முதன் முதலாக
தொடங்கப்பட்டது
தர்மபுரி 1989

33. மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார் திருமண உதவித்தொகை திட்டம் யாரால்
கொண்டுவரப்பட்டது?
கலைஞர் மு கருணாநிதி

34. 1982ல் தமிழகத்தில் சத்துணவு திட்டத்தை கொண்டு வந்த முதலமைச்சர் யார்?
எம்ஜி ராமச்சந்திரன்

35. எம் ஜி ராமச்சந்திரன் எந்த ஆண்டு அதிமுகவை ஆரம்பித்தார்?
1972

36. 1981 இல் மதுரையில் ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு எம்ஜிஆர் நடத்திய போது அதில்
கலந்து கொண்ட இந்திய பிரதமர் யார்?
இந்திரா காந்தி

37. 1984 இல் நடந்த தமிழக சட்டமன்ற தேர்தலில் அமெரிக்காவில் சிகிச்சை பெற்றுக்
கொண்டே வெற்றி பெற்ற முதல் நபர் யார்?
எம்ஜிஆர்

38. 1991 ஆம் ஆண்டில் தொட்டில் குழந்தை திட்டம் எந்த முதல்வரால்
கொண்டுவரப்பட்டது?
செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா

39. 2011 ஆம் ஆண்டு திருமணத்திற்கு தங்கம் வழங்கும் திட்டம் எந்த கட்சியால்
அறிமுகம் செய்யப்பட்டது?
அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகம்

40. 1983 ஆம் ஆண்டு அதிமுகவின் கொள்கை பரப்பு செயலாளர் நியமிக்கப்பட்டவர்?
செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா

41. செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா எந்த ஆண்டு ராஜ்யசபா உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்?
1984

42. சிறுபான்மையினர் நல அமைச்சகம் எந்த ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது ?
2006 ஜனவரி 29

43. ஆதி திராவிடர் என்ற சொல் தமிழ்நாட்டில் எந்த ஆண்டு முதல்
பயன்படுத்தப்படுகிறது?
1914

44. ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டம் எந்த ஆண்டு
கொண்டுவரப்பட்டது?
1989

45. ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை கட்டுப்பாட்டின் கீழ் சென்னை மாவட்ட செயல் பாட்டில்
எத்தனை ஆதிதிராவிடர் நல விடுதிகள் செயல்படுகின்றன?
22

46. எந்த கழகம் ஆதிதிராவிடரின் பொருளாதார அபிவிருத்தி திட்டங்களை
நடைமுறைப்படுத்துகின்றது ?
தாட்கோ

47. சுய உதவி குழு திட்டம் தமிழகத்தில் எந்த மாவட்டத்தின் முதன் முதலில்
தொடங்கப்பட்டது?
தர்மபுரி

48. சுய உதவிக் குழு திட்டம் தமிழகத்தில் எந்த ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது?
1989

49. சுய உதவிக் குழுவின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு இருக்க வேண்டும்?
பத்து நபர்களுக்கு குறையாமலும் 20 நபர்களுக்கு அதிகமாக மலும்

50. தமிழ்நாடு சமூக நல வாரியம் எந்த ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது?
1954

51. தமிழ்நாடு சமூக நல வாரியம் எத்தனை உறுப்பினர்களைக் கொண்டது?

52. தமிழ்நாடு குழந்தைகள் உரிமைகள் பாதுகாப்பு ஆணையத்தின் தற்போதைய தலைவர் யார்?

சரஸ்வதி ரங்கசாமி

53. குழந்தை உரிமைகள் பாதுகாப்பு ஆணையங்கள் சட்டம் எந்த ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது?

2005

54. மாநில குழந்தைகள் உரிமைகள் பாதுகாப்பு ஆணையம் எந்த ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது?

2013

55. தமிழகத்தில் சம தூரம் எந்த கட்சிகள் கொண்டுவரப்பட்டது?

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

56 சமத்துவபுரம் என்றால் என்ன?

அனைத்து பிரிவு மக்களும் ஒரே இடத்தில் வசிப்பது

57. சமத்துவம் தமிழ்நாட்டில் எந்த ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது

1998 ஆகஸ்ட் 17

58. சமத்துவபுரம் முதன் முதலில் எந்த மாவட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்டது?

மதுரை மாவட்டம் திருமங்கலம் அருகே மேலக்கோட்டை

59. தமிழ்நாட்டில் சமத்துவபுரத்தை கொண்டு வந்த முதலமைச்சர் யார்?

கலைஞர் கருணாநிதி

60. அரசு சார்பற்ற அமைப்பு என்றால் என்ன?

தனியாரால் நடத்தப்படும் அமைப்புகள்

61. உலகின் முதல் அரசு சார்பற்ற நிறுவனம் எது?

ஐக்கிய நாடுகள் சபை, 1945

62. தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரம் எதை சார்ந்துள்ளது?

விவசாயம்

63. இந்திய பொருளாதார வளர்ச்சியில் தமிழ்நாடு எந்த இடத்தை வகிக்கிறது?

மூன்றாம் இடம்

64. ஒரு மாநிலத்தின் மொத்த பொருளாதார வளர்ச்சியை கண்டறிய உதவும் கருவி எது

மொத்த உற்பத்தி

65. தமிழ்நாட்டில் எத்தனை சதவீத மக்கள் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ளனர் ?

70% மக்கள்

66. தமிழ்நாட்டின் மாநில வருவாயில் எத்தனை சதவீதம் வேளாண்மையில் இருந்து கிடைக்கிறது?

40%

67. தமிழகத்தின் முக்கிய பயிர்கள் எது?

அரிசி சோளம் கம்

68. தமிழ்நாட்டில் உள்ள சாகுபடி செய்யும் மொத்த நிலத்தின் நீர்ப்பாசன வசதி செய்யப்பட்டுள்ள நிலத்தின் அளவு என்ன?

35.8 லட்சம் ஹெக்டேர்

69. தமிழ்நாட்டில் பின்னல் ஆடைகள் எங்கு அதிகம் தயாரிக்கப்படுகின்றன?

திருப்பூர்

70. தமிழ்நாட்டில் பஞ்சாலைகளின் எண்ணிக்கையை கூறுக?

808

71. இந்தியாவில் கரும்பு அதிகமாக எங்கு பயிரிடப்படுகிறது?

தமிழ்நாடு

72. தமிழ்நாட்டில் சர்க்கரை ஆலைகளின் எண்ணிக்கை எத்தனை?

37

73. தமிழ்நாட்டில் முதல் பருத்தியாலை எது?

பக்கிங்காம் ஆலை

74. தமிழ்நாட்டில் பருத்தி நெசவு ஆலை தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியவர்கள் யார்?

ஹார்வி சகோதரர்கள்

75. தமிழ்நாட்டில் முதல் சர்க்கரை ஆலை எங்கு நிறுவப்பட்டது?

நெல்லிக்குப்பம்

76. தமிழ்நாட்டில் உள்ள மிகப்பெரிய காகித ஆலை எங்கு உள்ளது?

ஈரோடு பள்ளிபாளையம்

77. தமிழில் முதல் பேசும் திரைப்படம் எப்போது வெளிவந்தது?

1931 ஆம் ஆண்டு

78. தமிழ்நாட்டில் முதல் திரைப்பட தயாரிப்பு நிலையம் எங்கு தோற்றுவிக்கப்பட்டது?

சென்னை

79. இந்தியாவில் திரைப்பட தொழில் சிறந்து விளங்கும் நகரம் எது?

சென்னை

80. இந்தியா எப்போது உலகமயமாக்கல் என்பதை அறிமுகம் செய்தது?

1991

81. உலகமயமாக்கல் என்ற சொல் யாரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது?

பேராசிரியர் தியோடோர் லெவிட்

82. டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் கல்வி குழு எந்த ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது?

1948

83. பல்கலைக்கழக மானியக் குழு எப்போது உருவாக்கப்பட்டது?

1959

84. முதலியார் கல்விக் குழு எப்போது நியமிக்கப்பட்டது?

1952 செப்டம்பர் 23

85. கோத்தாரி கல்வி குழு எப்போது நியமிக்கப்பட்டது?

1964 அக்டோபர் 2

86. பெண் கல்வி பற்றிய ஆராய்ச்சி குழு யார் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்டது?

பக்தவத்சலம்

87. இரு மொழி திட்டம் எப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டது ?

1968 ஜனவரி

88. திருக்காவலூர் கலம்பகத்தை இயற்றியவர் யார் ?

வீரமாமுனிவர்

89. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் எங்கு அமைந்துள்ளது?

சென்னை

90. திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர்?

ஜி .யு. போப்

91. கரந்தை தமிழ்ச் சங்கம் எப்போது தோற்றுவிக்கப்பட்டது?

1911

92. சாகுந்தலம் என்னும் வடமொழி இலக்கியத்தை தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர் யார்?

மறைமலை அடிகள்

93. வினோதர மஞ்சரி என்னும் உரைநடை இலக்கியத்தை இயற்றியவர் யார்?

வீராசாமி செட்டியார்

94. தமிழ் இலக்கிய நடைக்கு பெரிதும் புகழ்பெற்றவர் யார்?

ரா பி சேதுப்பிள்ளை

95. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் புதின எழுத்தாளராக பெயர் பெற்றவர் யார்?

கல்கி

96. தமிழ்நாட்டில் முதன் முதலில் வெளிவந்த நாளிதழ் எது ?

சுதேசமித்ரன்

97. தமிழ்நாட்டில் வெளியிடப்படும் இரு முக்கிய ஆங்கில நாளிதழ்கள் எவை?

இந்து, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்

98. சென்னையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதல் தமிழ் பத்திரிக்கை எந்த ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது?

1831

99. பரதநாட்டியத்தில் எத்தனை நாட்டிய நிலைகள் கூறப்பட்டுள்ளன?

108

100. பரதநாட்டியத்தை நூல் வடிவில் தொகுத்தவர் யார்?

பரத முனிவர்

ஓமந்தூர் பி.ராமசாமி ரெட்டியார்.

தமிழகத்தில், அப்போதைய தென்னாற்காடு மாவட்டம், திண்டிவனத்துக்கு அருகிலிருக்கும் ஓமந்தூர் என்ற ஊரில் 1-2-1895-ம் ஆண்டு பிறந்தவர் ஓமந்தூர்

பி.ராமசாமி ரெட்டியார். இவர் தமிழக மக்களால் 'ஓமந்தூரார்' என்று அழைக்கப்பட்டார். இளம் வயதிலேயே சுதந்திரப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்ட அவர், காந்தியச் சிந்தனைகளால் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டு காந்தியவாதியாக வாழ்ந்தார். சுதந்திர இந்தியாவில் தமிழகத்தை உள்ளடக்கிய சென்னை மாகாணத்தின் முதலாவது முதல்வராகப் பதவியேற்றவர் ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார். காமராஜர் ஆதரவுடன் ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாகாணத்தின் முதல்வராக ஓமந்தூரார் 1947-ம் ஆண்டு, மார்ச் 23 முதல் 1949-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 6-ம் தேதி வரை பதவி வகித்தார். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றவுடன் ஹைதராபாத் சமஸ்தானத்தை இந்தியாவுடன் இணைப்பதில் பெரும் பங்காற்றினார். பாகிஸ்தானிலிருந்து ஹைதராபாத்துக்கு விமானம் மூலம் ஆயுதங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன' என்று படேலுக்கு எச்சரிக்கை செய்தார். அதன் பின்னர், அங்கு ராணுவ நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, இந்திய தேசத்துடன் ஹைதராபாத் இணைக்கப்பட்டது. சட்டத்துக்கு முன் அனைவரும் சமம்' என்ற சிந்தனைகொண்டவர். விவசாயிகள் மற்றும் ஏழை, எளியவர்களின் முன்னேற்றத்துக்காகச் சிந்தித்தவர்.

ஓமந்தூராருக்கு முன்னர் சென்னை மாகாணத்தை ஆட்சிசெய்த ஒன்பது முதலமைச்சர்களும் அரசு வம்சத்தையும், ஜமீன்தார் குடும்பத்தையும் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களில் பலர் உயர்கல்வி பயின்றவர்கள். ஓமந்தூரார் சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். 8-ம் வகுப்பு வரையே படித்தவர். ஓமந்தூரார் முதல்வர் பதவியில் இருந்தபோது கட்சிக்காரர்களுக்கோ, தன் குடும்பத்தினருக்கோ எந்தவிதச் சிறு சலுகையையோ, வேலைவாய்ப்பையோ அவர் வழங்கியதில்லை. இரண்டாண்டுகள் மட்டுமே முதல்வர் பதவியிலிருந்த ஓமந்தூரார், மிகவும் நேர்மையான ஆட்சியை வழங்கினார். பட்டியலின மக்களுக்கு அந்தக் காலத்தில் தனித்துறை இல்லை. தொழிலாளர் நலத்துறையின் ஒரு பகுதியாகவே ஹரிஜன நலத் துறை இருந்தது. ஓமந்தூரார் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, அந்தத் துறையை 'ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்து, தனித்துறையாகப் பிரித்து, அந்தத் துறைக்கென தனியே ஓர் ஆணையரை நியமித்தார். எனவே, அவர் இன்றைக்கும் 'ஆதிதிராவிட நலத்துறையின் தந்தை' என்றழைக்கப்படுகிறார்.

அரசாங்க நிலங்களைப் பொதுமக்களுக்கு வழங்கும்போது, ஆதிதிராவிடர்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும்' என்ற நடைமுறையை அரசாணையாகப் பிறப்பித்தவர் ஓமந்தூரார்தான். ஆதிதிராவிடர்கள் ஆலயத்தில் நுழைவதற்கானத் தடையை முழுவதுமாக நீக்கி, தமிழ்நாட்டின் பல முக்கியக் கோயில்களில் ஆதிதிராவிடர்களைப் பிரவேசிக்கவைத்த பெருமைக்குரியவர் அவரே.

ஓமந்தூரார்தான் முதல்வர் பதவியேற்றிருந்த காலத்தில் ஆலயப் பிரவேசத்தை எல்லாக் கோயில்களிலும் முறைப்படுத்த ஒரு தனிச் சட்டத்தையும் தோற்றுவித்ததை வரலாறு என்றைக்கும் நினைவில் வைத்திருக்கும். அப்போதைய சென்னை

மாகாணத்தில் இருந்த திருப்பதி ஏழுமலையானைத் தரிசிக்க, 1947-ம் ஆண்டுவரை ஆதிதிராவிடர்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. ஆலயப் பிரவேசச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் ஏழுமலையானை தரிசிக்கவைத்ததோடு அவர் நிற்கவில்லை. திண்டிவனம் ஆதிதிராவிடர் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினரான குலசேகரதாஸ் என்பவரை, திருமலை-திருப்பதி கோயிலின் அறங்காவலராக நியமித்தார். ஆலயப் பிரவேச வரலாற்றில், இது தனித்துவமிக்க ஒரு சாதனை.

ஓமந்தூரார் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றதும் பிறப்பித்த ஆணைகள் அனைத்தும் சிறந்தவையாகக் கருதப்படுகின்றன. அவர் பதவி ஏற்றதும் செய்த முதல் வேலை பாராட்டுக் கூட்டங்கள், வெற்றி விழாக்கள் ஆகிய அரசியல் ஆரவாரங்களுக்குத் தடைபோட்டதுதான். ஆம், அதுவரை எந்த இந்திய மாகாண முதல்வர்களும் செய்யாத நடவடிக்கைகள் இவை. மிக மிக அவசியமான தருணங்களில் மட்டுமே ஓமந்தூரார் பத்திரிகையாளர்களைச் சந்தித்தார். தனிப்பட்ட பேட்டிகள், புகைப்படம் எடுப்பது போன்ற எதற்கும் அவரிடம் எளிதில் அனுமதி வாங்கவே முடியாது. அதனாலேயே அவரின் புகைப்படங்கள் ஒன்றிரண்டு மட்டுமே இன்று நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

முதலமைச்சரைச் சந்திப்பதற்கென வழங்கப்படும் அனுமதிச் சீட்டில், 'என்ன காரணத்துக்காகச் சந்திக்க வேண்டும்?' என ஒரு கேள்வியை இணைக்கும்படி முதன்முதலில் உத்தரவிட்டவர் ஓமந்தூரார்தான். நியாயமான காரணத்துக்காக வருவோரை மட்டுமே சந்திப்பது என்பதை, தான் முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்ற நாள் முதலே வழக்கமாக்கிக்கொண்டார் அவர். தனிப்பட்ட சலுகைகள், பரிந்துரைகளுக்காக வருவோரை ஓமந்தூரார் சந்திக்க அனுமதிக்கவே மாட்டார்.

ஓமந்தூரார் முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்ற பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில், அந்தக் காலகட்டத்தில் மாகாண முதலமைச்சர்களின் அந்தரங்கச் செயலாளர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலேய ஐ.சி.எஸ் அதிகாரிகளாகவே இருந்தனர். தான் பதவி ஏற்றவுடனேயே ஓமந்தூரார் ஓர் உத்தரவில் கையெழுத்திட்டார். அது என்ன தெரியுமா? ஐ.சி.எஸ் அந்தஸ்து இல்லாத ஏ.அழகிரிசாமி என்பவரைத் தனது அந்தரங்கச் செயலாளராக நியமித்துக்கொண்டதுதான். 'சென்னை மாகாண முதலமைச்சர்களின் அந்தரங்கச் செயலாளர்களில் முதல் தமிழர்' என்ற பெருமைக்குரியவர் ஏ.அழகிரிசாமி. பின்னாள்களில் அவர், சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாகவும் பிறகு, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாகவும் பணியாற்றினார்.

பக்தவத்சலம்

அரசியல் வானில் சூரிய சந்திரர்களுக்கு நடுவில் நட்சத்திரங்கள் அரிதாகத்தான் கவனம் பெறுகின்றன. காமராஜருக்கும் அண்ணாவுக்கும் இடையே தமிழக முதல்வராகப் பொறுப்பு வகித்த எம்.பக்தவத்சலமும் (1897-1987) அப்படியொரு நட்சத்திரமாகிவிட்டார். திறமையிலும் தியாகத்திலும் யாருக்கும் குறையாதவர் என்றாலும், அவர் தமிழக வரலாற்றில் மிகவும் அரிதாகவே நினைவுகூரப்படுகிறார்.

பக்தவத்சலத்தைப் பற்றிப் பேசும்போதெல்லாம் அவரது தாய்மாமா சி.என்.முத்துரங்க முதலியாரைப் பற்றியும் குறிப்பிடுவது ஒரு வழக்கம். தென்னிந்தியாவின் அரசியல் சூழல் பிராமணர் - பிராமணர் அல்லாதார் என்று அணி பிரிந்து கிடந்த காலத்தில், பிராமணர் அல்லாதார் தரப்பிலிருந்து தேசிய இயக்கத்தை வலுப்படுத்தியவர் அவர். 1934-லேயே மத்திய சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். அவரை முன்மாதிரியாகக் கொண்டே பக்தவத்சலமும் அரசியல் களத்துக்குள் அடியெடுத்துவைத்தார். வழக்கறிஞர் பட்டம் பெற்ற பக்தவத்சலம், அதைத் தொழிலாகத் தேர்ந்தெடுக்காமல் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முழு மூச்சாகப் பங்கெடுத்தார். மும்முறை சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டு திருச்சி, வேலூர், மதுரை உள்ளிட்ட சிறைகளில் தண்டனையை அனுபவித்தார். அந்நிய ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடுவதால் அந்த ஆட்சியில் சிறையில் எந்தவிதமான சலுகைகளையும் கோரக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தவர்.

1964-ல் காமராஜர் காங்கிரஸின் தேசியத் தலைமையை ஏற்றுக்கொள்ள அவரையடுத்து தமிழக முதல்வராக பக்தவத்சலம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். உட்கட்சியில் தேர்தல் நடத்தப்பட்டு, ஜனநாயக முறையில் முதல்வராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அவர். ஆனால், வாய்ப்பும் பெரும்பான்மையும் மட்டுமே அவர் முதல்வரானதற்குக் காரணமல்ல. 1937-ல் ராஜாஜியின் முதல் அமைச்சரவையிலேயே அங்கம் வகித்தவர் அவர். சுதந்திரத்துக்கு முன்பும் பின்புமாக காங்கிரஸ் அமைச்சரவைகளில் விவசாயம், கல்வி, பொதுப் பணித் துறை, அற நிலையத் துறை என்று பல்வேறு துறைகளில் 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அமைச்சரவை அனுபவம் பெற்றவர். நல்ல நிர்வாகி என்று பெயரெடுத்தவர்.

1946-ல் அவர் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தபோதுதான் கீழ்பவானி அணைக்கட்டுத் திட்டம் உருவானது. கொங்கு மண்டலத்தின் முன்னேற்றப் படிகளில் அது முக்கியமான ஒன்று. அவர் விவசாயத் துறை அமைச்சராகப் பதவி வகித்தபோதுதான், கோவை விவசாயக் கல்லூரி மேம்படுத்தப்பட்டது. அதுவே இன்று பல்கலைக்கழகமாக விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அறநிலையத் துறை அமைச்சராகப் பதவி வகித்தபோது, கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருந்த நூற்றுக்கணக்கான கோயில்களைப் புனரமைத்தார். அதிக வருமானம் கிடைக்கும் கோயில்களின் சார்பில் கல்வி நிறுவனங்களைத் தொடங்கினார். தருமபுர ஆதீனம் அவருக்கு நல்லறங்காவலர்

என்று பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது. கோயில் நிர்வாகத்தில் அரசின் தலையீடு என்று அந்த நாட்களில் எந்தக் குற்றச்சாட்டும் எழுந்ததில்லை.

தொழில் துறையும் கல்வியும்

ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்திலிருந்து ஆந்திர பிரதேசம் பிரிந்து சென்றதால் வேளாண் உற்பத்தி சரிந்த நிலையில், தமிழகத்தைத் தொழில் துறையில் முன்னணி மாநிலமாக உயர்த்தியதில் காமராஜர் தலைமையிலான சி.சுப்ரமணியன், பக்தவத்சலம், ஆர்.வெங்கட்ராமன் கூட்டணிக்கு முக்கியப் பங்குண்டு. பக்தவத்சலம் முதல்வராகப் பொறுப்பு வகித்தபோது ஆர்.வெங்கட்ராமன் தொழில் துறை அமைச்சராக இருந்தார். அவரை முழுச் சுதந்திரத்துடன் பணியாற்ற பக்தவத்சலம் அனுமதித்தார். தமிழகத்தின் தொழில் துறை வளர்ச்சியில் பக்தவத்சலம்-வெங்கட்ராமன் நட்புறவின் பங்களிப்பு என்றென்றும் நினைவுகூரப்பட வேண்டியது. முதலமைச்சருக்கும் துறைக்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் அமைச்சருக்கும் இடையிலான உறவுக்கும்கூட அது ஒரு முன்னுதாரணம்.

பக்தவத்சலம் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மீண்டும் ஆங்கில வழி வகுப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஆரம்ப, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் திறனை மேம்படுத்துவதற்காகப் பணியிடைப் பயிற்சிகள் நடத்தப்பட்டன. பின்னாட்களில், தமிழக மாணவர்கள் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறைகளில் தங்களது உயர் படிப்புகளைத் தொடர இதுவும் ஒரு காரணமாக அமைந்தது. அதே நேரத்தில், கல்லூரிகளில் தமிழில் கற்கும் வாய்ப்பு உருவானதும் அவரது ஆட்சிக் காலத்தில்தான். புகழக வகுப்புகளைத் தமிழில் நடத்துவதற்கு மானியங்களை அளித்து ஊக்குவித்தார். இவர் காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட தமிழ் நூல் வெளியீட்டுக் கழகம்தான் இன்று பாடநூல் நிறுவனமாக விரிந்துபரந்துள்ளது.

வெள்ளையனே வெளியேறு காலகட்டத்தில் காங்கிரஸிலிருந்து ராஜாஜி வெளியேறியபோது, காமராஜருடனும் காங்கிரஸுடனும் இணைந்து நின்ற பக்தவத்சலம் இந்திரா காலத்தில் காங்கிரஸ் உடைந்தபோது சி.சுப்ரமணியத்துடன் இணைந்து இந்திராவுடன்தான் நின்றார். ஆனால், இந்த முடிவுகள் எதுவும் அவரது தனிப்பட்ட அரசியல் லாபங்களுக்காக எடுக்கப்படவில்லை. அவரது இறுதிக் காலத்தில் பலமுறை அவருக்கு ஆளுநர் பதவிக்கான அழைப்புகள் வந்தபோது நான் பென்ஷன்வாதியல்ல, அரசியல்வாதி என்று சொல்லி அதை மறுத்தவர் அவர்.

அரசியலில் இழந்தவர்

பக்தவத்சலத்தின் தந்தையார் இறந்தபோது அவருக்கு 100 ஏக்கர் நிலம் இருந்தது. அந்த நிலத்தில் ஒரு சென்ட் அளவுகூட பக்தவத்சலத்தால் பாதுகாக்கப்படவில்லை. அரசியலுக்காக அவர் அளித்ததுதான் அதிகமே ஒழிய அங்கிருந்து பெற்றுக்கொண்டது பெயரையும் புகழையும் மட்டும்தான். அமெரிக்காவில் உயர் கல்வி முடித்த அவரது மகனுக்கு அரசுப் பணிக்குக்கூட அவர் முயலவில்லை. வட இந்தியாவில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில்தான் அவர் பணியாற்றினார். அதேபோல, அவரது மகள்களில் ஒருவர் ஹோம் சயின்ஸ் படிக்க விரும்பினார். தந்தையின் பெயரைப் பயன்படுத்தி பரிந்துரைகள் பெறுவதற்கு அனுமதியில்லை. எனவே, வேறொரு கல்லூரியில் புவியியல் படித்தார். இன்னொரு மகள், வீட்டு வசதி வாரியத்தில் மனு போட்டிருந்தார். அது தெரிந்து இவர் தடுக்கவே கடைசியில் அவர் மனுவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார். அவரது மகள்களில் ஒருவரும் சமூக சேவகியான சரோஜினி வரதப்பனுக்கு சட்டமன்ற மேலவை அல்லது நாடாளுமன்ற மாநிலங்களவையில் இடம் கிடைக்கலாம் என்ற வாய்ப்பு வந்தது. ஒரு வீட்டில் இருவர் பதவி வகிக்கக் கூடாது என்று அந்த யோசனைக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டுவிட்டார். குடும்பமும் உறவுகளும் எப்போதும் எந்த உதவியும் அவரிடமிருந்து பெற முடியாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தார் பக்தவத்சலம். ஆனால், மக்களுக்கு அவர் வீடும் அலுவலகமும் கதவுகளைத் திறந்தே வைத்திருந்தன. காலை 6 மணி முதல் இரவு 11 மணி வரையில் யாரும் அவரைச் சந்தித்துப் பேச முடியும். அமைச்சராக இருந்த காலத்திலிருந்தே சேவகர்கள் தன்னைப் பின்தொடர்வதையும் வாகனத்தில் சைரன் ஒலிப்பதையும் தவிர்த்தவர். தனிமனித வாழ்க்கையிலும் பொதுவாழ்க்கையிலும் முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளத்தக்க பல பண்புகளையும் ஒருங்கே பெற்ற பக்தவத்சலம் அரசியலில் தோல்வியுற்றதற்கு முக்கியக் காரணமும்கூட அவரது பண்புகளில் ஒன்றுதான். கட்சிக்கும் தலைமைக்கும் அவர் காட்டிய அளவுகடந்த விசுவாசமே அது.

தோல்வியின் காரணங்கள்

காமராஜருக்குப் பிறகு கட்சியில் தேர்தல் நடத்தப்பட்டு பெரும்பான்மையைப் பெற்றே பக்தவத்சலம் முதல்வரானார். ஆனால், காமராஜரின் அமைச்சரவை அப்படியே எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் அவரைப் பின்தொடர்ந்தது. ஒரு முதல்வராக அவர் தன்னிச்சையாக முடிவெடுக்காத நிலையில் இருந்தார். அன்றைய காங்கிரஸின் தேசியத் தலைமை எடுத்த முடிவுகளுக்கெல்லாம் தலையசைத்தார். மிக முக்கியமாக, கட்சித் தலைமையின் அறிவுறுத்தலுக்கு ஏற்ப மொழிப் போராட்டங்களை அவர் கையாளத் தொடங்கியபோது அவருடைய ஆட்சி மூர்க்கமானது. ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட தவறுகளை அடுத்து வந்த தேர்தலிலும்கூட அவரால் சரிசெய்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர் பரிந்துரைத்த வேட்பாளர்களின் பட்டியல் புறந்தள்ளப்பட்டது. கட்சியின் வேட்பாளர் பட்டியலையும் கட்சியின் தேசியத் தலைமையே

முடிவுசெய்தது. தமிழ்நாட்டில் கொழுந்துவிட்டு எரியலான தமிழ் உணர்வு பக்தவத்சலத்தின் ஆட்சி, அவருடைய ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்ததோடு, தமிழ்நாட்டில் தேசியக் கட்சிகளின் ஆட்சிக் கனவுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. எவ்வளவு நல்ல நிர்வாகியாக இருந்தாலும், தியாகங்களை செய்தாலும் 'மக்களா; கட்சியா?' என்ற தூழல் வரும்போது அரசியலில் மக்கள் பக்கம் நின்று அவர்களுடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிப்பவர்களே மக்கள் மனதில் நிலைத்திருப்பார்கள் என்பதற்கான வரலாற்றுப் பாடம் ஆகிப்போனார் பக்தவத்சலம்

இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டம் (Anti-Hindi imposition agitation)

என்பது இந்தி மொழியை, இந்தியாவின் ஒரே அலுவல் மொழியாக்கும் மற்றும் இந்தி மொழி பேசாத மாநிலங்களின் கல்விப் பாடத்திட்டங்களில் இந்தியைக் கட்டாய பாடமாக்கும் இந்தியஅரசின் முயற்சிக்குஎதிராகத் தமிழக மக்களால்,பெரும்பாலும் சனநாயக, அற வழிகளில் நடத்தப்பட்ட போராட்டமாகும்.

1937ஆம் ஆண்டு முதல் முறையாக இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடத்தப்பட்டது. அப்போது சென்னை மாகாணத்தில் முதல் முறையாக வெற்றி பெற்ற காங்கிரசுக் கட்சியின் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரி தலைமையில் அமைந்த அரசு, பள்ளிகளில் இந்தி படிப்பதைக் கட்டாயமாக்கியது. அதை எதிர்த்து, எதிர்க்கட்சியாக

விளங்கிய நீதிக்கட்சியும் பெரியார்ஃ.வெ.இராமசாமியும் மூன்றுஆண்டுகள் உண்ணா நோன்பு, மாநாடுகள், பேரணிகள் மற்றும் மறியல் போராட்டங்கள் நடத்தினர். அரசின் காவல் நடவடிக்கைகளில் இரண்டு போராட்டக்காரர்கள் இறந்தனர்; பெண்கள், சிறுவர்கள் உட்பட 1,198 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர். காங்கிரசு அரசு 1939ஆம் ஆண்டு பதவி விலகியதை ஒட்டி சென்னை

மாகாணபிரித்தானியஆளுநர்'எர்ஸ்கின்பிரபு' பிப்ரவரி 1940ஆம் ஆண்டில் இந்தக் கட்டாய இந்திக் கல்வியை விலக்கினார். பிரித்தானியாவிலிருந்து இந்தியா விடுதலை பெற்ற பிறகு அரசியலமைப்பு சட்டமன்றத்தில் புதிய இந்தியக் குடியரசில் நிலவ வேண்டிய அலுவல் மொழி குறித்து நீண்ட விவாதம் நடந்தது. பற்பல உரையாடல்களுக்குப் பின்னர் தேவநாகரி எழுத்துருவில் அமைந்த இந்தி அரசுப்பணி மொழியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. மேலும் அடுத்த 15

ஆண்டுகளுக்கு ஆங்கிலம் இணை அலுவல் மொழியாக விளங்கும் என்றும் அதன் பின்னர் இந்தி மொழி மட்டுமே அரசுப்பணிகளில் பயன்படுத்தப்படும் என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. புதிய இந்திய அரசியலமைப்பு சனவரி 26, 1950 அன்று நடப்பிற்கு வந்தது. ஆகவே அரசியலமைப்பில் ஏற்றுக் கொண்டபடி 1965ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தி மட்டுமே அரசுப் பணிமொழியாக விளங்க அரசு மேற்கோண்ட முயற்சிகள் இந்தி பேசாத மாநிலங்களில் எதிர்ப்பலைகளை உண்டாக்கின. தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த எதிர்ப்பில்

முன்னணியில் இருந்தது. இந்தக் கவலைகளை நீக்கும் விதமாக அப்போதைய இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு 1963ஆம் ஆண்டில் கொண்டு வந்த அரசுப்பணிமொழி சட்டத்தில் 1965ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் அரசுமொழியாக விளங்க வழி செய்தார். ஆயினும் அச்சட்டத்தின் உள்ளடக்கம் தி.மு.க விற்கு ஏற்படையதாக இருக்கவில்லை. அவரது வாய்மொழி வாக்குறுதிகள் பிந்தைய அரசுகளால் ஏற்கப்படாமல் போகலாம் என்ற அச்சத்தினை வெளியிட்டனர்.

26 சனவரி, 1965 நாள் நெருங்கிவந்த காலத்தில் தமிழகத்தில் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டம் வலுக்கத் துவங்கியது. அவ்வாண்டு குடியரசு நாளைக் கருப்பு தினமாகக் கொண்டாட தி. மு. க அழைப்பு விடுத்திருந்தது. போராட்டத்தில் கல்லூரி மாணவர்கள் பெரிதும் ஈடுபட்டனர். மதுரையில் 25 சனவரியன்று அவர்களுக்கும் காங்கிரசு கட்சியினர் சிலருக்கும் இடையே எழுந்த கைகலப்பு பெரும் கலவரமாக வெடித்தது. மாநிலத்தின் பிற பகுதிகளுக்கும் பரவிய இக்கலவரம் காவலர்களால் அடக்க முடியாத அளவில் அடுத்த இரண்டு மாதங்கள் தொடர்ந்து நடந்தது. பரந்த அளவில் வன்முறை, தீவைப்பு எனப் போராட்டக்காரர்களும் தடியடி, துப்பாக்கிச்சூடு என மாநிலக் காவல் துறையினரும் மோதினர். இக்கலவரங்களில் இரு காவல்துறையினர் உட்பட 70 பேர்கள் (அதிகாரப்பூர்வமாக) இறந்தனர். நிலைமையைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர அப்போதைய இந்தியப் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி, இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் விரும்பும் வரை ஆங்கிலமும் அரசுப்பணிகளில் இணைமொழியாக இருக்கும் என்ற உறுதிமொழி அளித்தார். இந்த உறுதிமொழியை அடுத்து மாணவர் போராட்டம் ஓய்ந்தது.

1965ஆம் ஆண்டு இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டம் மாநில அரசுகளின் அரசியல் மாற்றங்களுக்குவித்திட்டது. 1967ஆம் ஆண்டு நடந்த பொதுத்தேர்தலிலும் சட்டப்பேரவைத் தேர்தலிலும் தி.மு.க பெரும் வெற்றி கண்டது. இந்தத் தோல்விக்குப் பிறகு மாநிலத்தில் மீண்டும் காங்கிரசால் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற இயலவில்லை. 1967ஆம் ஆண்டு அமைந்த இந்திரா காந்தி தலைமையிலான இந்திய அரசு, அரசுப் பணிமொழிச் சட்டத்தில் என்றென்றும் ஆங்கிலம், இந்தி ஆகிய இரு மொழிகளும் அரசுமொழிகளாக விளங்கும் வகையில் திருத்தம் கொண்டுவந்தது.

பின்னணி

இந்துஸ்தானி ஆதரவாளர்கள் - நேருவும் காந்தியும்

இந்தியக் குடியரசில் பல்லாயிரக்கணக்கான மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. 2001ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 1,635 தாய்மொழிகளும் 10,000 பேருக்கும் கூடுதலான பேசுபவர்களைக் கொண்ட 122 மொழிகளும் உள்ளதாக அறியப்பட்டது.^[1] பிரித்தானிய ஆட்சியின்போது ஆங்கிலம் மட்டுமே அரசுமொழியாக

விளங்கி வந்தது. இந்திய விடுதலை இயக்கத்தினர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்க ஆண்டுகளிலேயே இந்தியாவின் பல்வேறு மொழியினரையும் பிரித்தானியருக்கு எதிராக ஒன்றிணைக்க, உள்நாட்டு மொழி ஒன்றினைப் பொதுமொழியாக ஆக்கிட விருப்பம் கொண்டு இந்தியும் உருதுவும் கலந்த *இந்துஸ்தானி* என்ற மொழியை ஆதரித்தனர். இந்த அடிப்படையிலேயே 1918ஆம் ஆண்டு மகாத்மா காந்தி *தட்சிண பாரத் இந்திப் பிரச்சார சபா* என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார். இந்திய தேசிய காங்கிரசு 1925ஆம் ஆண்டு முதல் தனது நிகழ்வுகளை *இந்துஸ்தானியில்* மேற்கொள்ளத்துவங்கியது.¹ காந்தி மற்றும் நேரு இரு வருமே *இந்துஸ்தானியை* இந்தி பேசாத மாநிலங்களில் பரப்புவதில் விருப்பமுடையவர்களாக இருந்தனர். இம்முயற்சி தமிழரை வட இந்தியர்களுக்கு அடிமையாக்குவதாகக் கருதிய பெரியார் ஈ.வே.ராவிற்கு, இந்தி அல்லது *இந்துஸ்தானியை*ப் பொதுமொழியாக்குவதில் உடன்பாடில்லை.^[6]

1937ல் முதலாம் எதிர்ப்பு போராட்டங்கள்

1937ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் காங்கிரசு வெற்றிபெற்று சென்னை மாகாணத்தின் (தற்போதைய தமிழகத்தையும், தெற்கு ஆந்திரா பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியது), முதலமைச்சராக ராஜாஜி 14 சூலை 1937ஆம் நாள் பதவியேற்றார். தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போதே இந்தி பயிலவேண்டியதின் தேவையை விளக்கி வந்தார். அரசுப்பணிகள் குறைவாகவே இருக்கும். தென்னிந்தியர்கள் வட மாநிலங்களில் தனியார் துறையில் வேலை தேட இந்தி பயில்வது மிகத் தேவையானது என (சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் மே 6, 1937) எழுதியிருந்தார். அதன்படியே தாம் பதவிக்கு வந்த ஒரு மாத காலத்திலேயே 11 ஆகஸ்டு 1937 அன்று பள்ளிகளில் இந்தி கட்டாயமாக்கவிருப்பதைக் கொள்கை அறிக்கையாக வெளியிட்டார் 1938 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதலாக ஆறு, ஏழு, எட்டு வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவ மாணவியருக்கு இந்தி கட்டாயப் பாடமாக்கப் போவதாக அறிவித்தார். அம்மாணவர்கள் இந்தியைக் கட்டாயமாகப் பயின்று அதில் தேர்வும் எழுதி போதிய மதிப்பெண் பெற்றால் மட்டுமே அடுத்த வகுப்பிற்குப் போக முடியும். முதலில் நூறு பள்ளிகளுக்கு இத்திட்டத்தை வெள்ளோட்டம் பார்க்கப்போவதாக அரசு அறிவித்தது. 1930களின் துவக்கத்திலேயே *இந்துஸ்தானி* சேவாதள், *இந்துஸ்தானி* இதாவி சபா போன்ற இயக்கங்களின் முயற்சியால் கட்டாய இந்திப் பாடத்தை நீதிக்கட்சியின் உள்ளாட்சி அரசாங்கங்கள் சென்னை மாகாணத்தின் சில பள்ளிகளில் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தன. ராஜாஜியின் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து முதலாவதாக, மறைமலை அடிகள், பா வேந்தர் பாரதிதாசன் மற்றும் முத்தமிழ் காவலர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் ஆகியோர் திருச்சியில் முதலாம் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு மாநாட்டை நடத்தினார்கள். சென்னையில் நீதிக்கட்சியைச் சேர்ந்த ஏ. டி. பன்னீர் செல்வம், ஈ.வே.ரா பெரியார் ஆகியோர் தலைமையில் போராட்டங்களும், பேரணிகளும் நடைபெற்றன. மேலும் மாணவர்கள், வழக்குரைஞர்களின் புறக்கணிப்பு

மற்றும் பேரணிகளின் விளைவாக தீவிரமாகப் போராட்டம் பரவியது. இந்த எதிர்ப்புகளுக்கு இடையே ராஜாஜி 21 ஏப்ரல், 1938ஆம் ஆண்டு 125 உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கும் அரசாணையை வெளியிட்டார். அவரது பிடிவாதம் போராட்டக்காரர்களால் தமிழை அழித்து இந்தியை வளர்க்கும் முயற்சியாகக் கருதப்பட்டது. ராஜாஜி மற்றும் இந்திக்கு எதிராக மாநில அளவில் எதிர்ப்பு கிளம்பியது. 3, திசம்பர் 1938 இந்தி எதிர்ப்பு நாளாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.^[10] சென்னை மாகாணத்தின் தமிழ் பேசும் மாவட்டங்களில் போராட்டம் தீவிரமடைந்தது.^[7] 1939ல் பேரணியில் பங்கேற்றதற்காக காவல் அதிகாரிகளால் கைது செய்யப்பட்ட நடராசன் மற்றும் தாளமுத்து ஆகியோர் சிறைப்பட்ட நிலையிலேயே இறந்தனர். பிற்பாடு இவர்கள் மொழிப்போர் தியாகிகள் என்றழைக்கப்பட்டனர். பெரியார் உட்பட 1,200 பேர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். மேலும் வலுவற்ற எதிர்ப்பின் காரணமாக அந்தச் சட்டம் கைவிடப்பட்டது.

பொது மக்கள் கருத்து

இந்தி கட்டாயப்பாடமாகத் திணிக்கப்பட்ட அப்போதைய காலகட்டத்தில் நாட்டுப்புற மாணவ மாணவியருக்கு ஐந்தாம் வகுப்பு வரை தாய்மொழிக்கல்வி மட்டுமே கிடைத்தது. நகர்புறத்திலோ மூன்றாம் வகுப்பிலேயே ஆங்கிலமும் சொல்லித்தரப்பட்டது. தாய்மொழி வழிக் கல்வி மட்டுமே கற்று ஐந்தாம் வகுப்பு முடிந்து, நகர்ப்புறத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சேர்ச்செல்லும் போது மூன்றாம் வகுப்பிலேயே இக்குழந்தைகள் சேர்க்கப்பட்ட சூழ்நிலையும் இருந்துவந்தது.

கிராமத்திலிருந்து நகர்ப்புறத்திற்கு ஆறாம் வகுப்பு பயிலச் செல்லும் நாட்டுப்புறக் குழந்தைகளுக்கு ஆங்கிலம், இந்தி என இரு புதிய மொழிகளைக் கற்பதில் சிரமம் எழும். அதே சமயம் நகர்ப்புறக் குழந்தைகளுக்கு ஏற்கனவே ஆங்கில மொழிப் பரிச்சயம் இருப்பதால் கிராமத்துக் குழந்தைகளை விட முன்னேறிச் செல்லும் சூழல் ஏற்படும். எனவே இந்தி மொழித் திணிப்பு கிராமத்தினரை முன்னேற விடாமல் தடுக்கும் சூழலை ஏற்படுத்துவதாக பொது மக்கள் கருதினர்.

போராட்டத்திற்குப் பேராதரவு

ஆதரவு வேண்டல் : மும்பையில் ஜின்னாவின் இல்லத்தில் பெரியார் முகமது அலி ஜின்னா மற்றும் பி.ஆர்.அம்பேத்கருடன் (8 சனவரி 1940) இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்குப் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கமும் நீதிக்கட்சியினரும் துணை நின்றனர். இப்போராட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக பெரியார் நீதிக்கட்சியின் தலைவராகவும் பொறுப்பேற்றார். போராட்டத்திற்குத் தமிழ் அறிஞர்கள் மறைமலையடிகள், சோமசுந்தரபாரதியார், கா.அப்பாதுரை, முடியரசன், இலக்குவனார் போன்றோர் ஆதரவளித்தனர். இப்போராட்டத்தில் பெண்களும் பெரும்பான்மையாகப் பங்கேற்றனர். மூவலூர் ராமாமிருதம், நாராயணி, வ. ப.

தாமரைக்கனி, முன்னகர் அழகியார், டாக்டர். தர்மாம்பாள், மலர்முகத்தம்மையார், பட்டம்மாள், சீதாம்மாள் ஆகியோர் சிறை சென்ற சில மகளிராவர்.^[13] 13 நவம்பர் 1938ல், தமிழக மகளிர் மாநாடு இதற்கான ஆதரவைக் காட்டும் வகையில் கூட்டப்பட்டது.^{[14][15]} போராட்டக்காரர்களின் பிராமணர் எதிர்ப்பு உணர்வுகளுக்கிடையிலும் காஞ்சி ராஜகோபாலாச்சாரியார் போன்ற சில பிராமணர்களும் போராட்டத்திற்குத் துணை நின்றனர். தமிழ் பேசும் இசுலாமியர் இந்தப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர்; ஆயினும் உருது பேசிய இசுலாமியர் அரசிற்கு ஆதரவளித்தனர். திருச்சியைச் சேர்ந்த பி. கலிபுல்லா என்ற முசுலீம் லீக் சட்டமன்ற உறுப்பினர் "நான் ஓர் இராவுத்தர். எனது தாய்மொழி தமிழ் என்பதில் எனக்கு எந்த அவமானமும் இல்லை; பெருமையே கொள்கிறேன். இந்தியை ஏன் இந்தியாவின் பொதுமொழியாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று எவரும் எங்களுக்கு விளக்கவில்லை" என்று கூறினார்.^[7] போராட்டத்திற்கான மக்களாதரவைக் கண்ட மாநில ஆளுநர் சூலை 2, 1938 அன்று அரசப்பிரதிநிதி (வைஸ்ராய்)க்கு இவ்வாறு எழுதினார்: "கட்டாய இந்தி இம்மாநிலத்தில் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மற்றும் அது பெரும்பான்மையான பொதுமக்களின் விருப்பத்திற்கு மாறானது".^[7]

உண்ணாநோன்புகள்

செப்டம்பர் 3, 1939 குடியரசு இதழின் முதல் பக்கத்தில் "வீழ்க இந்தி" என்ற தலைப்பிட்ட தலையங்கம் காணப்படுகிறதுமே 1, 1938 அன்று ஸ்டாலின் ஜகதீசன் என்ற இளைஞர் ஒருவர் கட்டாய இந்திக் கல்வியை எதிர்த்து உண்ணாநோன்பு இருக்கலானார். அவர் போராட்டக்காரர்களின் சின்னமாக விளங்கினார். விடுதலை இதழில் வெளியான நேர்முகமொன்றில் "தமிழ்த்தாய்க்கு இன்னும் உண்மையான மகன்கள் இருக்கிறார்கள்" என்று கூறினார். அவரைத் தொடர்ந்து சூன் 1 முதல் பொன்னுசாமி என்பவரும் ராஜாஜியின் வீட்டின் முன்னர் உண்ணாநோன்பைத் துவங்கினார். இத்தகைய போராட்ட வடிவை பெரியார் ஆதரிக்காதபோதும் அவரது மற்ற தலைவர்கள் உண்ணா நோன்பு இருப்பவர்களை ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அறிவித்தனர். கா. ந. அண்ணாதுரை இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டக் கூட்டமொன்றில் "இன்று ஜகதீசன் இறந்தால் அவரிடத்தை நிரப்ப நான் பத்து பேருடன் அமருவேன். அவர் இறந்தால் நீங்களும் இறக்கத் தயாராகுங்கள்" என முழக்கமிட்டார். ஜகதீசன் உண்ணா நோன்பைப் பத்து வாரங்களில் நிறுத்திக்கொண்டார்.

தமிழர் படை

ஆகஸ்ட்செப்டம்பர் 1938காலகட்டத்தில் பெரியாரின் சுயமரியாதைஇயக்கத்தினரும்

முசலீம்லீக்கும் இணைந்துஓர்எதிர்ப்புப்பேரணியைநடத்தினர். திருச்சியிலிருந்து பெரியாரும் காலிபுல்லாவும் இதனைக் கொடியசைத்து துவக்கினர். நடைப்பயணம் மேற்கொண்டவர்கள் 'தமிழர் படை' என அழைக்கப்பட்டனர். திருச்சியிலிருந்து ஆகஸ்டு 1 அன்று குமாரசாமி பிள்ளை மற்றும் மூவலூர் ராமாமிருதம் அம்மாள் தலைமையில் பேரணி புறப்பட்டது. அடுத்த 42 நாட்களில் 234 சிற்றூர்களுக்கும் 60 நகரங்களுக்கும் சென்று 87 பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்திப் பரவலான ஆதரவைத் திரட்டினர். அவர்கள் 11 செப்டம்பர் 1938 அன்று சென்னை வந்தடைந்தனர். அங்கு அவர்கள் அரசு அலுவலகங்களில் மறியல் செய்ததாகக் கைது செய்யப்பட்டனர். இவர்களது நடைப்பயணத்தால் சிற்றூர்களிலும் கிராமங்களிலும் இந்தி எதிர்ப்பு மற்றும் தமிழாதரவு உணர்வுகள் பரவின

நடராசனும் தாளமுத்துவும்

நவம்பர் 20, 1938 தேதியிட்ட குடியரசு இதழ். முதல் பக்கத்தில் இந்தியை எதிர்க்கக் கூட்டப்பட்ட தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் மாநாடு பற்றிய செய்தி காணப்படுகிறது. போராட்டக் காலத்தில் மரணமடைந்த இருவர் மொழிப்போர் தியாகிகள் என போராட்டக்காரர்களால் போற்றப்பட்டனர். அவர்களது மரணம் போராட்டத்திற்கு மேலும் வலுசேர்த்தது. நடராசன் என்ற இளைஞர் திசம்பர் 5, 1938 அன்று கைது செய்யப்பட்டார். அவர் 30 திசம்பர், 1938 அன்று மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு 15 சனவரி 1939 அன்று மரணமடைந்தார். 13 பிப்ரவரி 1939 அன்று தாளமுத்து நாடார் என்பவர் இந்து தியோசாபிகல் உயர்நிலைப்பள்ளியருகே மறியல் செய்ததாகப் பிறருடன் கைது செய்யப்பட்டார். அவரும் காவலில் இருக்கும்போது நோய்வாய்ப்பட்டு 6 மார்ச் அன்று மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு 11 மார்ச் அன்று மரணமடைந்தார். அவரது இறப்பிற்கு அவரது உடல்நிலைக்குறைவும் கடும் வயிற்றுப்போக்குமே காரணம் என்று அரசு கூறியத சட்டமன்றத்தில் இவ்விறப்புக்கள்குறித்து கேள்வி எழுப்பப்பட்டபோது இராசாசி அவற்றை மிகவும் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டு மறுத்தார். இத்தகைய அரசின் போக்கு போராட்டக்காரர்களை மேலும் கோபமுறச் செய்தது. சென்னையில் நடந்த அவர்களது இறுதிச்சடங்குகளில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் பங்கேற்றனர்; அரசுக்கெதிரான ஆவேசப்பேச்சுகள் நடந்தேறின. இவ்விருவரையும் விடுவிக்க முன்னரே அரசு இணங்கியபோதும் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பைக் கைவிட்டுவிடவேண்டுமென்ற அரசின் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட மறுத்ததால் சிறையில் அடைபட்டிருந்தனர்

பிராமண எதிர்ப்பு

இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு இயக்கத்தினர், தமிழ் மீது இந்தி மற்றும் சமசுகிருத திணிப்பை மேற்கொள்ள பிராமணர்கள் செய்த முயற்சியாக கட்டாய இந்திக் கல்வி சட்டத்தைக்

கருதினர்.^[19] இராசாசி முன்னர் இயற்பியல் பாடப்புத்தகத்தை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழாக்கம் செய்கையில் அதிகமான சமசுகிருத மொழிச்சொற்களைப் பயன்படுத்தியதை அவரது சமசுகிருதச் சாய்வுக்குச் சான்றாகக் காட்டினர். போராட்டக்காரர்கள், பிராமணர் நிரம்பிய தமிழ்நாடு காங்கிரசு கட்சியை வடநாட்டு இந்தி ஆதிக்கவாதிகளின் கைக்கூலிகள் என்றனர். தமிழிலிருந்து சமசுகிருதச் சொற்களை விலக்க பிராமண தமிழ் அறிஞர்களின் தயக்கம் தமிழ் மொழியைச் சிதைக்கப் பிராமணர்களின் சதி என்பதற்குக் காட்டாக அமைந்தது இராசாசி தமிழரின் எதிரியாகப் பார்க்கப்பட்டார். திராவிட தமிழ் நாளிதழ்கள் தங்கள்நகைச்சித்திரங்களில் இராசாசி தமிழ்த்தாய் மீது கத்தி வீசுவது போன்றும் அவளது சீலையைப் பிடித்து இழுத்து மானபங்கப்படுத்துவது போன்றும் காட்டினர். தங்களது பேரணிகளிலும் அத்தகைய படங்களைச் சுமந்து சென்றனர். ஆகத்து 1938ஆம் ஆண்டு நடந்த ஓர் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு போராட்ட கூட்டமொன்றில் பாவலர் பாலசுந்தரம் பிராமணர்களைத் தமிழ்த்தாயின் கொலைகாரர்கள் என்று வர்ணித்தார். நடராசனைக் குறித்த சட்டமன்ற உரையாடலில் இராசாசியின் அசட்டையான எதிர்வினை தமிழர்கள் தங்கள் வீரனுக்காக கண்ணீர் சிந்தும்போது ஆரியர்களின் சிரிப்பு என்று கண்டிக்கப் பட்டது. இராசாசி பதிலுக்குப் போராட்டக்காரர்கள் தங்கள் எதிர்ப்பாளர்களைச் சாதிக் குறியீடுகளைக்கொண்டுவசைபாடுவதாகக் குற்றஞ்சாட்டினார். நவம்பர் 1938ல் சென்னை யில் நடந்த இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் பேரணியொன்றில் வன்முறை வெடித்துப் பிராமணர்கள் தாக்கப்பட்டனர்.

அரசின் எதிர் நடவடிக்கை

இந்திப் பிரச்சினையில் ஆளும் காங்கிரசு கட்சியிலும் பிளவு இருந்தது. இராசாசியும் அவரது ஆதரவாளர்களும் இதில் உறுதியாக இருந்தபோதும் சத்தியமூர்த்தியும் சர்வபள்ளி இராதாகிருஷ்ணனும் இதற்கு எதிராக இருந்தனர். அவர்கள் இந்தியை விருப்பப்பாடமாகவோ அல்லது பெற்றோர்கள் தம் சிறுவர்களை இந்திப் பாடத்திலிருந்து விலக்கிக்கொள்ள அனுமதி கோரும் விதிகளைக் கொண்டதாகவோ திருத்தக் கோரினர். சத்தியமூர்த்தி போராட்டக்காரர்களுக்கு எதிராகக் குற்றவியல் சட்ட திருத்தம், 1932 படி நடவடிக்கை எடுப்பதையும் எதிர்த்தார்.^[22] அவர் காந்திக்கு சூலை 7, 1938 அன்று எழுதிய கடிதத்தில்:

எவரது பெற்றோரோ காப்பாளரோ ஓர் நீதிபதியின் முன்னிலையில் தன்னுடைய மகனோ மகளோ கட்டாயமாக இந்துஸ்தானி கற்பது தனது மனசாட்சிக்குப் புறம்பானது என்று காரணம் கூறி உறுதிமொழி வழங்குவாரேயானால் அச்சிறுவருக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று தனிப்பட்ட முறையில் நம்புகிறேன். இத்தகைய விலக்கை வெகு சில பெற்றோர்கள் அல்லது காப்பாளர்களே விரும்புவர் என நான்

நம்புகிறேன். இது எதிர்ப்பில் உள்ள பலவீனத்தை வெளிப்படுத்தி அதனை முறியடிக்கும். இதனை அறிவுரையாக திரு.சி. இராஜகோபாலாச்சாரிக்கு நீங்கள் எழுதவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். மேலும் மறியல் செய்வோர்மீது மதராஸ் அரசு குற்றச் சட்டம் திருத்த ஆணையைப் பயன்படுத்துவது மகிழ்ச்சி தரவில்லை எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இராசாசி தமது செய்கைகளை 14 சூன் 1938 அரசாணையில் இவ்வாறு விளக்கியிருந்தார்:

இந்திய தேசிய வாழ்வில் இம்மாநிலம் தனக்கு சரியான இடத்தைப் பெற, நமது கல்விபெற்ற இளைஞர்கள் இந்தியாவில் மிகப் பரவலாகப் பேசப்படும் மொழியில் நடைமுறை அறிவு பெற்றிருத்தல் இன்றியமைததாகும். எனவே அரசு நமது மாநில இடைநிலைப்பள்ளி பாடதிட்டத்தில் இந்துஸ்தானியைச் சேர்க்க முடிவு செய்துள்ளது. எந்தவொரு தொடக்கப்பள்ளியிலும் இந்திப்பாடம் இருக்காது, தாய்மொழியில் மட்டுமே கற்பிக்கப்படும் என்பதை தெளிவுபடுத்த அரசு விரும்புகிறது. இந்தி இடைநிலைப்பள்ளிகளில் மட்டுமே அதுவும் முதல், இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் படிவங்களில், அதாவது பள்ளிவாழ்வின் 6வது, 7வது, 8வது ஆண்டுகளிலேயே அறிமுகப்படுத்தப்படும். எனவே இடைநிலைப்பள்ளிகளிலும் தாய்மொழிக் கல்விக்கு இது எந்தவிதத்திலும் குறிகீடாக இருக்காது. இந்தி வகுப்புகளில் வருகை கட்டாயம் என்றளவில் மட்டுமே கட்டாயமே தவிர மாணவர்கள் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் அல்லது கன்னடத்திற்கு மாற்றாக இந்திப் பாடத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது, அவற்றில் ஒன்றுடன் கூடுதலாகவே இந்தியைப் பயிலவேண்டும்.

அவர் போராட்டக்காரர்களின் குறைகளைக் கேட்க மறுத்தார். அவர்கள் தங்கள் "ஆரிய எதிர்ப்பு சாய்வு"களாலும் "காங்கிரசு வெறுப்பினாலும்" தூண்டப்பட்டவர்களாக இருப்பதாகக் கூறினார். 1,198 எதிர்ப்பாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்; அவர்களில் 1,179 பேர் தண்டிக்கப்பட்டனர். சிறைத்தண்டனை வழங்கப்பட்டவர்களில் 73 பேர் மகளிராவர். அவர்களில் சிலர் தங்கள் குழந்தைகளுடன் (32 குழந்தைகள்) சிறை சென்றனர். பெரியாருக்கு ஓராண்டுக்கும் உழைப்பு சிறைத்தண்டனை வழங்கப்பட்டது போராட்டக்காரர்களின் கூட்டங்களுக்கு எதிராக இராசாசி இந்துஸ்தானி ஆதரவு கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தார்.

ஆணை மீட்பு

29 அக்டோபர் 1939 அன்று இராசாசியின் காங்கிரசு கட்சி ஆட்சி இரண்டாம் உலகப்போரில் இந்தியா ஈடுபடுத்தப்படுவதை எதிர்த்து பதவி விலகியது. மாநில ஆட்சி, ஆளுனரின் மேற்பார்வையில் அமைந்தது. 21 பிப்ரவரி 1940 அன்று ஆளுனர் 'எர்ஸ்கின்' கட்டாய இந்திக்கல்வியை விலக்கி விருப்பப் பாடமாகக் கற்கும் வகையில் இதழ்க் குறிப்பொன்றை வெளியிட்டார்.

விளைவுகள்

பெரியார் சுயமரியாதை சமதர்மத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியபோது அதனால் ஈர்க்கப்பட்ட ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் ஈரோட்டிற்கு வந்திருந்து பெரியாரோடு கலந்துரையாடினார். பெரியாரை அனைத்திந்திய சமதர்மக் கட்சியில் சேர்ந்து பணிபுரிய அழைப்பு விடுத்திருந்தார். ஆனால் அதன்பின் ஏற்பட்ட இந்தி திணிப்புக்கு எதிரான போராட்டம், தமிழக முற்போக்காளர்களும் வட இந்திய முற்போக்காளர்களும் ஒரே அணியில் இருந்து செயல்பட முடியாதபடி பிளவை ஏற்படுத்தி விட்டது.

1940-46 ஆண்டுகளில் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு உணர்வைத் திராவிடர் கழகமும் பெரியாரும் உயிரூட்டி வந்தனர். அரசு இந்திக்கல்வியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கத் துணியும்போதெல்லாம் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு போராட்டங்கள் நடத்தி அதனைத் தடுப்பதில் வெற்றி கண்டனர். இந்த காலகட்டத்தில் மிகத்தீவிரமான போராட்டம் 1948-49 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்தது. இந்தியா விடுதலை பெற்ற பின்னர் காங்கிரசு தலமையிலான புதிய இந்திய அரசு, இந்தியைப் பள்ளிகளில் கட்டாயமாக்க மாநிலங்களை வற்புறுத்தியது. அதன்படி சென்னை மாகாணத்தில் ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் தலைமையிலான காங்கிரசு அரசு 1948ஆம் ஆண்டு கட்டாயமாக்கியது. பெரியாரின் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்கு இம்முறை காங்கிரசில் இருந்த ம. பொ. சிவஞானம் மற்றும் திரு.வி.க தங்கள் முந்தைய இந்தி ஆதரவுநிலைக்கு மாறாக ஆதரவளித்தனர்

ஜூலை 17, 1948ல் திராவிடர் கழகம் (தி.க) ஒரு அனைத்துக் கட்சி இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு மாநாட்டைக் கூட்டி இந்தி கட்டாயப் பாடமாக்கப்படுவதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தது. 1937-40ல் நடந்தது போலவே பேரணிகள், கருப்புக் கொடி போராட்டங்கள்], அடைப்புகள் ஆகியவை நடத்தப்பட்டன. அப்போது கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த இராசாசி ஆகஸ்ட் 23ம் தேதி சென்னை வந்த போது திராவிடர் கழகத்தினர் அவருக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டினர். இதற்காக அண்ணாதுரை, பெரியார் உட்பட பல தி.க.வினர் ஆகஸ்ட் 27 அன்று கைது செய்யப்பட்டனர். பின் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டாலும், போராட்டம் தொடர்ந்தது. டிசம்பர் 18 ஆம் தேதி பெரியார் மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டார். ஆனால் விரைவில் அரசுக்கும் போராட்டக்காரர்களுக்கும் சமரச உடன்பாடு ஏற்பட்டது. போராட்டக்காரர்கள் தங்கள் போராட்டத்தைக் கைவிட்டனர்; அரசும் அவர்கள் மீது தொடுத்திருந்த வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டது. பின்னர் இந்திப் பாடத்தை 1950-51 கல்வியாண்டிலிருந்து விருப்பப்பாடமாக மாற்றி விட்டது. இந்தி கற்கவிரும்பாத மாணவர்கள் இந்தி வகுப்புகளின் போது பிற செயல்பாடுகளில் ஈடுபட அனுமதிக்கப்பட்டனர்

இந்திய அரசியலமைப்பு நிர்ணய மன்றம் திசம்பர் 9, 1946ஆம் ஆண்டு விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கும்

நோக்கத்துடன் அமைக்கப்பட்டது. மொழிகளைக் குறித்த விவாதம் இம்மன்றத்தில் தீவிரமாக நடைபெற்றது. அரசியலமைப்பை எந்த மொழியில் எழுதுவது, மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் நடத்தப்படவேண்டிய மொழி, புதிய குடியரசுக்கான "தேசியமொழி" போன்ற விஷயங்கள் மிகவும் துடாக விவாதிக்கப்பட்டன.^[29] ஒரு பக்கம் இந்தி பேசும் மாநிலங்களின் உறுப்பினர்களான அல்கு ராய் சாஸ்திரி, ஆர்.வி. துலேகர், பாலகிருஷ்ண சர்மா, புருசோத்தம் தாஸ் டாண்டன் (ஐக்கிய மாகாணம்), பாபநாத் குகா (பீகார்), அரி வினாயக் படஸ்கர் (மும்பை), சேத் கோவிந்த் தாஸ் (மத்திய மாகாணம்) ஆகியோர் பல இந்தி ஆதரவு மசோதாக்களைக் கொண்டுவந்து இந்தியை மட்டுமே தேசிய மொழியாகத் தேர்வு செய்ய வாதாடினர். 10 திசம்பர் 1946 அன்று துலேகர் "இந்துஸ்தானி அறியாதவர்கள் இந்தியாவில் இருக்கஉரிமையற்றவர்கள். இந்தியாவின் அரசியலமைப்பை முடிவு செய்கின்ற இந்த மன்றத்தில் இருந்துகொண்டு இந்துஸ்தானி அறியாதவர்கள் உறுப்பினராக இருப்பதற்கே தகுதியற்றவர்கள்; அவர்கள் விலகிக் கொள்ளலாம்" என்று முழங்கினார்.

இந்தி ஆதரவாளர்களிடையே இரு பிரிவினர் இருந்தனர்: 1) தூய இந்தி ஆதரவாளர்கள்:- டாண்டன், கோவிந்த் தாஸ், சம்பூர்ணானந்த், ரவிசங்கர் சக்லா மற்றும் கே. எம். முன்ஷி ஆகியோர் 2) உருது கலந்த இந்துஸ்தானி ஆதரவாளர்கள்:- ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் அபுல்கலாம்ஆசாத் ஆகியோர்இந்தி தேசியமொழியாவதைத் தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த டி.டி.கே, ஜி. துர்காபாய், டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார், என். ஜி. ரங்கா, என். கோபாலசாமி ஐயங்கார் (அனைவரும் சென்னை மாகாணம்), எஸ். வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி ராவ் (மைசூர்) ஆகியோர் எதிர்த்தனர். இவர்கள் ஆங்கிலமே அரசு மொழியாக நீடிக்க வாதிட்டனர்.^{[33][34]} அவர்களது வாதத்தின் சாரமாக டி.டி.கேவின் பின்வரும் பேச்சினைக் குறிப்பிடலாம்:நாங்கள் ஆங்கிலத்தை முற்காலத்தில் வெறுத்தோம். எனக்கு எந்த பிடித்தமும் இல்லாத சேக்சுபியரையும் மில்டனையும் படிப்பது கட்டாயமானதால் நான் வெறுத்தேன். எங்களை இந்தி படிக்கக் கட்டாயப்படுத்தினால், எனது வயதின் காரணமாக இப்போது என்னால் படிக்க முடியாதிருக்கலாம், என்மீது திணிக்கப்படும் கூடுதல் சுமையால் படிக்க விரும்பாமலும் இருப்பேன். இத்தகைய சகியாமை, நாம் வேண்டுகின்ற பலமான மைய அரசு, மிகத் தேவையான பலமிக்க மைய அரசு, அவ்வரசு பேசும் மொழி அறியாத மக்களை அடிமைப்படுத்துவதாகவும் மாறுமோ என்று எங்களை அச்சமடையச் செய்கிறது. ஐயா அவர்களே, தென்னிந்தியாவில் ஏற்கெனவே பிரிவினை நாடும் சில சக்திகள் உள்ளன, அவர்களை எதிர்கொள்ள எனது மதிப்பிற்குரிய உத்திரப் பிரதேச நண்பர்கள் தங்களது கூடுதலான "இந்தி ஏகாதிபத்திய" நடவடிக்கைகளால் எந்த உதவியும் ஆற்றவில்லை என்பதை நான், தெற்கு வாழ் மக்களின் சார்பாக எச்சரிக்கை விடுக்கிறேன்.ஆகவேஎனது உத்திரப்பிரதேச நண்பர்கள்ஒன்றுபட்ட இந்தியா வேண்டு

மா, இந்தி-இந்தியா வேண்டுமா என தீர்மானித்துக் கொள்ளட்டும்; தேர்வு அவர்களுடையது.

மூன்று ஆண்டுகள் தீவிரமான வாதங்களுக்குப் பிறகு 1949 ஆம் ஆண்டு மன்றம் ஓர் இணக்கமான முடிவுக்கு வந்தது அது முன்ஷி-அய்யங்கார் உடன்பாடு (கே. எம். முன்ஷி மற்றும் கோபாலசாமி ஐயங்கார் ஆகியோரால் உருவாக்கப்பட்டது) என்று அழைக்கப்பட்ட அத்தீர்வில் அனைத்து குழுக்களின் தேவைகளும் சமநிலையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி XVII இத்தீர்வின் அடிப்படையில் இயற்றப்பட்டது. அப்பகுதியில் எங்கும் தேசிய மொழி என்பதே வரையறுக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஒன்றியத்தின் அலுவலக மொழிகள் மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டன தேவநாகரி எழுத்துருவில் அமைந்த இந்தி இந்திய ஒன்றியத்தின் அலுவலக மொழியாக தேர்வு செய்யப்பட்டது. பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு ஆங்கிலமும் அனைத்து அலுவலக நடவடிக்கைகளிலும் பயன்படுத்தப்படும் (உட்பிரிவு 343). ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து இந்தியை வளர்க்கவும் ஆங்கிலத்தைப் படிப்படியாக விலக்கவும் வழிவகை காண ஒரு மொழி ஆணையம் ஏற்படுத்தப்படும் (உட்பிரிவு 344). மாநிலங்களுக்கிடையேயான தொடர்புகளும் மாநிலங்களுக்கும் ஒன்றியத்திற்கும் இடையேயான தொடர்புகளும் ஒன்றியத்தின் அலுவலக மொழியில் அமையும் (உட்பிரிவு 345). ஆங்கிலம் அனைத்து சட்ட நடவடிக்கைகளிலும் பயன்படுத்தப்படும் நீதிமன்றங்கள், சட்டங்கள், மசோதாக்கள், விதிகள் மற்றும் பிற கட்டுப்பாடுகள் (உட்பிரிவு 348). இந்தியின் பரவலையும் பயன்பாட்டையும் வளர்ப்பது ஒன்றியத்தின் கடமையாகும். (உட்பிரிவு 351). இந்தியா 15 ஆகத்து 1947 ல் விடுதலை பெற்றது. இந்திய அரசியலமைப்பு 26 சனவரி 1950 நாளிலிருந்து நடப்புக்கு வந்தது.

மொழி ஆணையம்

இந்தியுடன் ஆங்கிலமும் இணை அலுவலக மொழியாக விளங்கியதை இந்தி ஆதரவாளர்கள் குறை கூறி வந்தனர்; பாரதிய ஜனசங்கத்தின் நிறுவனர் 'சியாமா பிரசாத் முகர்ஜி' இந்தி மட்டுமே தேசியமொழியாக வேண்டும் என்று கோரினார் இந்தியக் குடியரசு 1950, சனவரி 26-இல் நிறுவப்பட்ட பின்னர், இந்தியை அலுவலக மொழியாகப் பரப்ப முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1952 ஆம் ஆண்டு மத்திய கல்வித்துறை, விருப்பமாக இந்தி பயிலும் திட்டத்தைத் துவக்கியது. 27 மே, 1952ல் நீதிமன்ற பிடியாணைகளில் இந்தி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1955ஆம் ஆண்டு அனைத்து மத்திய அரசுத்துறைகளிலும் இந்தி பயிலும் உட்கட்டமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 3 திசம்பர் 1955 முதல் அரசு ஒன்றியத்தின் குறிப்பிட்ட பயன்பாடுகளுக்கு இந்தியை (ஆங்கிலத்துடன்) பயன்படுத்தத் துவங்கியது அரசியலமைப்பின் 343வது உட்பிரிவில்

வரையறுக்கப்பட்டவாறு, முதல் அலுவலக மொழி ஆணையத்தை பி. ஜி. கேர் என்பவர் தலைமையில் சூன் 7, 1955ல் நேரு அமைத்தார். ஆணையம் தனது அறிக்கையை 31 சூலை, 1956 அன்று அளித்தது. ஆங்கிலத்திற்கு மாற்றாக இந்தியைக் கொணர ஆணையம் பல வழிகளைக் குறிப்பிட்டிருந்தது (ஆணையத்தின் இரு இந்தி பேசாத உறுப்பினர்கள், தமிழ்நாட்டிலிருந்து பி. சுப்பராயன், மேற்கு வங்காளத்திலிருந்து சுனிதி குமார் சாட்டர்ஜி, ஒப்புமை இல்லா குறிப்புகள் அளித்திருந்தனர்.^[41],^[42] கேர் ஆணைய அறிக்கையை ஆய்வு செய்ய கோவிந்த் வல்லப் பந்த் தலைமையிலான அரசுமொழிக்கான நாடாளுமன்றக் குழு செப்டம்பர் 1957ல் அமைக்கப்பட்டது. அக்குழு இரு ஆண்டுகள் விவாதித்து 8 பிப்ரவரி 1959ஆம் ஆண்டு தனது அறிக்கையை வெளியிட்டது. அது இந்தியை முதன்மையான அலுவல் மொழியாகவும் ஆங்கிலத்தை துணைமொழியாகவும் பரிந்துரைத்தது. கேர் மற்றும் பந்த் அறிக்கைகள் இரண்டுமே சுனிதி சாட்டர்ஜி, சுப்பராயன், பிராங்க் அந்தோணி போன்ற இந்தி பேசாத அரசியல்வாதிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. 1956ஆம் ஆண்டு நடந்த ஒரு மாநாட்டில் 'தெலுங்கு அகாதெமி' இந்தி மட்டும் அலுவலக மொழியாவதை எதிர்த்தது. முன்பு தீவிரமாக இந்தியை ஆதரித்த ராஜாஜி இவ்வமயம் ஆங்கிலமாற்றாக இந்தி அமைவதற்கு எதிராக, தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், அசாமி, ஒரியா, மராத்தி, கன்னட மற்றும் வங்காள மொழியினரைக் கொண்ட அனைத்திந்திய மாநாடு ஒன்றை 1958ஆம் ஆண்டு மார்ச் 8 அன்று நடத்தினார். அப்போது "இந்தி ஆதரவாளர்களுக்கு எவ்வாறு ஆங்கிலம் அந்நிய மொழியே அதேயளவில் இந்தி பேசாதவர்களுக்கு இந்தியும் அந்நிய மொழியே என முழங்கினார் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு வலுத்து வந்த நேரத்தில் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு, இந்தி பேசாதவர்களின் கவலையைப் போக்குவதற்கு முயன்றார். 'பந்த் குழு அறிக்கை' மேலான நாடாளுமன்ற விவாதத்தில், செப்டம்பர் 1959இல் கீழ்வரும் உறுதிமொழியைக் கொடுத்தார்.

ஆங்கிலம் தரும் வசதிகள் போன்றவற்றிற்காக அல்லாது இந்தி பேசா மக்கள் அரசுடன் இந்தி மொழியில் தொடர்பு கொள்ள கட்டாயப்படுத்தப்படுவதால் தங்கள் முன்னேறும் வழிகள் அடைபட்டுள்ளதாகக் கருதுவதை நான் விரும்பாததால் காலவரையின்றி - எத்தனை காலம் என்று நானறியேன் - ஆங்கிலம் இணை, கூடுதல் மொழியாக இருக்க வேண்டும்; இருக்கும். அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ளலாம். ஆகவே மக்கள் விரும்பும்வரை அதனை மாற்று மொழியாக வைத்திருப்பேன்; இதற்கான முடிவு எடுப்பதை இந்தி பேசும் மக்களிடம் அல்லாது இந்தி பேசாத மக்களிடமே நான் விடுவேன்

இந்த உறுதிமொழி தென்னிந்தியர்களுக்கு சற்றுக்காலம் ஆறுதல் அளித்தது.

தி.மு.க வின் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புக் கொள்கை

திராவிடர் கழகத்திலிருந்து 1949ஆம் ஆண்டு பிரிந்து வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புக் கொள்கையையும் வரித்துக் கொண்டது. அதன் நிறுவனர் அண்ணாதுரை 1938-40களில் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் பங்கேற்றவர். திமுகவினர் சூலை 1953ஆம் ஆண்டு டால்மியாபுரம் என்ற ஊரின் பெயரைத் தமிழில் கல்லக்குடி என்று மாற்ற வேண்டும் என்று போராட்டம் நடத்தினர். டால்மியாபுரம் என்னும் பெயர் தென்னாட்டின் மீது வட இந்தியா செலுத்தும் ஆதிக்கத்தை நினைவு படுத்துவதாக அவர்கள் கூறினர்.^{[46][47]} 15 சூலை 1953 அன்று மு. கருணாநிதியும் பிற திமுக தொண்டர்களும் டால்மியாபுரம் தொடர்நிலையப் பெயர்ப்பலகையில் இருந்த இந்தி எழுத்துக்களை அழித்து இருப்புப் பாதையில் படுத்து வண்டிப் போக்குவரத்தைத் தடுத்தனர். அப்போது காவலர்களுடன் நடந்த கைகலப்பில் இருவர் மரணமடைந்தனர். கருணாநிதி உட்பட ஏனையவர் கைது செய்யப்பட்டு சிறை சென்றனர்.^[48]

1950களில் திமுக தனது திராவிடஸ்தான் பிரிவினை கோரிக்கையுடன் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பும்தொடர்ந்துவந்தது. 28 சனவரி 1958 அன்று இராஜாஜி, பெரியார், அண்ணாதுரை மூவரும் 'தமிழ்ப் பண்பாடு அகாதெமி' நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திற்கு ஒப்புமை வழங்கி ஆங்கிலம் அலுவல் மொழியாகத் தொடர ஆதரவளித்தனர். 21 செப்டம்பர் 1957 இல் திமுக இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்து மாநாடு நடத்தியது. 13 அக்டோபர் 1957ஆம் நாளை *இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு நாளாக* அறிவித்தது. 31 சூலை 1960 அன்று மற்றொரு திறந்தஇந்தித்திணிப்புஎதிர்ப்புமாநாட்டை சென்னை கோடம்பாக்கத்தில் நடத்தியது நவம்பர் 1963ஆம் ஆண்டு இந்திய சீனப் போர் மற்றும் அரசியலமைப்பின் 16வது திருத்தமாக இயற்றப்பட்ட பிரிவினை தடுப்புச்சட்டத்தின் பின்னணியில் திமுக பிரிவினை கோரிக்கையைக் கைவிட்டதாயினும் தனது இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு நிலையைத் தொடர்ந்தது. 1963ஆம் ஆண்டு *அலுவல்மொழிச் சட்டம்*, 1963 நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர் இந்த எதிர்ப்பு மேலும் வலுவடைந்தது. இந்தி பெரும்பான்மையினரால் பேசப்படுகிறது என்ற கூற்றுக்கு அண்ணாதுரை பதிலுரை:

"எண்ணிக்கைகளால் முடிவுகள் எடுக்கப்படுமானால் இந்தியாவின் தேசியப் பறவை மயிலாக இருக்காது; காகமாகத்தான் இருக்கும்

அலுவல்மொழிச் சட்டம் 1963

இந்தியை முதன்மை அலுவல்மொழியாக மாற்றிட அரசியலமைப்பின் பகுதி XVII குறிப்பிட்ட வரையறை நெருங்கும் வேளையில் நடுவண் அரசு இந்தியின் பயன்பாட்டை அரசு செயல்பாடுகளில் கூடுதலாக்கும் முயற்சிகளைத் தீவிரப்படுத்தியது. 1960இல் அரசு அலுவலகங்களில் இந்தி தட்டச்சு மற்றும் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சிகள் கட்டாயமாக்கப்பட்டன. அதே ஆண்டு குடியரசுத்

தலைவர் ராஜேந்திர பிரசாத், பந்த் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தி கலைச்சொற்கள் மொழிபெயர்ப்பு, அரசு நடவடிக்கை மற்றும் சட்ட ஆவணங்களின் மொழிபெயர்ப்பு, நடுவண் அரசு அலுவலகங்களில் இந்திக் கல்வி மற்றும் இந்தி மொழியைப் பரப்புவதற்கான வழிமுறைகள் ஆகியவற்றிற்கு வழி செய்யும் ஆணை ஒன்றை வெளியிட்டார்.^[40]

1959ஆம் ஆண்டு நேரு கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு சட்ட ஏற்பு கொடுக்கும் வண்ணம் அலுவல்மொழி சட்டம் 1963ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது.^[57] இதை மன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தும்போது நேரு "கடந்த கால நிகழ்வுகளைக் கருத்தில் இருத்தி, அரசியலமைப்பில் 1965 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஆங்கிலத்தைத் தொடர்வதில் உள்ள தடங்கல்களை நீக்கும் வண்ணம் இந்த வரைவுச்சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. இது அந்த கட்டுப்பாட்டை நீக்கும்" என்று கூறினார். 1963ஆம் ஆண்டு சனவரி 21 அன்று இந்த வரைவுச்சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. திமுக உறுப்பினர்கள்

வரைவுச்சட்டத்தின்மூன்றாம்அங்கத்தில் ஆங்கிலம் இந்தியுடன் *தொடரலாம்* என்றிருப்பதனை எதிர்த்து *ஆங்கிலம் இந்தியுடன் தொடரும்* என மாற்ற வேண்டும் என திருத்தம் கொணர்ந்தனர். தொடரலாம் என்பதைப் பின்வரும் அரசினர் தொடராமலுமிருக்கலாம் என பொருள் கொள்ள வாய்ப்பு உள்ளதாக வாதிட்டனர். சிறுபான்மையினரின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கப்படாமல் போகலாம் என்றும் கூறினர். ஜவஹர்லால் நேரு ஆங்கிலச் சொல்லான *may* மற்றும் *shall* இச்சட்டத்தின் சூழலில் ஒன்றே என வாதிட்டார். விவாதத்தை முன்னெடுத்து நடத்திய மாநில அவை உறுப்பினரும் கட்சித்தலைவருமான அண்ணாதுரை, ஜவஹர்லால் நேரு சொல்வது போல் இருசொற்களின் பொருளும் ஒன்றே என ஒப்புக்கொண்டால் அரசிற்கு *shall* என்று மாற்றுவதில் என்ன தயக்கம் என வினவினார். அவர் ஆங்கிலம் காலவரையற்று தொடரவேண்டுமெனக் கோரினார். அப்போதுதான் அனைவருக்கும் கடினமோ எளிமையோ சமநிலைப்படுத்தப்படும் என்றும் வாதாடினார். ஆனால் திருத்தங்கள் எதுவும் இன்றி ஏப்ரல் 27, 1963 அன்று சட்டம் நிறைவேறியது. தாம் முன்னரே எச்சரித்தபடி, மாநிலம் முழுவதும் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டம் துவங்கினார்.^{[33][54][58][59]} நவம்பர் 1963இல் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு மாநாட்டில் அரசியலமைப்பின் XVII பகுதியை எரித்ததற்காக அண்ணாதுரை தமது 500 தொண்டர்களுடன் கைது செய்யப்பட்டார்

இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு போராட்டம் 1965

திமுக தலைவர்கள்கே. ஏ. மதியழகன், வி. பி. ராமன், கா. ந. அண்ணாதுரை, மு. கருணாநிதி இவர்களுடன் ராஜாஜி

சனவரி 26க்கு முந்தைய நிகழ்வுகள்

இந்தி தன் அலுவல் மொழியாக மாறும் நாளான சனவரி 26 நெருங்க நெருங்க தமிழ்நாட்டில் இந்தித் திணிப்பு அச்சங்கள் மேலோங்கி எதிர்ப்பாளர்கள் எண்ணிக்கை பெருகி போராட்டச் சூழல் உருவானது. சனவரி மாதம் அனைத்து இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு மாணவர் குழுக்களையும் ஒருங்கிணைக்க *தமிழக மாணவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புச் சங்கம்* என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.^{[33][63]} அதன் உறுப்பினர்களாகத் தமிழகமெங்கிலும் உள்ள கல்லூரிகளின் மாணவர் சங்கத் தலைவர்கள் 18 பேர் இருந்தனர். அவர்களில் சிலர், பெ. சீனிவாசன், கா. காளிமுத்து, நா. காமராசன், பா. செயப்பிரகாசம், ரவிசந்திரன், திருப்பூர் சு. துரைசாமி, சேடப்பட்டி ஆர். முத்தையா, துரை முருகன் (சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி சார்பில்), கே. ராஜா முகமது, நாவளவன், எம். நடராஜன், எல்.கணேசன், உலோ. செந்தமிழ்க்கோதை, சி. ப. வேந்தன் (கிண்டிப் பொறியியல் கல்லூரி சார்பில்) ஆகியோர் ஆவார்.^[64] மாணவர்களின் அச்சங்களைக் குறித்து விளக்கமளிக்கும் வகையில் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழ் தனது பிப்ரவரி 6, 1965 தலையங்கத்தில் இவ்வாறு கூறியது (தமிழாக்கம்):

இந்தியின் உயர்வுநிலையை எதிர்ப்பதில் சென்னை மாணவர்கள் தலைமை ஏற்றது தவிர்க்க இயலாதது. நாட்டின் அலுவல்மொழி இந்தியா ஆங்கிலமா என்ற முடிவு மற்றவர்களைவிட அவர்களையே கூடுதலாக பாதிக்கிறது. இந்தி மட்டுமே அலுவல்மொழியாவதால் தெற்கின் மாணவர்களே மிகக் கூடுதலான இழப்பிற்கு உள்ளாகிறார்கள்

இந்தி திணிப்பை எதிர்த்து பல மாணவர் மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. அவற்றுக்குத் தொழிலதிபர்கள் ஜி. டி. நாயுடு, கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார் போன்றோர் நிதியுதவி அளித்தனர்.^[45] 17 சனவரி அன்று, திருச்சியில் சென்னை மாநில இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு மாநாடு நடத்தப்பட்டது. அந்த மாநாட்டில் இராஜாஜி (சுதந்திராக் கட்சி), வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் (திமுக), பி. டி. ராஜன் (நீதிக்கட்சி), ஜி. டி. நாயுடு, கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார், சி. பா. ஆதித்தனார் (நாம் தமிழர்), முகமது இஸ்மாயில் (முஸ்லிம் லீக்) ஆகியோர் பங்கு கொண்டனர்.^{[33][66]} இராஜாஜி அரசியலமைப்பின் XVII பகுதியைக் "கிழித்து அரபிக்கடலில் போட வேண்டும்" என்று முழங்கினார்.^[66] 16 சனவரி அன்று அண்ணாதுரை எதிர்வந்த குடியரசு நாளைத் துக்கநாளாகக் கொண்டாட அழைப்பு விடுத்தார். முன்னதாக அவர் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரிக்குத் தமிழக மக்கள் குடியரசு நாளைக் கொண்டாட ஏதுவாக மொழி மாற்ற நாளை ஒருவாரம் தள்ளிப்போடுமாறு கோரியிருந்தார். அதற்குப் பிரதமர் ஒப்பாதது மோதலுக்கு வழி செய்தது.

"துக்கநாள்

சென்னை மாநில முதல்வர் எம். பக்தவத்சலம் குடியரசு நாளை அவமதிப்பதை அரசு அனுமதிக்காது என்றும் மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபட்டால் கடும் விளைவுகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் என்றும் எச்சரிக்கை விடுத்தார். திமுக துக்கநாளை ஒருநாள் முன்னதாக சனவரி 25 க்கு முன்னேற்றியது. 25 சனவரியன்று கா. ந. அண்ணாதுரையும் 3000 திமுக தொண்டர்களும் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டனர்.^[67]

மதுரை நிகழ்வு

25 சனவரி அன்று காலை மதுரை மாணவர்கள் நகரின் மையப்பகுதியில் அமைந்துள்ள திலகர் திடலுக்கு ஊர்வலம் சென்றனர். அவர்கள் முடிவில் அரசியலமைப்பின் பதினேழாம் பகுதியை பொதுவெளியில் எரிக்கத் திட்டமிட்டிருந்தனர். இந்தி அரக்கியின் கொடும்பாவியை எரித்து "இந்தி ஒழிக", "Hindi Never, English Ever" என்ற கோஷங்கள் இட்டவாறு சென்று கொண்டிருந்தனர். வடக்கு மாசி வீதியில் இருந்த காங்கிரசு மாவட்ட அலுவலகம் அருகே ஊர்வலம் வந்தபோது ஜீப் ஒன்றில் வந்த காங்கிரசு தொண்டர்கள் ஊர்வலத்தினரை அவமதித்து ஆபாசமொழியில் திட்டினர். பதிலுக்கு மாணவர் தரப்பிலிருந்து செருப்புகள் வீசப்பட்டன. கத்திகளுடன் காங்கிரசார் மாணவர்களைத் தாக்கினர். இதில் ஏழு மாணவர்கள் படுகாயமடைந்தனர். கொதித்தெழுந்த மாணவர்கள் காங்கிரசு அலுவலகத்தின் முன்னர் குடியரசுதின கொண்டாட்டங்களுக்காகப் போடப்பட்டிருந்த பந்தலைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தினர். இந்தச் செய்தி எங்கும் பரவி மதுரையிலும் மாநிலத்தின் பிற பகுதிகளிலும் கலவரங்கள் வெடித்தன. மதுரை நகரெங்கும் காங்கிரசு கொடிக்கம்பங்கள் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டன.

இரண்டு வார கலவரங்கள்]

கலவரங்கள் பரவிட, காவல்துறை மாணவர் ஊர்வலங்கள் மீது தடியடி மற்றும் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியது. இது நிலமையை மேலும் மோசமாக்கியது. தீவைப்பு, கொள்ளை மற்றும் பொதுச்சொத்து அழிவு எனப் பெருகியது. தொடர்வண்டி நிலையங்களில் தொடர்வண்டிப் பெட்டிகள், இந்தி பெயர்ப்பலகைகள் கொளுத்தப்பட்டன. முதல்வர் இதனைச் சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகக் கருதி கட்டுக்குள் கொண்டுவர துணை ராணுவத்தினரை அழைத்தார். காவலர்களின் கடும் நடவடிக்கைகளால் மேலும் ஆத்திரமடைந்த வன்முறைக் கும்பல் இரு காவலர்களைத் தீயிட்டுக் கொன்றது. ஐந்து போராட்டக்காரர்கள் (சிவலிங்கம், அரங்கநாதன், வீரப்பன், முத்து, சாரங்கபாணி) தங்கள் மீது பெட்ரோல் ஊற்றிக்கொண்டு தீ வைத்து தற்கொலை செய்து கொண்டனர். மேலும் மூவர் (தண்டாயுதபாணி, முத்து, சண்முகம்) விஷமருந்தி தற்கொலை செய்து கொண்டனர். இரு வார கலவரங்களில் 70 பேர் இறந்தனர் (அதிகாரபூர்வ தகவலில்). ஆனால் 500க்கும் கூடுதலானவர் இறந்திருக்கலாம் என்று அதிகாரமற்ற தகவல்கள்

கூறுகின்றன. பல்லாயிரம் மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். சொத்துகளுக்கான இழப்பு ஒரு கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டது 28 சனவரி முதல் சென்னை பல்கலைக்கழகத்திலும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் வகுப்புகள் காலவரையன்றி மூடப்பட்டன. காங்கிரசிற்ருள்ளும் கருத்து வேறுபாடுகள் உருவாயின. சனவரி 31, 1965 அன்று மைசூரில் கருநாடக முதல்வர் எஸ். நிஜலிங்கப்பா, வங்காள காங்கிரசு தலைவர் அதுல்ய கோஷ், மத்திய அமைச்சர் நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி, காங்கிரசு கட்சித்தலைவர் காமராஜர் ஆகியோர் ஒன்றுகூடி இந்தி பேசாத மக்களிடம் இந்தியைத் திணித்தால் அது நாட்டுப் பிரிவினைக்கு அடிகோலும்; எனவே இந்தித் திணிப்பை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென வேண்டுகோள் விடுத்தனர். மொரார்ஜி தேசாய் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டங்களுக்கு முன்னரே அலுவல்மொழியாக அறிவிக்கப்படாத நிலையில் இதனை நிராகரித்தார். மொரார்ஜி தமிழக காங்கிரசார் மக்களிடையே நிலையை விளக்கி பிராந்திய உணர்வுகளுக்கு இடம் கொடுக்காது நாட்டு ஒற்றுமையை வலுப்படுத்த வேண்டும் என்றார்.^[59] மத்திய உள்துறை அமைச்சர் குல்சாரிலால் நந்தா தமிழக முதல்வர் பக்தவத்சலம் சிறப்பாக நிலைமையைக் கையாள்வதாக அவரது கல் போன்ற உறுதிக்குப் பாராட்டும் தெரிவித்தார்

கலவரங்கள் பிப்ரவரி முதல் வாரம் முழுவதும் தொடர்ந்தன. பிப்ரவரி 6 அன்று மாணவர் தலைவர்கள் தீர்வு காண முதல்வரைச் சந்தித்தனர். ஆனால் பேச்சுக்கள் முறிந்து வன்முறை தொடர்ந்தது. ஊர்வலங்கள், உண்ணாநோன்புகள், பொது வேலைநிறுத்தங்கள், இந்திப் புத்தகங்கள் எரிப்பு, இந்திப் பலகைகள் அழிப்பு, அஞ்சலகங்கள் முன் ஆர்ப்பாட்டங்கள் என்பன வழமையாயிற்று. 11 பிப்ரவரி அன்று மத்திய ஆய அமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் உணவு அமைச்சராக இருந்த சி.சுப்பிரமணியன் ஆங்கிலம் அலுவல்மொழியாக விளங்க சட்டப் பாதுக்காப்பு கோரினார். அவரது தீர்வு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததால் தன்னுடைய உடன் அமைச்சர் அழகேசனுடன் பதவி விலகினார்.^{[33][61][69]}

1965 போராட்டத்தின் தாக்கம்

உடனடி தாக்கம்

தமது அமைச்சரவையில் வெளிப்பட்ட திறந்த எதிர்க்குரலுக்குப் பின்னர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி பின்வாங்கி பிப்ரவரி 11 அன்று அனைத்திந்திய வானொலியில் உரையாற்றினார். கலவரங்களைக் குறித்து அதிர்ச்சி தெரிவித்து ஜவஹர்லால் நேருவின் வாக்குறுதியைப் பேண உறுதி கூறினார். தவிர, மேலும் நான்கு வாக்குறுதிகள் கொடுத்தார்.^[59]

1. ஒவ்வொரு மாநிலமும் தனது செயல்பாட்டிற்குத் தொடர்ந்து தான் தேர்ந்தெடுத்த மொழியில், வட்டாரமொழி அல்லது ஆங்கிலத்தில் தொடர்பாட முழுமையான, கட்டற்ற சுதந்திரம் கொண்டிருக்கும்.
2. இரு மாநிலங்களுக்கு இடையேயான தொடர்பாடல் ஆங்கிலத்தில் இருக்கும்; அல்லது நம்பத்தக்க ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு உடனிருக்கும்.
3. இந்தியல்லா மாநிலங்கள் மைய அரசுடன் ஆங்கிலத்தில் தொடர்பாட முழு உரிமை உண்டு; இந்நிலையில் இந்தியல்லா மாநிலங்களின் ஒப்புதலன்றி எந்த மாற்றமும் நிகழாது.
4. மைய அரசின் அலுவல்கள் தொடர்பாக ஆங்கிலம் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படும்.

பின்னர் ஐந்தாவதாக: இந்திய குடியியல் சேவை தேர்வுகள் இந்தி மட்டுமே அல்லாது ஆங்கிலத்திலும் தொடரும் என்ற உறுதிமொழியும் வழங்கினார்.^[59]

அவரது வாக்குறுதிகள் நிலமையைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர உதவியது. 12 பிப்ரவரியில் மாணவர் சங்கம் தங்கள் போராட்டத்தைக் காலவரையின்றித் தள்ளி வைத்தது.^[73] மேலும் 16 பிப்ரவரியன்று சி.சுப்பிரமணியனும் ஓ. வி. அழகேசனும் தங்கள் பதவி விலக்கத்தை மீட்டுக் கொண்டனர். இருப்பினும் பிப்ரவரி மற்றும் மார்ச் மாதங்களில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக எதிர்ப்பும், வன்முறையும் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருந்தன. மார்ச் 7 அன்று மாநில அரசு மாணவர்கள் மீது போடப்பட்டிருந்த அனைத்து குற்றவியல் வழக்குகளையும் மீள்பெற்றது. 14 மார்ச்சில் மாணவர் சங்கம் தனது போராட்டத்தைக் கைவிட்டது.^[74] லால் பகதூர் சாஸ்திரியின் பின்வாங்கல் வட இந்தியாவில் இந்தி ஆதரவாளர்களின் கோபத்தைக் கிளறியது. ஜன சங்கத்தில்லியின் தெருக்களில் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தி ஆங்கில பெயர்ப்பலகைகளைத் தார் கொண்டு அழித்தது

1967 தேர்தலில் தாக்கம்

முதன்மைக் கட்டுரை: சென்னை மாநில சட்டமன்றத் தேர்தல், 1967

மார்ச் மாதம் தங்கள் போராட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டாலும் தமிழக மாணவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட சங்கம் தொடர்ந்து மும்மொழித் திட்டத்தைக் கைவிடவும் அரசியலமைப்புப் பகுதி பதினேழை நீக்கித் திருத்தம் கொண்டுவரவும் போராடி வந்தது. 11 மே அன்று இக்கோரிக்கைகளை வலியுறுத்த மூன்று பேர் கொண்ட மாணவர் குழு பிரதமரைச் சந்தித்தது.^[76] மெதுவாக இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் பொதுவான காங்கிரசு எதிர்ப்பு இயக்கமாக, 1967ஆம் ஆண்டு பொதுதேர்தலில் அதனைத் தோல்வியடையச் செய்யும் நோக்கத்தோடு மாறியது.^[64] 20 பிப்ரவரி 1966இல் சங்கத்தின் முதல் மாநில அளவிலான மாநாடு நடந்தது. அதில் பங்கேற்ற இராஜாஜி மாணவர்களைக் காங்கிரசின் தோல்விக்காக உழைக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார்.^[77] 1967 தேர்தலில் மாணவர் தலைவர் பெ. சீனிவாசன் காமராஜருக்கு எதிராக விருதுநகர்

சட்டமன்றத் தொகுதியில் போட்டியிட்டார். தமிழகத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலிருந்தும் மாணவர்கள் விருதுநகர் வந்து சீனிவாசனுக்காகப் பிரசாரம் செய்து பெரும் வெற்றியைத் தேடித் தந்தனர். மாநில அளவில் திமுக பெரும் வெற்றி பெற்று தமிழ்நாட்டில் முதன்முறையாக ஆட்சிக்கு வந்தது

அலுவல்மொழிகள் (திருத்தம்) சட்டம் 1967

சட்டத் திருத்தத்திற்கான முயற்சிகள் (1965)

பிப்ரவரி 1965இல் லால் பகதூர் சாஸ்திரியின் வாக்குறுதிகளுக்கிணங்க அலுவல் மொழிகள் சட்டத்தைத் திருத்த எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் இந்தி ஆதரவாளர்களால் பெரிதும் எதிர்க்கப்பட்டன. 16 பிப்ரவரியன்றே எட்டு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த 55 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மொழிக் கொள்கையில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படுவதை பொதுமேடையில் எதிர்த்தனர். 19 பிப்ரவரியில் மகாராட்டிரம் மற்றும் குசராத்தைச் சேர்ந்த 19 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மாற்றத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். இவற்றையடுத்து 25 பிப்ரவரியன்று 106 காங்கிரசு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பிரதமரைச் சந்தித்து சட்டத்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டாம் என்று கோரிக்கை விடுத்தனர். ஆனால், தமிழக காங்கிரசு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் இதனை விவாதிக்காது 12 மார்ச் அன்று பிரதமரைத் தனியாக சந்தித்தனர். ஆளும் மற்றும் எதிர்க்கட்சிகள் இரண்டுமே தங்கள் கட்சிகளுக்குள்ள உள்ள பிரிவுகள் பொதுமக்களுக்கு வெளிப்படும் என்ற அச்சத்தில் நாடாளுமன்றத்தில் விவாதிக்க விரும்பவில்லை. 22 பிப்ரவரியில் காங்கிரசு செயற்குழுக் கூட்டத்தில் கட்சித்தலைவர் காமராஜர் சட்டத்திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவர வற்புறுத்தியபோது உடனேயே மொரார்ஜி தேசாய், ஜகஜீவன் ராம், ராம் சபாக் போன்றவர்கள் எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பினர். பின்னர் செயற்குழு இந்தி அமலாக்கத்தை மிதப்படுத்தும் வகையில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. ஆனால் மும்மொழித் திட்டத்தைத் தீவிரமாக அனைத்து மாநிலங்களிலும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்றும் பொதுச் சேவை தேர்வுகள் அனைத்து மாநில மொழிகளிலும் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் ஆங்கிலத்தின் வீச்சைக் குறைக்க தீர்மானம் இயற்றியது. இந்த முடிவுகள் 24 பிப்ரவரியில் நடந்த மாநில முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன.^[80]

மும்மொழித் திட்டம் தென்னிந்தியாவிலோ பிற இந்தி பேசும் மாநிலங்களிலோ முறையாகப் பின்பற்றப்படவில்லை. பொதுச்சேவை தேர்வுகளிலும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட மாற்றங்கள் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாததாக அரசு அலுவலர்கள் கருதினர். தென்னகத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட ஒரே சலுகை அலுவல்மொழி சட்டம் திருத்தப்படும் என்பதே. எனினும் அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதில் பலத்த எதிர்ப்பு இருந்தது. ஏப்ரல் 1965இல் குல்சாரிலால் நந்தா, ஏ. கே. சென், சத்தியநாராயண்

சின்கா, மகாவீர் தியாகி, எம். சி. சாக்ளா மற்றும் எஸ்.கே.பாட்டில் அடங்கிய அமைச்சரவை துணைக்குழு (இந்த துணைக்குழுவில் தென்னிந்திய உறுப்பினர்கள் எவருமில்லை) விவாதித்து எந்த ஒரு முடிவிற்கும் வர இயலாமல், ஆங்கிலமும் இந்தியும் இணையாகத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படும் என்று பரிந்துரைத்தது. இக்குழு பொதுச்சேவை தேர்வுகளில் இடவொதுக்கீடு அல்லது மண்டல மொழிகள் தீர்வுகளுக்கு ஆதரவளிக்கவில்லை. நேருவின் வாக்குறுதியை வெளிப்படையாக தெரிவிக்கும் வகையில் அலுவல்மொழி சட்டத்தில் மாற்றங்களுக்கான வரைவைத் தயாரித்தனர். இந்த வரைவில் ஆங்கிலத்தின் பயன்பாட்டை மாநிலங்களிடையே மற்றும் மாநில மத்திய அரசுகளிடையே இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் விரும்பும் வரை தொடர உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்டது. ஆகத்து 25 அன்று அவைத்தலைவரால் நாடாளுமன்றத்தில் விவாதிக்க ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அப்போது நடந்து கொண்டிருந்த பஞ்சாப் பிரிவினைப் போராட்டங்கள் மற்றும் காசுமீர்ப் பிரச்சினைகளின் இடையே இத்திருத்தம் கொண்டுவர சரியான நேரம் இல்லையென அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை.^[80]

1967 ஆண்டு திருத்த மசோதா

லால் பகதூர் சாஸ்திரி சனவரி 1966ல் உருசியாவில் நடந்த அமைதிப் பேச்சுகளின்போது மரணமடைந்தார். அவரை அடுத்து இந்திரா காந்தி பிரதமராகப் பதவியேற்றார். 1967ஆம் ஆண்டு நடந்த பொதுத்தேர்தலில் காங்கிரசிற்கு குறைந்த பெரும்பான்மையே கிடைத்தது. தமிழ்நாட்டில் காங்கிரசு தோற்கடிக்கப்பட்டு திமுக ஆட்சிக்கு வந்தது. நவம்பர் 1967இல் புதியதாக சட்டத்திருத்தம் கொண்டுவர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 27 நவம்பரில்^[61] நாடாளுமன்றத்தில் வரைவுச்சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது; 16 திசம்பர் அன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. (ஆதரவு-205, எதிர்ப்பு - 41)^[81] குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலை சனவரி 8, 1968ல் பெற்று நடைமுறைக்கு வந்தது.^[82] இந்த சட்டத்திருத்தம்^[83] 1963ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பகுதி மூன்றை மாற்றி அனைத்து அலுவல் நடவடிக்கைகளிலும் *காலவரையின்றி மெய்நிகர் இருமொழிக் கொள்கையை* (ஆங்கிலம் மற்றும் இந்தி)^[81] கடைப்பிடிக்க உறுதி செய்தது.^[84]

1968 ஆண்டு போராட்டம்

1967ஆம் ஆண்டின் சட்டதிருத்தம், மும்மொழித் திட்டத்தினைக் குறித்த கவலைகளை நீக்காததால் தமிழ்நாட்டின் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பாளர்கள் திருப்தியடையவில்லை. ஆயினும் திமுக ஆட்சியில் இருந்ததால் மீண்டும் தங்கள் போராட்டங்களைத் துவக்கத் தயங்கினார்கள். தமிழ்நாடு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டச் சங்கம் பல பிரிவுகளாகப் பிளவுபட்டது. மிதவாதிகள் அண்ணா துரையின் அரசை ஆவன செய்ய விடவேண்டும் என்ற கருத்துடையவர்களாக இருந்தனர். தீவிரவாத பிரிவுகள்

போராட்டத்தை மீண்டும் துவக்கின. மும்மொழித் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டும்; இந்திக் கல்வியை நீக்க வேண்டும்; தேசிய மாணவர் படையில் (NCC) இந்தி ஆணைகள் இடுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும்; இந்தித் திரைப்படங்கள், பாடல்கள் தடை செய்யப்பட வேண்டும்; தென்னிந்தியாவில் இந்தியைப் பரப்ப நிறுவப்பட்ட தட்சிண இந்தி பிரசார சபை மூடப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளுடன் போராட்டத்தில் இறங்கினர்.

19 திசம்பர் 1967 அன்று போராட்டம் துவங்கியது. 21 திசம்பர் அன்று போராட்டம் வன்முறையாக மாறியது. அண்ணாதுரை நிலமையைக் கட்டுப்படுத்த போராட்டக்காரர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்றார்.^{[61][85]} 23 சனவரி 1968 அன்று தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையில் இதற்கான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் இதில் உள்ளடங்கியிருந்தன:^[86]

- மும்மொழித் திட்டம் கைவிடப்பட்டு இந்தி முழுமையாக கல்வித்திட்டத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டது. தமிழும் ஆங்கிலமும் மட்டுமே பயிற்றுவிக்கப் பட்டன.
- தேசிய மாணவர் படையில் இந்தி ஆணைச்சொற்கள் விலக்கப்பட்டன.
- அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ்வழிக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்படும்.
- ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் தமிழ் அலுவல்மொழியாக அரசு நிர்வாகத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.
- நடுவண் அரசை இந்திக்கு அளிக்கப்படும் தனிநிலையை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து அனைத்து மொழிகளுக்கும் சமநிலை அளிக்க வற்புறுத்தியது.
- அரசியலமைப்பின் எட்டாவது அட்டவணையில் உள்ள அனைத்து மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு நிதி உதவி அளித்திட இந்திய அரசைக் கோரியது.

இந்த நடவடிக்கைகளால் இந்தி எதிர்பாளர்கள் அமைதியடைந்து மாநிலத்தில் இயல்பு நிலை திரும்பியது.^[61]

1986 ஆண்டு போராட்டம்

1986 ஆண்டு இந்தியப் பிரதமராக இருந்த ராஜீவ் காந்தி தேசிய கல்விக் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தினார்.^[87] இந்தக் கொள்கை நாடெங்கிலும் நவோதயா பள்ளிகள் நிறுவிட வழி செய்தது. திமுக இப்பள்ளிகளில் இந்தி கற்பது கட்டாயமாக்கப்படும் என்று கூறியது.^[88] அந்த நேரம் திமுகவிலிருந்து பிரிந்து உருவான அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிறுவனர் எம்.ஜி.ஆர் தமிழக முதல்வராக இருந்தார். திமுக முதன்மை எதிர்க்கட்சியாக இருந்தது. தமிழ்நாட்டில் நவோதயா பள்ளிகளைத் திறக்க எதிர்ப்பு தெரிவித்து கருணாநிதி போராட்டம் துவக்கினார். நவம்பர் 13 அன்று மாநில சட்டப்பேரவை ஒருமனதாக அரசியலமைப்பின் பதினேழாவது பகுதியை நீக்கவும் ஆங்கிலத்தை ஒன்றியத்தின் ஒரே அலுவல்மொழியாக அங்கீகரிக்கவும் தீர்மானம் இயற்றியது. ஆயினும் 17

நவம்பர் 1986 அன்று திமுக உறுப்பினர்கள் கல்விக்கொள்கைக்கெதிராக அரசியலமைப்பின்பதினேழாவதுபகுதியைத்தீயிலிட்டனர் கருணாநிதி உட்பட 20,000 திமுக தொண்டர்கள் கைதாயினர்.^[91] 21 நபர்கள் தம்மைத் தாமே கொளுத்திக்கொண்டு தற்கொலை செய்து கொண்டனர்.^[92] கருணாநிதிக்குப் பத்து வாரங்கள் கடுங்காவல் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. க. அன்பழகன் உட்பட பத்து திமுக பேரவை உறுப்பினர்களை அவைத்தலைவர் பி.எச். பாண்டியன் அவையிலிருந்து வெளியேற்றினார். தமிழ்நாட்டு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ராஜீவ் காந்தி இந்தி கட்டாயமாக்கப்படாது என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்.^[93] இதன் பின்னணியில் தமிழ்நாட்டில் நவோதயா பள்ளிகள் திறக்கப்படவில்லை. தற்போது, நவோதயா பள்ளிகள் இல்லாத ஒரே மாநிலம் தமிழ்நாடு மட்டுமேயாகும். இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் இறந்தவர்களுக்காக சென்னையில் கட்டப்பட்டுள்ள மணிமண்டபம்

1937-40ல் நடந்த இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் சென்னை மாகாண அரசியலில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. அந்நாள் வரை இந்திய தேசியக் காங்கிரசுக்கு மாகாணத்தில் முக்கிய அரசியல் மாற்றாக இருந்து வந்த நீதிக்கட்சி, போராட்டத்தின் போது ஈ. வே. ராமசாமியின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது. திசம்பர் 29, 1938ல் அவர் நீதிக்கட்சியின் தலைவரானார்.^[95] 1944ல் நீதிக்கட்சி திராவிடர் கழகமாக மாறியது. கா. ந. அண்ணாதுரை, மு. கருணாநிதி போன்ற பல திராவிட இயக்கத் தலைவர்களை இப்போராட்டங்களே பொதுவாழ்வுக்கு அறிமுகப்படுத்தின. இப்போராட்டங்கள் சென்னை மாகாணத்தில் இந்தி கட்டாயப் பாடமாவதைத் தடுத்து விட்டன.

1960களில் நடந்த இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள், 1967 தேர்தலில் காங்கிரசு தோற்று தமிழ்நாட்டில் திமுக ஆட்சி உருவாகுவதற்கு வழிவகுத்தன. 1967க்குப் பின் திராவிடக் கட்சிகளே தமிழகத்தைத் தொடர்ந்து ஆண்டு வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தற்சமயம் திமுக, அதிமுக, மதிமுக போன்ற அரசியல் கட்சிகளில் செல்வாக்குடன் இருக்கும் பல தலைவர்கள், இப்போராட்டங்களில் மாணவர் தலைவர்களாகப் பங்கேற்றவர்கள். மேலும் திராவிட இயக்கத்தை பிராமண-ஆரிய எதிர்ப்பு என்ற குறுகிய வட்டத்திலிருந்து வெளிக்கொணர்ந்து அதன் வெகுஜன ஆதரவைப் பெருக்கவும் இப்போராட்டங்கள் உதவின. "தமிழ் மட்டும்" என்ற திராவிட இயக்கத்தின் கொள்கை இறுக்கத்தை சற்றுத் தளர்த்தி, இந்திக்கு எதிராக ஆங்கிலத்தை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்தன. தற்சமயம் தமிழகத்தில் நடப்பில் இருக்கும் இருமொழி கல்விக்கொள்கை இப்போராட்டங்களால் உருவானதே. டியூக் பல் கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை பேராசிரியர் சுமதி இராமசாமியின் வார்த்தைகளில்: இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டங்கள் முரணான கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த பல்வேறு தர்ப்பு மனிதர்களை ஒரு குடையின் கீழ் ஒன்றிணைத்தன. இந்தி எதிர்ப்பு நிலையால், மறைமலையடிகளைப் போன்ற சமய மீட்டுருவாக்கிகள் ஈ. வே.

ராமசாமி, பாரதிதாசன் போன்ற இறைமறுப்பாளர்களோடு ஒன்றாகப் பாடுபட்டனர்; திரு. வி. கல்யாணசுந்தரம், ம. பொ. சிவஞானம் போன்ற இந்திய தேசியவாதிகள் கா. ந. அண்ணாதுரை, மு. கருணாநிதி போன்ற திராவிடப் பிரிவினைவாதிகளுடன் கைகோர்த்தனர். சோமசுந்தர பாரதியார், மு. சி. பூரணலிங்கம் பிள்ளை போன்ற பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் படிப்பறிவற்ற வீதிக்கவிஞர்கள், துண்டுப் பிரச்சாரகர்கள், கல்லூரி மாணவர்கள் போன்றோருடன் ஓரணியில் நின்றனர். இறுதியாக இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டங்களால் தான் இந்திய அலுவல் மொழிகள் சட்டம் 1963ம் அதன் 1967ம் ஆண்டு சட்ட திருத்தமும் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்தியக் குடியரசின் தற்போதைய காலவரையற்ற மெய்நிகர் இருமொழிக் கொள்கை (இந்தி மற்றும் ஆங்கிலம்) இப்போராட்டங்களால் தான் உருவானது.

2014 ல் இந்தித் திணிப்பு

சமூக வலைத்தளங்களில்

நரேந்திர மோடியின் பாரதீய ஜனதாக்கட்சி ஆட்சியின் போது 2014 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் இந்தித் திணிப்பிற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அது தொடர்பான அறிக்கையில், பிரதமர் நரேந்திர மோடியின் முன்னுரிமைப்படி வெளியிடப்படும் ஆணை - சமூக வலைத்தளங்களில் அரசு அதிகாரிகள் இந்தி மொழியையே பயன்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசின் உள்துறை கேட்டுக் கொள்கிறது.

இந்த ஆணையை எதிர்த்து வைகோ, இந்தி மொழியை மத்திய அரசு நிர்வாகத்திலும், மாநிலத்திலும் திணிக்க முற்படுவது, இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக் கேடாக முடியும் என அறிக்கை வெளியிட்டார். கருணாநிதி, அரசு அதிகாரிகள் இந்தி மொழியையே பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கட்டளையிடுவதற்கு மத்திய உள்துறை அமைச்சகம் முதன் முறையாக முடிவெடுத்துள்ளதாகவும், ஒருவரது விருப்பத்திற்கு மாறாக, அவர் மீது அரசாணையின் மூலம் இந்தி மொழியைத் திணிப்பதற்கான செயலின் ஆரம்பம்தான் இது என்பதை யாரும் மறுத்து விட முடியாது என்றார்.

சமஸ்கிருத திணிப்பு[தொகு]

ஜூலை 2014 மாதத்தில் மத்திய மனித வள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் அனைத்து நடுவண் இடைநிலைக் கல்வி வாரிய (CBSE) பள்ளிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள சுற்றறிக்கையில், இந்த ஆண்டு (2014) சமஸ்கிருத மொழி வாரத்தை நடத்த வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது. அனைத்து மொழிகளுக்கும் சமஸ்கிருதம் தாயாக விளங்குவதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அந்த அறிக்கையில் அந்த மொழியை கற்பிக்கவும், கற்றுக்கொள்ளவும் ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் நிகழ்ச்சிகளை அரங்கேற்றும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டது. இந்த நிகழ்வினை தமிழ் மற்றும் திராவிட

அமைப்புகள் எதிர்த்தன. இதுகுறித்து தமிழக முதல்வரான அ.தி.மு.கவினை சார்ந்த ஜெயலலிதா நரேந்திர மோடிக்கு கடிதம் மூலம் கண்டனத்தை தெரிவித்தார். அதில் தொன்மை வாய்ந்த தமிழ் மொழியை அடிப்படையாக கொண்டு தமிழகத்தில் மிகவும் வளமான கலாச்சாரம் இருக்கிறது. தமிழ் மொழியை போற்றும் பல்வேறு பேரியக்கங்கள் தமிழகத்தில் இயங்கியிருக்கின்றன, இன்னும் செயல்படுகின்றன. எனவே, இங்கு கடைபிடிப்பது பொருத்தமாக இருக்காது. தமிழகத்தில் தமிழ் மொழி வாரத்தையும், மற்ற மாநிலங்களில் அந்தந்த மாநிலத்தின் அலுவல் மொழி வாரங்களும் கொண்டாடும்படி சி.பி.எஸ்.இ. நிர்வாகத்திற்கு மத்திய அரசு உத்தரவிட வேண்டும்..

என கேட்டுக்கொண்டார்

மேலும் ஆசிரியர் தினமான செப்டெம்பர் 5 ஐ "குரு உத்சவ்" என கொண்டாடும்படி அனைத்து பள்ளிகளுக்கும் நடுவண் அரசு ஆகஸ்ட்-2014 இல் சுற்றறிக்கை அனுப்பியது. இதனை சமஸ்கிருத திணிப்பு என்று தமிழகத்தில் உள்ள திராவிட மற்றும் தமிழ் அமைப்புகள் கடுமையாகக் கண்டித்தன.^[101] மேலும் தி.மு.கவின் மு.கருணாநிதி ஒரு திருமண விழாவில் கீழ்க் கண்டவாறு கூறினார்:

ஆசிரியர் தினம் என்பதை நாம் ஆண்டாண்டு காலமாகக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். அந்தச் சொல்லை மாற்றி இன்றைக்கு வந்துள்ள மத்திய புதிய அரசு வெளியிட்டு ஆணை, இனிமேல் அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் 'குரு உத்சவ்' என்றுதான் ஆசிரியர் தினத்தை அழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இப்படி நம்முடைய மொழியில் முதலில் கை வைத்து, அதை வீழ்த்தி விட்டு, அதற்குப் பிறகு இந்த மொழிக்குரியவர்களை, இந்த மொழியால் உயர்ந்தவர்களை, இந்த மொழியால் தங்களை வருத்திக் கொண்டவர்களை வீழ்த்தி விட கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, சிறிது சிறிதாக சூழ்ச்சி வலை பின்னப்படுகிறது என்பதற்கு இதை விட வேறு எந்த உதாரணமும் தேவையில்லை.

ஆகவே தான் நாம் இந்தத் திருமணத்தை தமிழர் முறைப்படி நடத்திக் கொண்டாலுங்கூட, இந்தத் தமிழர் முறைகளுக்கு வேட்டு வைக்கின்ற அளவுக்கு மெல்ல மெல்ல ஆரியம் தமிழகத்திலே தன்னுடைய சித்து வேலைகளைத் தொடங்கி விட்டது என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் சமஸ்கிருதம் மூலம் இந்தியை திணிப்பதாக தமிழக தலைவர்கள் கருதினர்.

கல்லூரிகளில் இந்தி கட்டாயம்

செப்டெம்பர் 2014 இல் நாட்டில் உள்ள அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் நடுவண் உள்துறை அமைச்சகத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும் அலுவல் மொழித் துறையின் சார்பில் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டது . அத்துறையின் சார்பு செயலாளர் குல்விந்தர் குமார் அனுப்பியுள்ள அந்த சுற்றறிக்கையின் மூலமாக

அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் பட்டப்படிப்புகளில் இந்தியும், ஆங்கிலமும் முதன்மைப் பாடமாக கற்றுத்தர வேண்டும் மேலும் பட்டப்படிப்புகளில் சட்டம், வணிகவியல் ஆகிய பாடங்களை இந்தி வழியில் நடத்தவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.^[102] இதற்கும் தமிழக முதலமைச்சர் மற்றும் பல்வேறு திராவிட,தமிழ் அமைப்புகள் போர்க்கொடி தூக்கியது.

கடுமையான எதிர்ப்புகள் காரணமாக அந்த அறிக்கையை நடுவண் அரசு திரும்ப பெற்றுக்கொண்டது. பல்கலைக்கழக மானிய குழுவின் தலைவர் வேத பிரகாஷ் கூறியதாவது:-

ஆங்கிலத்துடன் இந்தியும் முதன்மை பாடமாக கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முந்தைய சுற்றறிக்கை, கவனக்குறைவாக வெளியிடப்பட்டு விட்டது. எனவே, 'இந்தி, கட்டாயம் அல்ல' என்ற புதிய சுற்றறிக்கையை வெள்ளிக்கிழமை (செப்டெம்பர் 19 2014) வெளியிட பல்கலைக்கழக மானிய குழு முடிவு செய்துள்ளது.எப்படி கற்பிப்பது, யார் கற்பிப்பது, என்ன கற்பிப்பது என்பதை முடிவு செய்வது அந்தந்த பல்கலைக்கழகங்களின் தனிப்பட்ட உரிமை ஆகும்

காமராஜர் வாழ்க்கை வரலாறு:

காமராசர்

பிறப்பு:

குமாரசாமி மற்றும் சிவகாமி அம்மாளுக்கு 1903 ஆம் ஆண்டு ஜீலை 15 ஆம் தேதி விருதுநகரில் பிறந்தார். "காமாட்சி" எனும் குலதெய்வத்தின் பெயரே ஆரம்பித்தில் இவருக்கு சூட்டப்பட்டது...அவரின் தாய் செல்லமாக "ராசா" என அழைப்பதுண்டு. பிற்காலத்தில் இவ்விரு பெயர்களும் சேர்ந்தே "காமராசர்" என்று வரலாற்றில் நீங்காத இடம் பிடித்த பெயராக மாறியது.

ராசாசியின் தலைமையில் 1930 மார்ச்சுமாதம், வேதாரண்யத்தில் உப்புசத்தியாக்கிரகம் நடைபெற்றபோது அதில் கலந்து கொண்டார். அதற்காகக் காமராசர் கைது செய்யப்பட்டு கல்கத்தா அலிப்பூர் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார். அடுத்த ஆண்டு காந்தி - இர்வின் ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் விடுதலைஆனார். விருதுநகர் வெடிகுண்டு வழக்கில் கைதாகி, சேலம் டாக்டர் பெ. வரதராசலு நாயுடுவின் வழக்காடும் திறமையால்

குற்றச்சாட்டுநிறுவப்படாததால்விடுதலைஆனார். 1940 இல்மீண்டும்கைதாகி வேலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.அங்கிருக்கும்போதே விருதுநகர் நகராட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஒன்பது மாதங்களுக்குப் பின் விடுதலை ஆனதும் நேராகச் சென்று தன் பதவி விலகினார். பதவிக்கு நேர்மையாக முழுமையாகக் கடமையாற்ற

முடியாத நிலையில் அதில் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பது தவறு என்பது அவருடைய கொள்கையாக இருந்தது. மீண்டும் 1942-இல் ஆகத்து புரட்சி நடவடிக்கைகளுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டார். இந்த முறை மூன்று ஆண்டுகள் தண்டனையாகப் பெற்றார். 1933 ஜூன் 23-ம் தேதி விருது நகர் நகராட்சித் தேர்தலில் போட்டி யிட்ட காமராஜர், நீதிக்கட்சியின் செல்வாக்கு மிகுந்தவர்களால் கடத்தப்பட்டார். முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களால் மீட்கப்பட்டார். விருதுநகர் நகராட்சிக்கு தேர்தல் வந்தது. வரி செலுத்துவோர் மட்டுமே தேர்தலில் நிற்க முடியும் என்ற விதி இருந்தது. ஓர் ஆட்டுக் குட்டியை விலைக்கு வாங்கிய தேவர், காமராஜர் பெயரில் வரி கட்டி ரசீதைப் பெற்றார். காமராஜரை தேர்தலில் நிறுத்தி வெற்றிபெறச் செய்தார். அவரை நகரசபைத் தலைவராக்கி பெருமை சேர்த்தார். ^{[1][2]}

அரசியல் குரு

காமராசர், சிறந்த பேச்சாளரும் நாடாளுமன்றவாதியும் ஆன சத்தியமூர்த்தியைத் தன் அரசியல் குருவாக ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார். 1936-இல் சத்தியமூர்த்தி பிரதேச காங்கிரசின் தலைவரானபோது காமராசரைச் செயலாளராக ஆக்கினார். இருவரின் முயற்சியில் காங்கிரசு கட்சி நல்ல வளர்ச்சி கண்டு தேர்தல்களில் பெருவெற்றி பெற்றது. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த செய்தி கேட்டு காமராசர் முதலில் சத்தியமூர்த்தியின் வீட்டுக்குச் சென்று அங்குதான் தேசியக் கொடியை ஏற்றினார். காமராசரை அனைவரும் கிங் மேக்கர் என்று அழைக்கின்றனர். அரசியல் தந்திரங்களை நன்கு அறிந்தவர். இவரை இந்திய அரசியலின் குரு என்றும் அழைக்கின்றனர்.

தமிழக ஆட்சிப் பொறுப்பு

1953-இக்குப் பிறகு சக்ரவர்த்தி ராசாசிக்கு அவர் கொண்டு வந்த குலக்கல்வித் திட்டத்தால் அதிக அளவில் எதிர்ப்புகள் கிளம்பி இருந்த நேரம். காமராசர் ஆட்சித் தலைமைப் பொறுப்புக்கு வரத் தயங்கியதற்கு அவருக்கிருந்த மொழிவளம் குறித்த தாழ்வுணர்ச்சி

ஒரு முக்கிய காரணம். (அப்போது தமிழகம் சென்னைராச்சியமாக ஆந்திராவின் பெரும் பகுதி, கர்நாடகாவின் சில பகுதிகள் ஆகியவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது) குலக்கல்வித் திட்டத்தால் ராசாசியின் செல்வாக்கு வேகமாகக் கீழிறங்கிக் கொண்டிருக்க, மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைப்பின் காரணமாக (அக்டோபர் 1, 1953-இல் ஆந்திரா பிறந்து விட்டது) தமிழ்நாடும் சுருங்கிப் போக, காங்கிரசின் உள்ளேயே ராசாசிக்குப் பெரும் எதிர்ப்பு கிளம்பி விட்டது. நிலைமை அறிந்த கட்சி மேலிடம், தமிழக அளவில் தீர்மானித்துக் கொள்ள அனுமதி வழங்கி விட்டது. ராசாசி தான் அவமானப்படுவதைத் தவிர்க்க, 'எனக்கு எதிராகக் கட்சியில் யாரும் தீர்மானம் கொண்டு வர வேண்டாம். நானே விலகிக் கொள்கிறேன்' என்று அறிவித்து விட்டாலும் தன் இடத்திற்குத் தன்னுடைய முக்கிய

ஆதரவாளரான சி.சுப்பிரமணியத்தை முன்னிறுத்த பின் வேலை செய்தார். அவருடைய இன்னொரு முக்கிய ஆதரவாளரான எம். பக்தவத்சலம் அதனை முன்மொழிந்தார். ஆனால் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கூட்டத்தில் காமராசர் பெருவாரியான வாக்குகள் முன்னணியில் வெற்றி பெற்றார். இதுதான், காமராசர் தமிழக முதல்வராக 1953 தமிழ்ப்புத்தாண்டு அன்று பதவியேற்றதன் பின்னணியாகும்.

அமைச்சரவை
காமராசர் அமைச்சரவை அமைத்த விதத்தில் சில நுட்பமான விஷயங்கள் இருந்தன: மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே (8 பேர்) அமைச்சர்கள் இருந்தனர். தன்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட சி.சுப்பிரமணியம், அவரை முன்மொழிந்த எம். பக்தவத்சலம் இருவரையுமே அமைச்சரவையில் சேர்த்திருந்தார். அவருடைய அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றிருந்த இன்னும் முக்கிய இருவர், ராமசாமி படையாச்சி, மாணிக்கவேலு நாயக்கர் ஆகியோர். இவர்கள் இருவரும் காங்கிரசை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டு தி.மு.க ஆதரவோடு வென்றவர்கள். (1952 தேர்தலில் தி.மு.க. போட்டியிடவில்லை என்றாலும் அது சில வேட்பாளர்களை வெளிப்படையாக ஆதரித்தது. "தி.மு.க.வின் திராவிட நாடு கொள்கையை ஆதரிக்கிறேன்; சட்டமன்றத்தில் தி.மு.க.வின் கொள்கைகளை எதிரொலிப்பேன்; தி.மு.க வெளியிடும் திட்டங்களுக்கு ஆதரவு பெருக்கும் வகையில் சட்ட மன்றத்தில் பணியாற்றுவேன்" என்கிற நிபந்தனைகளுக்கு எழுத்துபூர்வமாகக் கையெழுத்திட்டத் தருபவர்களுக்கு ஆதரவு அளித்தது தி.மு.க. அப்படிக்கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்துக் காங்கிரசை எதிர்த்து வெற்றி பெற்று அமைச்சர் ஆனவர்கள் இந்த இருவரும் அமைச்சரவையின் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், பி. பரமேசுவரன் என்கிற அமைச்சர். அவருக்குத் தரப்பட்டிருந்த பொறுப்பு, தாழ்த்தப்பட்டோர் நலம் மற்றும் அறநிலையத் துறை.

முதலமைச்சராக ஆற்றிய பணிகள்

ராசாசி கொண்டு வந்திருந்த குலக்கல்வித் திட்டத்தினைக் கைவிட்டார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழகத்தில் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 27,000 ஆனது. 1920 இல் நீதிக்கட்சி அரசு ஆதரவுடன் சென்னை மாநகராட்சியில் மதிய உணவுத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. முதலில் ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில் இருந்த ஒரு மாநகராட்சிப் பள்ளியில் காலை உணவுத் திட்டமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பின் மேலும் நான்கு பள்ளிகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இத்திட்டமே 1960 களில் காமராசரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு எம். ஜி. ராமச்சந்திரனால் 1980 களில் விரிவுபடுத்தப்பட்ட சத்துணவுத் திட்டத்தின் முன்னோடியாகும். அவரது மதிய உணவுத் திட்டம் இன்று உலக அளவில் பாராட்டப்படும் திட்டமாகும். அதன் பலனாகப் பள்ளிகளில் படிப்போரின் எண்ணிக்கை 37 விழுக்காடாக உயர்ந்தது. (பிரித்தானியர் காலத்தில் இது 7 விழுக்காடாக இருந்தது). பள்ளிகளில் வேலைநாட்கள் 180 இல் இருந்து 200 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. சென்னை இந்தியத் தொழில்நுட்ப

நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது.காமராசர் முதலமைச்சராகப் பதவி வகித்த காலங்களில் நாட்டு முன்னேற்றம், நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முன்னேற்றம், கல்வி, தொழில் வளத்துக்கு முன்னுரிமையளித்து பல திட்டங்களை நிறைவேற்றினார். அவரது ஆட்சியின் கீழ் 10 முக்கிய நீர் பாசனத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அவை பவானித்திட்டம், மேட்டூர் கால்வாய்த்திட்டம், காவேரி டெல்டாவடிகால் அபிவிருத்தி

திட்டம், மணிமுத்தாறு, அமராவதி, வைகை, பரம்பிக்குளம் ஆழியாறு பாசன திட்டம்^[3], சாத்தனூர், கிருசணகிரி, ஆரணியாறு ஆகியவையாகும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மலை கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்காகக் காமராசரால் கட்டப்பட்ட மாத்தூர் தொட்டிப் பாலம் ஆசியாவின் மிகப்பெரிய தொட்டிப்பாலமாக இன்றளவும் உள்ளது.

அவர் காலத்தில் தமிழகத்தில் தொடங்கப்பட்ட முக்கிய பொதுத் துறை நிறுவனங்களும் பெருந்தொழிற்சாலைகளும்:

பாரத மிகு மின் நிறுவனம்

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனம்

மணலி சென்னை சுத்திகரிப்பு நிலையம் (MRL இதன் தற்போதைய பெயர் CPCL)

இரயில்பெட்டி இணைப்புத் தொழிற்சாலை (ICF)

நீலகிரி புகைப்படச் சுருள் தொழிற்சாலை

கிண்டி மருத்துவ சோதனைக் கருவிகள் தொழிற்சாலை

மேட்டூர் காகிதத் தொழிற்சாலை

குந்தா மின் திட்டமும், நெய்வேலி மற்றும் ஊட்டி ஆகிய இடங்களின் வெப்ப மின் திட்டங்களும் காமராசரால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை.காமராசர் முதல் அமைச்சரான முதல் ஆண்டிலேயே அனைத்துத் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் ஓய்வு ஊதியம் வழங்க ஆணையிட்டார். பின்னர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அதன்பின்னர் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் ஓய்வு ஊதியம் வழங்கும்படி ஓய்வு ஊதியத் திட்டத்தை நீட்டித்தார்.

1967 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல் தோல்வி

1967 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழக சட்டமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் தமது சொந்த ஊரான விருதுநகர் தொகுதியில் பெ. சீனிவாசன் என்பவரால் 1,285 வாக்குகள் வேறுபாட்டில் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.^[4] நாகர்கோயில் மக்களவைத் தொகுதியில் 1969 இல் நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார்.

மூன்று முறை (1954-57, 1957-62, 1962-63) முதலமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த காமராசர், பதவியைவிடத் தேசப்பணியும் கட்சிப்பணியுமே முக்கியம் என்பதை மக்களுக்கும் குறிப்பாகக் கட்சித் தொண்டர்களுக்கும் காட்ட விரும்பிக் கொண்டு வந்த திட்டம் தான் K-PLAN எனப்படும் 'காமராசர் திட்டம்' ஆகும்.

அதன்படி கட்சியின் மூத்த தலைவர்கள் பதவிகளை இளையவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டுக் கட்சிப்பணியாற்றச் செல்ல வேண்டும் என்று இவர் நேருவிடம் சொன்னதை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டார் நேரு. இந்தத் திட்டத்தை முன்மொழிந்த கையோடு தன் முதலமைச்சர் பதவியைப் பதவி விலகல் செய்து (2. அக்டோபர் 1963) பொறுப்பினை பக்தவத்சலத்திடம் ஒப்படைத்து விட்டு டெல்லி சென்றார் காமராசர். அக்டோபர் 9 அன்று அகில இந்தியக் காங்கிரசின் தலைவர் ஆனார். லால் பகதூர் சாசுதிரி, மொரார்சி தேசாய், எசு. கே. பாட்டீல், செகசீவன்ராம் போன்றோர் அவ்வாறு பதவி துறந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள்.

அகில இந்திய அளவில் காமராசரின் செல்வாக்கு கட்சியினரின் மரியாதைக்குரியதாக இருந்தது. அதனாலேயே 1964 இல் சவகர்லால் நேரு இறந்தவுடன் இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சராக லால் பகதூர் சாசுதிரியை முன்மொழிந்து காமராசர் சொன்ன கருத்தினை அனைவரும் ஏற்றனர். 1966-இல் லால் பகதூர் சாசுதிரியின் திடீர் மரணத்தின்போது ஏற்பட்ட அசாதாரண அரசியல் சூழ்நிலையின்போது இந்திரா காந்தியை தலைமை அமைச்சராக வரச் செய்ததில் காமராசருக்குக் கணிசமான பங்கு இருந்தது.

இறுதிக் காலம்

காமராசருக்கு இந்திராகாந்தியுடன் ஏற்பட்ட பிணக்கின் காரணமாகக் காங்கிரசு கட்சி இரண்டாக உடையும் நிலை ஏற்பட்டது. காமராசரின் தலைமையிலான சிண்டிகேட் காங்கிரசு தமிழக அளவில் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தது. ஆனாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாபெரும் வளர்ச்சியால் அதன் பலம் குன்றிப் போகக் காமராசர் தன்னுடைய அரசியல் பயணத்தைத் தமிழக அளவில் சுருக்கிக் கொண்டார். தமிழக ஆட்சியாளர்களின் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டி வந்தார். இந்திரா காந்தி நெருக்கடி நிலையினை அமல் செய்தபோது அதனைக் கடுமையாக எதிர்த்தவர்களில் காமராசரும் ஒருவர். இந்தியாவின் அரசியல் போக்குகுறித்து மிகுந்த குறையும் கவலையும் கொண்டிருந்த நிலையில் காமராசர் இருந்தார், இந்தியாவின் விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், மொரார்ஜி தேசாய் மற்றும் பல தலைவர்கள் இக்காலகட்டத்தில் இந்திரா காந்தி அரசால் கைது செய்யப்பட்டிருந்தனர். அக்டோபர் இரண்டு காந்தியடிகள் பிறந்த நாளன்று அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருந்தார் காமராசர். ஆனால், அன்று ஆச்சார்ய கிருபாளானியும் கைது செய்யப்பட்டார் என்ற செய்தியைக் கேட்ட அன்றே உயிர் துறந்தார்.^[7] 1975 அக்டோபர் திங்கள் இரண்டாம் நாள் (காந்தியின் பிறந்தநாள்) மதிய உறக்கத்திற்குப் பின்னர் அவரின் உயிர் பிரிந்தது^[8]. அவர் இறந்தபோது பையில் இருந்த சிறிதளவு பணத்தைத் தவிர வேறு வங்கிக் கணக்கோ, சொந்த வீடோ, வேறு எந்த வித சொத்தோ இல்லை. தன் வாழ்நாள் இறுதி வரை வாடகை வீட்டிலேயே வசித்தார்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (Dravida Munnetra Kazhagam, திமுக) என்பது ஓர் இந்திய அரசியல்கட்சி ஆகும். தற்போது தமிழ்நாட்டில் ஆளும் கட்சியாக உள்ள திராவிடக்கட்சிகளில் ஒன்றான திமுக அறிஞர் அண்ணாதுரை, பெரியார் ஆகியோரின் சமூக-சனநாயக, சமூக நீதிக் கொள்கைகளை அடிப்படைக்கொள்கைகளாகக் கொண்டுள்ளது. பெரியாரினால் தொடங்கப்பட்ட திராவிடர்கழகத்திலிருந்து அண்ணாதுரையும், வேறு சில தலைவர்களும் கருத்து வேறுபாடு காரணமாகப் பிரிந்து 1949 செப்டம்பர் 17 இல் சென்னை, ஜார்ஜ் டவுன், இல. 7, பவளக்காரத் தெருவில் கூடித் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற இயக்கத்தை உருவாக்குவது என்று முடிவெடுத்தனர் 1947 செப்டம்பர் 18 இல் ராயபுரம் ராபின்சன் பூங்காவில் பேரணி நடத்தப்பட்டு, கட்சியின் முதல் பொதுச் செயலராக அண்ணாதுரை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கருப்பு, சிவப்பு வண்ணம் கொண்ட கொடி, திமுகவின் கொடியாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டது.

அண்ணாதுரை 1949 முதல் 1969 பெப்ரவரி 3 இல் அவர் இறக்கும் வரை கட்சியின் பொதுச் செயலராக பணியாற்றினார்.^[8] 1967 முதல் 1969 வரை அவர் தமிழக முதலமைச்சராகவும் இருந்தார். அண்ணாதுரையின் காலத்தில், 1967 இல், திமுக இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்கு அடுத்தபடியாக, முதல் தடவையாக இந்திய மாநிலம் ஒன்றில் தனிப்பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சியமைத்த முதலாவது அரசியல் கட்சி என்ற சாதனையையும் ஏற்படுத்தியது. அண்ணாதுரையின் மறைவை அடுத்து மு. கருணாநிதி 1969 முதல் 2018 ஆகத்து 7 இல் அவர் இறக்கும் வரை கட்சித் தலைவராகப் பதவியில் இருந்தார்.^[9] மு. கருணாநிதி ஐந்து தடவைகள் முதலமைச்சராகப் பதவியில் இருந்தார். இவற்றில் இரண்டு இந்திய ஒன்றிய அரசினால் கலைக்கப்பட்டது.^[10] தற்போது, கருணாநிதியின் மகன் மு. க. இசுட்டாலின் கட்சித் தலைவராக உள்ளார். இசுட்டாலின் 2017 இல் கட்சியின் செயல் தலைவராகவும், பின்னர் 2018 இல் கருணாநிதி இறந்த பின்னர் கட்சியின் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் 2019 இந்தியப் பொதுத் தேர்தலில், திமுக 24 இடங்களைக் கைப்பற்றி, மக்களவையில் மூன்றாவது பெரிய கட்சியாக செயல்பட்டு வருகிறது திமுக தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையில் ஐந்து தடவைகள் ஆட்சியில் இருந்து, ஆறாவது தடவையாகத் தற்போது ஆட்சியில் உள்ளது. அண்ணா அறிவாலயம் என அழைக்கப்படும் கட்சியின்தலைமையகம் சென்னை, தேனாம்பேட்டை, அண்ணாசாலையில் அமைந்துள்ளது. புதுவை, காரைக்கால், கருநாடகம், ஆந்திரம், மும்பை, அந்தமான் ஆகிய மாநிலங்களில் இக்கட்சிக்கு கிளைகள் உண்டு¹ திமுகவின் அதிகாரப்பூர்வ ஏடாக 'முரசொலி' வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

வரலாறு

1952ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற முதல் பொதுத் தேர்தலில் தி.மு.க. பங்கேற்கவில்லை. "திராவிடர்களின் கருத்தையறியாமலும் திராவிடர்களின் ஜீவாதார உரிமைக்கு ஊறு

செய்யும் வகையிலும் ஒரே கட்சியரின் எதேச்சாதிகார முறைப்படியும் தயாரிக்கப்பட்ட இந்திய அரசியல் சட்டத்தை தி.மு.க. கண்டிப்பதன் அறிகுறியாக தேர்தலில் தி.மு.க. தனது வேட்பாளர்களை நிறுத்தவில்லை” என்று அக்கட்சி அறிவித்தது. இருப்பினும் “ஆந்திரம், கர்நாடகம், தமிழ்நாடு, கேரளம் ஆகிய திராவிட இன மொழிவழி மாநிலங்களை உள்ளடக்கிய தனியாட்சி பெற்ற திராவிட நாடு” கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும் வேட்பாளர்களை ஆதரிப்பதாக அக்கட்சி அறிவித்தது.

1953 சூலை 14, 15இல் அன்றைய முதல்வர் ராஜாஜி கொண்டு வந்த குலக்கல்வித் திட்டத்துக்கு எதிர்ப்பு, “டால்மியாபுரம்” பெயரை “கல்லக்குடி” என பெயர் மாற்றக்கோரி போராட்டம், தமிழ்நாட்டு மக்களை ‘நான்சென்ஸ்’ என நேரு கூறியதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து கருப்புக் கொடி போராட்டம் ஆகிய மும்முனைப் போராட்டங்களை தி.மு.க. நடத்தியது.

1956 மே 17, 18, 19, 20 தேதிகளில் திருச்சியில் நடைபெற்ற தி.மு.க. 2ஆவது மாநில மாநாட்டில் தேர்தலில் பங்கேற்பது என அக்கட்சி முடிவெடுத்தது. எந்த ஒரு மாநிலமும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் இந்திய யூனியனில் இருந்து பிரிந்து சென்று தனித்து இயங்கும் உரிமையை தானே பெற்றிருக்க அரசியல் அமைப்பு “திருத்தம் வேண்டும்” என்று அத்தேர்தலில் தி.மு.க. கூறியது. மொத்தம் 112 இடங்களில் போட்டியிட்டு 15 இடங்களில் அக்கட்சி வென்றது. 1958 மார்ச் 2இல் தி.மு.க. மாநிலக் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு உதயசூரியன் தேர்தல் சின்னமாக ஒதுக்கப்பட்டது. 1959இல் நடைபெற்ற சென்னைமாநகராட்சித் தேர்தலில் 90 இடங்களில் வென்ற தி.மு.க. முதன்முறையாக மாநகராட்சி மேயர் பொறுப்பேற்றது. ஏப்ரல் 19, 1961இல் அக்கட்சியிலிருந்து ஈ.வெ.கி.சம்பத் வெளியேறி தமிழ்த் தேசியக் கட்சியை உருவாக்கினார். இது தி.மு.க.வில் ஏற்பட்ட முதல் பிளவு. இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களுக்காக 1961இல் தி.மு.க. பேரணி நடத்தியது.

1962இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிலும் “திராவிட நாடு” விடுதலை கோரிக்கையை முன் வைத்து பிரச்சாரம் செய்தது தி.மு.க. இராஜாஜியின் சுதந்திராக் கட்சி, முஸ்லீம் லீக் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து போட்டியிட்ட தி.மு.க. 50 இடங்களில் வெற்றி பெற்றது. இருப்பினும் அக்கட்சிப் பொதுச்செயலாளர் அண்ணாதுரை, காஞ்சிபுரம் சட்டப் பேரவைத் தொகுதியில் தோல்வியுற்றார். 1963இல் “பிரிவினை” பேசுவோர் தேர்தலில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்கும் வகையில் “பிரிவினைத் தடுப்புச் சட்ட மசோதா”-வை இந்திய அரசு அறிவித்தது. இதையடுத்து 1963 சூன் 8, 9, 10 தியதிகளில் நடைபெற்ற தி.மு.க. பொதுக்குழுவில் அக்கட்சியின் முக்கியக் கொள்கையான “திராவிட நாடு” விடுதலை கோரிக்கையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. “தமிழகம், ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய நான்கு மொழிவழி மாநிலங்களும் இந்திய அரசரிமை, ஒருமைத் தன்மை, அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் ஆகியவற்றுக்குள் இயன்ற அளவு கூடுதலான அதிகாரங்களைப் பெற்று நெருங்கிய திராவிடக் கூட்டமைப்பாக

நிலவப் பாடுபடுவது” என்று அக்கட்சியின் ‘குறிக்கோள்’ பகுதியில் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அதே ஆண்டில் நவம்பர் 17இல் இந்தியை, இந்தி பேசாத மக்களின் மீது இந்தியை திணிக்கும் அரசியல் சட்டப்பிரிவு 17-ஐ எரிப்பதாக தி.மு.க. அறிவித்தது. 1965 சனவரி 26 முதல் இந்தி கட்டாயமாக்கப்படுவதை எதிர்த்து “சனவரி 26-இந்திய குடியரசு நாளை” துக்கநாளாக அறிவித்து கிளர்ச்சி நடத்தியது தி.மு.க.

தி.மு.க.வினர் ஆட்சி செய்த காலமும், சில நிகழ்வுகளும்

1967-ல் நடைபெற்ற மூன்றாவது தமிழக சட்டமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் தி.மு.க. 138 இடங்களை வென்று முதல்முறையாக ஆட்சியைப் பிடித்தது. 1967 மார்ச் 6-ல் அக்கட்சிப் பொதுச்செயலாளர் அண்ணாதுரை தமிழ்நாட்டின் முதல்வரானார். அவர் 1969 பிப்ரவரி 3 வரை (மறையும் வரை) மட்டுமே ஆட்சியிலிருந்த போதும் சென்னை மாநிலத்தை “தமிழ்நாடு” எனப் பெயர் மாற்றம் செய்தது (1969 சனவரி 14); தமிழ்நாடு அரசின் மொழிக் கொள்கையாக இரு மொழித் திட்டத்தை அறிவித்தது (1968 சனவரி 23-ல்). தாலி, சாதி, புரோகிதர் ஆகியவை இல்லாமல் நடைபெற்ற சுயமரியாதைத் திருமணங்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கும் சட்டம் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றினார் அண்ணா. அண்ணா மறைந்தபின் அக்கட்சியில் 1969 சூலை 26 முதல் முதன்முறையாக ‘தலைவர் பதவி’ உருவாக்கப்பட்டது.

அண்ணாவிடமிருந்து பிறகு

அண்ணாதுரை 1969 பிப்ரவரி 3ஆம் நாள் மறைந்ததை அடுத்து, அண்ணா அடக்கம் செய்யப்பட்ட மறுநாளே தி.மு.க சார்பில் அடுத்த முதல்வர் யார் என்பதில் கருணாநிதிக்கும், கல்வியமைச்சர் இரா. நெடுஞ்செழியனுக்கும் இடையே கடும் போட்டி ஏற்பட்டது. பெரியார் தலையிட்டு சமரசம் ஏற்படுத்தி கருணாநிதியை போட்டியின்றி முதல்வராக்க முயற்சி செய்தும் நெடுஞ்செழியன் சம்மதிக்கவில்லை. பின்னர் கருணாநிதி சட்டமன்றக் கட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும் நெடுஞ்செழியன் அமைச்சரவையில் இருந்து விலகிக்கொண்டார். மு. கருணாநிதி, தமிழ்நாட்டு முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். 1969- சூன் மாதத்தில் மு. கருணாநிதி தி.மு.க. தலைவராகவும், இரா. நெடுஞ்செழியன் பொதுச்செயலராகவும் தேர்வுசெய்யப்பட்டனர். 1971இல் தி.மு.க. ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. பின்னர் நடைபெற்ற தேர்தலில் 203 இடங்களில் போட்டியிட்ட தி.மு.க. 184 இடங்களில் வெற்றி பெற்று ஆட்சியை மீண்டும் பிடித்தது. திமுகவின் இந்த மாபெரும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க வெற்றிச் சாதனை இதுவரை முறியடிக்கப்படவில்லை. மு. கருணாநிதி, 2ஆவது முறையாக முதல்வர் பொறுப்பேற்றார். 1972 அக்டோபர் 14இல் கட்சிப் பொருளாளராக இருந்த நடிகர் எம்.ஜி.ஆர் தி.மு.க.விலிருந்து வெளியேறி அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தை உருவாக்கினார். தி.மு.க.வில் ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய பிளவாக இது கருதப்பட்டது. 1974 ஏப்ரல் 20இல் ‘மாநில சுயாட்சி’ கோரும் தீர்மானத்தை தி.மு.க. அமைச்சரவை சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றியது. 1975 சூன் 25இல் இந்திய அரசால் அவசரநிலை அறிவிக்கப்பட்டதையடுத்து 1976 ஜனவரி 31-ல் திமுக ஆட்சி

கலைக்கப்பட்டது. 1976 முதல் 1976 வரை ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்த தி.மு.க.வின் செயல்பாடுகளில் அனைத்து சாதியினர் அர்ச்சகராதல் சட்டம் (1971 சனவரி 12), அரசு விழாக்களில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து பாடவேண்டும் (1970) ஆகியவை முக்கியமானவையாகும். 1977 சூலை 4இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் தி.மு.க. 230 இடங்களில் போட்டியிட்டு 48 இடங்களில் வென்று எதிர்க்கட்சியாக அமைந்தது.

1976 அவசரநிலை காலத்தில் அதிக பாதிப்புக்குள்ளானது தி.மு.க.¹. 1976 முதல் 1980 வரை அமைந்த நிலையற்ற மத்திய அரசுகளால் நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகளைக் கருத்தில் கொண்டும், நெருக்காடி கால நடவடிக்கைகளுக்காக, இந்திராகாந்தி அவர்கள் சென்னைக் கடற்கரைக் கூட்டத்தில் திமுகவிடம் பகிரங்க மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டதாலும்,

1980இல்நடைபெற்றபொதுத்தேர்தலில் இந்திராகாந்தி தலைமையிலான காங்கிரஸ் கட்சியுடன் கூட்டணி அமைத்து தேர்தலில் தி.மு.க. போட்டியிட்டது. நாடாளுமன்றத்துக்கான தேர்தலில் 16 இடங்களில் போட்டியிட்ட தி.மு.க. 16 இடங்களிலும் சட்டப் பேரவையில் 114 இடங்களில் போட்டியிட்டு 38 இடங்களிலும் வென்றது. 1976 முதல் 1989 வரை 13 ஆண்டு காலம் அண்ணா தி.மு.க. ஆளுங்கட்சியாகவும், தி.மு.க. எதிர்க்கட்சியாகவும் செயல்பட்டன. எதிர்க்கட்சியாக இருந்த தி.மு.க. தமிழீழத் தமிழர் போராட்டம், ஆதரவு இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஆகியவற்றில் தீவிர ஈடுபாடு காட்டியது.

1983 ஆகத்து 10-ல் தமிழீழத் தமிழர் பிரச்சினையில் இந்திய, தமிழ்நாடு அரசுகளின் நிலைப்பாட்டைக் கண்டித்து தி.மு.க. தலைவர் மு.கருணாநிதி, பொதுச் செயலர் பேராசிரியர் க. அன்பழகன் ஆகியோர் தங்களது சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் பதவிகளை ராஜினாமா செய்தனர். 1984-ல் நடைபெற்ற தேர்தலிலும் தி.மு.க. 24 இடங்களை மட்டும் பெற்று எதிர்க்கட்சியாக இருந்தது. இந்தியைத் திணிக்கும் அரசியல் சட்ட நகலை எரித்ததற்காக 1986 டிசம்பர் 9-ல் தி.மு.க. தலைவர் மு. கருணாநிதி உள்ளிட்ட 10 தி.மு.க. பேரவை உறுப்பினர்கள் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டனர். 1987 திசம்பர் 24-ல் எம்.ஜி.ஆர் மறைந்ததையடுத்து நடைபெற்ற தேர்தலில் தி.மு.க. மீண்டும் ஆட்சியைப் பிடித்தது. 203 இடங்களில் போட்டியிட்டு 151 இடங்களை வென்ற திமுக 1991 சனவரி 30 வரை ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தது.

1989 திசம்பர் 29-ல் பெண்களுக்கும் சொத்துரிமை வழங்கும் சட்டத்தை தி.மு.க. அரசு நிறைவேற்றியது. இந்திய அரசின் ரகசியங்களை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு திமுக அரசு தெரிவிப்பதாகக் கூறி தி.மு.க. அரசு 1991-ல் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டது.

1991 மே 21-ல் முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி இறந்தபோது நடைபெற்ற தேர்தலில் 174 இடங்களில் போட்டியிட்ட தி.மு.க. 2 இடத்தில் மட்டுமே வெற்றி பெற்றது. 1991

முதல் 1996 வரை நடைபெற்ற அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் (அக்கட்சியின்) 'முரசொலி' ஏடு ஒட்டுக்குமுறைக்குள்ளானது.

1993 அக்டோபர், 11-ல் அக்கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த வை. கோபால்சாமி நீக்கப்பட்டார். இதையடுத்து, தி.மு.க.வில் 2-வது பெரிய பிளவு உருவானது.

1995-ல் தமிழீழத் தமிழர்களுக்கான ஆதரவுப் பேரணியை திமுக நடத்தியது.

1996 ஏப்ரல் 27-ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் 166 இடங்களில் வெற்றி பெற்ற தி.மு.க. மீண்டும் ஆட்சியைப் பிடித்தது. "மெட்ராஸ்" என்று ஆங்கிலத்தில் சென்னை அழைக்கப்படுவதை "சென்னை" என்றே ஆங்கிலத்திலும் எழுத வேண்டும்; வாகன பதிவு எண்கள், விளம்பரப் பலகைகள், கோவில்கள் ஆகியவற்றில் தமிழை நடைமுறைப்படுத்த தி.மு.க. அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது. 2017 சனவரியில் செயல் தலைவர் பதவியில் மு. க. இசுதாலின் செயல்படுவார் என கருணாநிதி அறிவித்தார்.

தேர்தல் வரலாறு

நாடாளுமன்றத் தேர்தல்கள்

1957-ல் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தி.மு.க. முதன்முறையாகப் போட்டியிட்டது. போட்டியிட்ட 25 தொகுதிகளிலும் வெற்றி பெற்றது. அதேபோல் 1971-ல் 23 இடங்கள், 77-ல் 19, 80-ல் 16, 84-ல் 27, 89-ல் 31, 91-ல் 29, 96-ல் 17, 98-ல் 6 இடங்களை திமுக பெற்றது. 1989-ல் இந்தியாவில் உருவான தேசிய முன்னணியில் முக்கியப் பங்கு வகித்த திமுக அம்முன்னணி அமைத்த அமைச்சரவையிலும் பங்கேற்றது. 1996-ல் உருவான ஐக்கிய முன்னணி அமைச்சரவையிலும் திமுக பங்கேற்றது. இக்கட்சியின் சார்பில் இந்திய மக்களவையில் 1998 ஆம் ஆண்டு 6 பேர், மாநிலங்களவையில் 7 பேர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். பின்னர் 1999 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்ற தேர்தலில் 18 இடங்களில் போட்டியிட்டு 11 உறுப்பினர்களை பெற்றது. இந்த தேர்தலில் திமுக, தனது அடிப்படை கொள்கைகளுக்கு எதிரான பாரதிய ஜனதாவுடனும் தன்னிடமிருந்து வெளியேறி புதிய கட்சியை உருவாக்கிய மதிமுகவுடனும் தேர்தல் உடன்பாடு வைத்தது. 2001 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் திமுக, பாரதிய ஜனதா, தலித் அமைப்புகளுடன் தேர்தலை சந்தித்து தோல்வியை எதிர்கொண்டது. 2004 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் காங்கிரஸ், பா.ம.க, ம.தி.மு.க உள்ளிட்ட ஏழு கட்சிகளுடன் தி.மு.க கூட்டணி அமைத்து வரலாறு காணாத விதமாக போட்டியிட்ட 40 தொகுதிகளிலும் அமோக வெற்றி பெற்றது. இதன் காரணமாக தமிழகத்தைச் சேர்ந்த 12 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மத்திய மந்திரிகளாக பொறுப்பேற்றனர். மத்திய ஆட்சியில் பல முக்கிய முடிவுகளை எடுக்கும் சக்தியாக தி.மு.க உருவானது

வரலாறு

எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் காலம் (17 அக்டோபர் 1972 - 24 டிசம்பர் 1987)

டாக்டர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன்

கழக நிறுவனத் தலைவர்

மூத்த தமிழ் திரைப்பட நடிகரும், பிரபல அரசியல்வாதியுமான எம். ஜி.

இராமச்சந்திரன் (எம்.ஜி.ஆர்.) அவர்களால் அண்ணாதிராவிட முன்னேற்றக்

கழகம் (அதிமுக) 17 அக்டோபர் 1972 அன்று நிறுவப்பட்டது. இருவருக்குமிடையிலான
தனிப்பட்ட கருத்துவேறுபாடுகள் காரணமாக, மு.

கருணாநிதி தலைமையிலான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்து பிரிந்த
அணியாக இது அமைக்கப்பட்டது. புதிய கட்சி தொடங்க நினைத்த எம்.ஜி.ஆர்.,

அதன்பின், "அதிமுக" என்ற பெயரில் பதிவு செய்திருந்த, அனகாபுத்தூர்

ராமலிங்கத்தின் கழகத்தில் இணைத்தார். அப்போது, "சாதாரண தொண்டரால்
தொடங்கப்பட்ட கட்சியில் சேர்ந்தேன்" என்று அறிவித்து, ராமலிங்கத்துக்கு சட்ட

மேலவை உறுப்பினர் (எம்.எல்.சி.) பதவியை வழங்கினார். பின்னர், எம்.ஜி.ஆர். உள்
நாட்டுப் பாதுகாப்புப் பராமரிப்புச் சட்டம் (மிசா) பராமரிக்கும் போது கழகத்தைப்

பாதுகாப்பதற்காக கழகத்தின் பெயருக்கு அனைத்திந்திய (அஇ) குறிச்சொல்லை
முன்னொட்டப்பட்டது. அஇஅதிமுக மற்றும் திமுக, துவக்கம் முதலே, பரஸ்பர

அவமதிப்புக்கு உட்பட்டது. எம்.ஜி.ஆர். கழகத் தொண்டர்கள் உருவாக்க அவரது ரசிகர்
வலையமைப்பைப் பயன்படுத்தினார்; முதல் இரண்டு மாதங்களில் தனது கழகம் ஒரு

மில்லியனுக்கும் அதிகமான உறுப்பினர்களைச் சேர்த்ததாக அவர் கூறுகிறார். சி. என்.
அண்ணாதுரையின் சித்தாந்தவாதியும், திரைப்பட தயாரிப்பாளருமான ஆர். எம்.

வீரப்பன், எம்.ஜி.ஆரை ஒருங்கிணைத்ததில் முக்கிய சிற்பி. ரசிகர் மன்றங்கள் மற்றும்
1970களில் கழக கட்டமைப்பை மேலும் பலப்படுத்தியது. நாஞ்சில் கே.

மனோகரன் மற்றும் எஸ். டி. சோமசுந்தரம் போன்ற மற்ற முக்கிய தலைவர்கள்
ஒருங்கிணைப்பில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். பாவலர் மு. முத்துசாமி கழகத்தின்

முதல் அவைத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1973 ஆம் ஆண்டு மே மாதம்
நடைபெற்ற திண்டுக்கல் மக்களவை இடைத்தேர்தலில் கே. மாயத் தேவர் பெற்ற

வெற்றி மற்றும் ஓராண்டுக்குப் பிறகு நடைபெற்ற கோவை மேற்கு சட்டமன்ற
இடைத்தேர்தலில் சி. அரங்கநாயகம் பெற்ற வெற்றி கட்சியின் முதல் வெற்றியாகும். 2

ஏப்ரல் 1973 அன்று, அஇஅதிமுக, 11 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் சட்டமன்றத்தில்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டு, தமிழ்நாட்டில் மூன்றாவது பெரிய அரசியல் கட்சியாக

உருவெடுத்தது. ஜனவரி 1976 வாக்கில், அஇஅதிமுக, 16 சட்டமன்ற
உறுப்பினர்களுடன் சட்டமன்றத்தில் தமிழ்நாட்டின் இரண்டாவது பெரிய அரசியல்

கட்சியாக உருவெடுத்தது. 1975 மற்றும் 1977 க்கு இடையில் தேசிய
அவசரநிலையை ஆதரித்ததன் மூலம், அஇஅதிமுக இந்திய தேசிய

காங்கிரஸ் கட்சியுடன் நெருக்கமாக வளர்ந்தது.

திமுக தலைமையிலான அரசு 1976ஆம் ஆண்டு ஊழல் குற்றச்சாட்டின் பேரில் மத்திய அரசால் நீக்கப்பட்டது. 1977ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் திமுகவை தோற்கடித்து அஇஅதிமுக ஆட்சியைப் பிடித்தது. எம்.ஜி.ஆர். 30 சூன் 1977 அன்று தமிழ்நாட்டின் மூன்றாவது முதலமைச்சராக பதவியேற்றார். 1977 பொதுத் தேர்தலில், கழகம் 18 இடங்களை வென்றது. 1979 ஆம் ஆண்டில், மத்திய அமைச்சரவையில் இணைந்த முதல் திராவிட மற்றும் பிராந்திய கட்சியாக கழகம் ஆனது. சத்தியவாணி முத்து மற்றும் அ. பால பஜனோர் ஆகியோர் அப்போதைய பிரதமர் சரண் சிங் தலைமையிலான குறுகிய கால மத்திய அமைச்சகத்தில் இணைந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள். கழகத்திற்கும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் இடையிலான உறவில் விரிசல் ஏற்பட்டது. 1980 பொதுத் தேர்தலில், காங்கிரஸ் திமுகவுடன் கூட்டணி அமைத்தது, மேலும் 39 மாநில நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளில் 37 இடங்களில் கூட்டணி வெற்றி பெற்றது. கழகம் இரண்டு இடங்களில் மட்டுமே வெற்றி பெற்றது. மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, இந்திரா காந்தி தமிழ்நாட்டில் கழக அரசு உட்பட எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த பல மாநில அரசுகளை நீக்கினார். 1980 சட்டமன்றத் தேர்தலில், எதிர்க்கட்சியான திமுக காங்கிரசுடனான தேர்தல் கூட்டணியைத் தொடர்ந்ததால், மக்களவை தேர்தலைத் தொடர்ந்து பெரும் தலைகீழ் தலைகீழாக, கழகம் 234 இடங்களில் 129 இடங்களைப் பெற்று மாநில சட்டமன்றத்தில் வசதியான பெரும்பான்மையைப் பெற்றது. எம்.ஜி.ஆர். 9 சூன் 1980 அன்று இரண்டாவது முறையாக முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றார். 1984 பொதுத் தேர்தலில், கழகம் மீண்டும் காங்கிரசுடன் இணைந்தது, மேலும் கூட்டணி 39 மாநில நாடாளுமன்ற இடங்களில் 37 இடங்களில் வெற்றி பெற்றது. 1984 சட்டமன்றத் தேர்தலில், எம்.ஜி.ஆரின் உடல்நலக் குறைவு மற்றும் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டாலும், கழகம் காங்கிரசுடன் கூட்டணி வைத்து தேர்தலில் வெற்றி பெற்றது. எம்.ஜி.ஆர். மூன்றாவது பதவிக்காலத்தில் அவர் இறக்கும் வரை மக்கள் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தார். 24 டிசம்பர் 1987 அன்று காலமானார், மேலும் அண்ணாவுக்குப் பிறகு பதவியில் இருக்கும் போது இறந்த தமிழ்நாட்டின் இரண்டாவது முதலமைச்சர் ஆனார்.

வாரிசு நெருக்கடி (25 டிசம்பர் 1987 - 8 பிப்ரவரி 1989)

எம்.ஜி.ஆரின் மறைவுக்குப் பிறகு, அவரது மனைவியும், நடிகையும், அரசியல்வாதியுமான வி. என். ஜானகி இராமச்சந்திரன், ஆர். எம். வீரப்பன் மற்றும் 98 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆதரவுடன் கழகத்தின் தலைமைப் பதவிக்கு உயர்ந்தார். 1 ஜனவரி 1988 அன்று, ஜெயலலிதா தனது அணியின் தலைவர்களால் அதிமுக பொதுச் செயலாளராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் மற்றும் மறுநாள் அவர் கூட்டிய கட்சியின் பொதுக்குழுவால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது.^{[23][24]} 7 ஜனவரி 1988 முதல் 30 ஜனவரி 1988 அன்று மாநில சட்டசபை இடைநிறுத்தப்பட்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி விதிக்கப்படும் வரை 23 நாட்கள் மாநிலத்தின் முதல் பெண் முதலமைச்சராக

அவர் பணியாற்றினார். உட்கட்சி பூசல் காரணமாக அதிமுக சிதைவுறத் தொடங்கியது, ஒன்று ஜானகி இராமச்சந்திரன் தலைமையிலும் மற்றொன்று எம்.ஜி.ஆருடன் நடத்த மற்றொரு திரைப்பட நடிகை-அரசியல்வாதி ஜெ. ஜெயலலிதாவின் தலைமையிலும் என இரு அணிகளாக உடைந்தது. இந்திய தேர்தல் ஆணையம் 17 டிசம்பர் 1988 அன்று "இரட்டை இலை" சின்னத்தை முடக்கியது. 1989 சட்டமன்றத் தேர்தலில் 13 ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இல்லாத திமுக மீண்டும் ஆட்சியைப் பிடித்தது, மு. கருணாநிதி மூன்றாவது முறை முதலமைச்சராக பதவியேற்றார். அந்த பிளவின் காரணமாக, கழகம் தேர்தலில் பெரும் பாதிப்பை சந்தித்தது, ஜானகி மற்றும் ஜெயலலிதா அணிகள் முறையே 2 மற்றும் 27 இடங்களில் மட்டுமே வெற்றி பெற்றன. தேர்தலில் அஇஅதிமுக படுதோல்வி அடைந்ததைத் தொடர்ந்து, ஜானகி அரசியலில் தனக்கு பலம் இல்லை என்று உணர்ந்து அரசியலை விட்டு விலகினார், ஜெயலலிதா மற்றும் ஜானகி தலைமையிலான அணிகள் 7 பிப்ரவரி 1989 அன்று ஜெயலலிதா தலைமையின் கீழ் இணைந்தன. 8 பிப்ரவரி 1989 அன்று, அப்போதைய தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் ஆர். வி. எஸ். பெரி சாஸ்திரி, ஜெயலலிதா தலைமையிலான ஒன்றுபட்ட கழகத்திற்கு இரட்டை இலைச் சின்னத்தை வழங்கினார். 1989 பொதுத் தேர்தலில் இந்திய தேசிய காங்கிரசுடன் கழகம் கூட்டணி அமைத்து தமிழ்நாட்டில் மொத்தமுள்ள 39 இடங்களில் 38 இடங்களில் வெற்றி பெற்றது.

ஜெ. ஜெயலலிதா காலம் (9 பிப்ரவரி 1989 - 5 டிசம்பர் 2016)

டாக்டர்ஜெ.ஜெயலலிதா

கழக முன்னாள் பொதுச் செயலாளர்

9 பிப்ரவரி 1989 அன்று ஜெ. ஜெயலலிதா தலைமையிலான கழகம் தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையில் முக்கிய எதிர்க்கட்சியாக மாறியது, மேலும் அவர் சட்டப் பேரவையின் முதல் பெண் எதிர்க்கட்சித் தலைவரானார். 1991 ஆம் ஆண்டு கழகத்தின் கூட்டணிக் கட்சியாக இருந்த அப்போதைய பிரதமர் சந்திரசேகர் தலைமையிலான மத்திய அரசால், மாநிலத்தில் அரசியல் சாசன இயந்திரம் சீர்குலைந்துவிட்டதாகக் குற்றம்சாட்டி, திமுக அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டது. கழகம் இந்திய தேசிய காங்கிரசுடன் கூட்டணி அமைத்து 1991 சட்டமன்றத் தேர்தலில் அவரது தலைமையில் ஆட்சியைப் பிடித்தது, மேலும் அவர் மாநிலத்தின் இரண்டாவது பெண் மற்றும் ஐந்தாவது முதலமைச்சரானார். அண்டை நாடான இலங்கையில் தாயகத்திற்காகப் போராடும் தமிழ் பிரிவினைவாதிகள் என சந்தேகிக்கப்படும் மேனாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டதில் இருந்து எழும் பதவிக்கு எதிரான அலைதான் இந்த மாபெரும் வெற்றிக்கு காரணம் என அரசியல் பார்வையாளர்கள் கூறுகின்றனர். அடுத்து வந்த அரசு பெரிய அளவிலான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானது, ஆனால் ஜெயலலிதா 5 ஆண்டுகள் முழுப் பதவியில் இருந்தார்.

1996 சட்டமன்றத் தேர்தலில், கழகம் காங்கிரசுடனான தனது கூட்டணியைத் தொடர்ந்தது, ஆனால் 234 சட்டமன்றத் தொகுதிகளில் 4 இடங்களில் மட்டுமே

வெற்றிபெற்று, பர்கூர் தொகுதியில் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் ஜெயலலிதாவும் தோல்வியடைந்ததுடன், பெரும் தோல்வியைச் சந்தித்தது. கழகம் 1996 பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட அனைத்து தொகுதிகளிலும் தோல்வியடைந்தது.

1998 பொதுத் தேர்தலின் போது, பாரதிய ஜனதா கட்சி (பாஜக) மற்றும் மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (மதிமுக) ஆகியவற்றுடன் கழகம் கூட்டணி அமைத்தது. 1998 மற்றும் 1999 க்கு இடையில் அடல் பிஹாரி வாஜ்பாய் தலைமையிலான ஆட்சியில், கழகம் பாஜகவுடன் ஆட்சியைப் பகிர்ந்து கொண்டது, ஆனால் 1999 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டது, இதனால் பாஜக அரசாங்கம் வீழ்ச்சியடைந்தது. இதைத் தொடர்ந்து, 1999 பொதுத் தேர்தலில் கழகம் மீண்டும் காங்கிரசுடன் கூட்டணி வைத்தது, மேலும் தமிழ்நாட்டில் மொத்தமுள்ள 39 இடங்களில் 13 இடங்களில் அந்தக் கூட்டணி வெற்றி பெற்றது.

2001 சட்டமன்றத் தேர்தலில் கழக தலைமையிலான இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் (மூப்பனார்) (தமாகா(மூ)), இடதுசாரி முன்னணி, பாட்டாளி மக்கள் கட்சி (பாமக) ஆகிய கட்சிகள் அடங்கிய கூட்டணி மீண்டும் வெற்றி பெற்று ஆட்சியைப் பிடித்தது. கூட்டணி வென்ற 197 இடங்களில் கழகம் வென்றது 132 ஆகும். ஜெயலலிதாவின் முந்தைய ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்த சொத்துக்குவிப்பு வழக்கின் விசாரணையின் காரணமாக, ஜெயலலிதா பதவி வகிப்பது தடுக்கப்பட்டது. 21 செப்டம்பர் 2001 அன்று, ஓ. பன்னீர்செல்வம் முதன்முறையாக தமிழ்நாடு முதலமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார். இந்த வழக்கில் ஜெயலலிதாவின் தண்டனை மற்றும் தண்டனையை இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் ரத்து செய்தவுடன், ஓ. பன்னீர்செல்வம் 2 மார்ச் 2002 அன்று ராஜினாமா செய்தார், அதை தொடர்ந்து ஜெயலலிதா மீண்டும் மூன்றாவது முறையாக முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றார். அவரது இரண்டாவது

பதவிக்காலம் ஊழல்மோசடிகளால் பாதிக்கப்படவில்லை. குலுக்கல் பரிசுச் சீட்டுகளை தடை செய்தல், மதுபானம் மற்றும் மணல் குவாரி வணிகங்களை அரசு நிறுவனங்களுக்கு கட்டுப்படுத்துதல், பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளுக்கு அருகில் புகையிலை பொருட்களை விற்பனை செய்வதை தடை செய்தல் போன்ற பல பிரபலமான முடிவுகளை அவர் எடுத்தார். 2003 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் முதன்முறையாக அனைத்து மகளிர் காவல் நிலையங்களையும், 150 பெண்களை உயரடுக்கு நிலை போலீஸ் கமாண்டோக்களாக நியமிப்பதன் மூலம் பெண்களை மாநில காவல்துறையில் சேர ஊக்குவித்தார். ஆயுதங்களைக் கையாளுதல், வெடிகுண்டுகளைக் கண்டறிதல் மற்றும் அப்புறப்படுத்துதல், வாகனம் ஓட்டுதல், குதிரையேற்றம் மற்றும் சாகச விளையாட்டுகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் பயிற்சி பெற்றனர். கடந்த 2004 அக்டோபரில், சந்தனக் கடத்தல் விரப்பனைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக, அவர் ஒரு சிறப்புப்

படையை சத்தியமங்கலம் வனப்பகுதிக்கு அனுப்பினார். 18 அக்டோபர் 2004 அன்று அவர் அதிரடிப்படையால் கொல்லப்பட்டதால், நடவடிக்கை வெற்றிகரமாக இருந்தது.

2004 பொதுத் தேர்தலில்,மீண்டும் பாஜகவுடன் கூட்டணி வைத்து, அனைத்துத் தொகுதிகளிலும் தோல்வி அடைந்தது. திமுக தலைமையிலான மதச்சார்பற்ற முற்போக்குக் கூட்டணி, மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து முக்கிய எதிர்க்கட்சிகளையும் உள்ளடக்கிய கூட்டணி, தேர்தலில் வெற்றி பெற்றது.

பின்னர், 2006 சட்டமன்றத் தேர்தலில் தொங்கு சட்டசபை என்ற ஊடக ஊகங்கள் இருந்தபோதிலும், கழகம், மதிமுக மற்றும் சில சிறிய கட்சிகளின் ஆதரவுடன் மட்டுமே போட்டியிட்டு, 61 இடங்களை வென்றது. திமுக தலைமையிலான பாமக மற்றும் இடது முன்னணி காங்கிரஸ் கூட்டணியால். 2009 பொதுத் தேர்தலில் ஒன்பது இடங்களை வென்றது.பரவலான ஊழல், விலைவாசி உயர்வு, மின்வெட்டு, 2011 சட்டமன்றத் தேர்தலில் திமுக அரசுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டைத் தொடர்ந்து, கழகம், இடதுசாரி மற்றும் அரசியல்வாதியாக மாறிய நடிகர் விஜயகாந்தின் தேசிய முற்போக்கு திராவிடக் கழகம் (தேமுதிக) போன்ற கட்சிகளுடன் கூட்டணி வைத்தது, 202 இடங்களில் வெற்றி பெற்று, கழகம் 150 இடங்களில் வெற்றி பெற்றது. ஜெயலலிதா நான்காவது முறையாக முதலமைச்சராக பதவியேற்றார்.யூனியன் பிரதேசமான புதுச்சேரியில் கழக கூட்டணியில் ந. ரங்கசாமியின் அகில இந்திய என்.ஆர். காங்கிரஸ் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு இணையாக நடைபெற்ற 2011 சட்டமன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றது. மறுபுறம், கழகத்தை கலந்தாலோசிக்காமல் ஆட்சியை அமைத்த ரங்கசாமி, தேர்தலுக்கு முந்தைய கூட்டணி கட்சியான கழகத்துடன் ஆட்சியைப் பகிர்ந்து கொள்ள மறுத்துவிட்டார். அதனால் அவர் கூட்டணிக்கு துரோகம் செய்து விட்டதாக ஜெயலலிதா குற்றம் சாட்டினார்¹

2014 பொதுத் தேர்தலிலும் கழகத்தின் சிறப்பான தேர்தல் செயல்பாடு தொடர்ந்தது. எந்தக்

கூட்டணியிலும்சேரவேண்டாம்என்றுமுடிவுசெய்து, தமிழ்நாடு மற்றும் புதுச்சேரி யூனியன் பிரதேசத்தில் உள்ள அனைத்து தொகுதிகளிலும் தனித்து போட்டியிட்டது. கழகம் போட்டியிட்ட 40 நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளில் முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் 37 தொகுதிகளில் வெற்றி பெற்று, இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் 16வது மக்களவையில் மூன்றாவது பெரிய கட்சியாக உருவெடுத்தது. இது பொதுத் தேர்தல் வரலாற்றில் இதுவரை எந்த ஒரு பிராந்திய அரசியல் கட்சியும் அடையாத மாபெரும் வெற்றியாகும்.

2014 அன்று, ஜெ. ஜெயலலிதா தொடர்ந்து 7 வது முறையாக கழகத்தின் பொதுச் செயலாளராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், இன்றுவரை கழகத்தின் பொதுச் செயலாளராக

நீண்ட காலம் பணியாற்றியவர். முன்னதாக, 1988, 1989, 1993, 1998, 2003, 2008 மற்றும் 2014 ஆகிய ஆண்டுகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பொதுச் செயலாளராக நீண்ட காலம் பதவி வகித்தபோது, இரா. நெடுஞ்செழியன், கா. காளிமுத்து, புலமைப்பித்தன், சி. பொன்னையன் மற்றும் இ. மதுசூதனன் கழகத்தின் அவைத் தலைவர்களாக பணியாற்றினார்கள்

27 செப்டம்பர் 2014 அன்று, ஜெயலலிதா, அவரது கூட்டாளிகள் வி. கே. சசிகலா, இளவரசி மற்றும் வி. என். சுதாகரன் ஆகியோருடன் சொத்துக் குவிப்பு வழக்கில் சிறப்பு நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்டு நான்கு ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதித்தது. மேலும் ஜெயலலிதாவுக்கு ரூ. 100 கோடியும், அவரது கூட்டாளிகளுக்கு தலா ரூ. 10 கோடியும் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. நீதிமன்றத் தண்டனையின் காரணமாக ஆளும் முதலமைச்சர் பதவியில் இருந்து விலகுவது இதுவே முதல் முறை என்பதால் இந்த வழக்கு அரசியல் தாக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது.

அவரது தகுதி நீக்கம் காரணமாக, ஓ. பன்னீர்செல்வம் 29 செப்டம்பர் 2014 அன்று முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றார். ஜெயலலிதாவுக்கு உயர்நீதிமன்றம் ஜாமீன் மறுத்ததால் ஜாமீன் கோரி உச்ச நீதிமன்றத்தில் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. உச்ச நீதிமன்றம் 17 அக்டோபர் 2014 அன்று ஜாமீன் வழங்கியது. 11 மே 2015 அன்று, அந்த வழக்கில் இருந்து அவர் விடுவிக்கப்பட்டதாக கர்நாடக உயர் நீதிமன்றம் கூறியது மற்றும் ஐந்தாவது முறையாக மீண்டும் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றார்.

2016 சட்டமன்றத் தேர்தலில், கூட்டணி இல்லாமல் போட்டியிட்டு, 234 இடங்களில் 135 இடங்களில் வெற்றி பெற்று, தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார். தமிழ்நாடு வரலாற்றில் இதுவரை எந்த அரசியல் தலைவரும் செய்யாத அற்புதமான வெற்றிக்காக அவர் எடுத்த துணிச்சலான முடிவு இது. 23 மே 2016 அன்று ஜெயலலிதா ஆறாவது முறையாக முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றார்.

22 செப்டம்பர் 2016 அன்று, காய்ச்சல் மற்றும் நீர்ச்சத்து குறைபாடு காரணமாக சென்னையில் உள்ள அப்போலோ மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். நீண்டகால நோய்க்குப் பிறகு, அவர் 5 டிசம்பர் 2016 அன்று காலமானார், மேலும் அண்ணா மற்றும் அவரது வழிகாட்டியான எம்.ஜி.ஆருக்குப் பிறகு பதவியில் இருந்தபோது இறந்த மூன்றாவது தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் ஆனார்.

தமிழ்நாடு மற்றும் புதுச்சேரிக்கு அப்பால் விரிவாக்கம்

ஜெயலலிதாவின் ஆட்சியில், கழகம் தமிழ்நாடு மற்றும் புதுச்சேரி தாண்டி பரவியது. மாநிலபிரிவுகள் கர்நாடகா மற்றும் கேரளாவில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவில் அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகள், ஆந்திரப் பிரதேஷ், மகாராஷ்டிரா, தேசிய

தலைநகர் பிரதேசம் டெல்லி மற்றும் தெலுங்கானா போன்ற இடங்களிலும் அதே போல் தமிழ் மக்கள் இருக்கும் மற்ற நாடுகளிலும் கழக நிர்வாகிகள் உள்ளனர். கர்நாடகாவில், 1983 முதல் 2004 வரை மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்த கழகம், பெங்களூரு மற்றும் கோலாரில் தமிழ் பேசும் பகுதிகளில் செல்வாக்கைக் கொண்டுள்ளது. ஆந்திரப் பிரதேஷ், கேரளா மற்றும் மகாராஷ்டிராவில், கழகம் சில சட்டமன்றத் தேர்தல்களில் போட்டியிட்டது, ஆனால் எந்தத் தேர்தலிலும் ஒரு இடத்தில் கூட வெற்றி பெறவில்லை.

இந்தியாவில் உள்ள சுய உதவி குழுக்கள் சுயமாக ஆளப்படும், சக கட்டுப்பாட்டு மற்றும் முறைசாரா குழுக்களின் ஒத்த சமூக-பொருளாதார பின்னணியைக் கொண்ட ஒரு அமைப்பாகும். இது பொது நலனுக்கான விருப்பத்தைக் கொண்டது. ஒரு சுய உதவிக் குழுவில், மக்கள் தங்கள் வருவாயில் இருந்து வசதியான முறையில் சேமிக்கக்கூடிய தொகையைச் சேமித்து, பொதுவான நிதிக்கான பங்களிப்பை பரஸ்பரம் ஒப்புக்கொள்வதற்கும், அவர்களின் ஆற்றல்மிக்க மற்றும் அவசரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக உறுப்பினர்களுக்கு கடன் வழங்குவதற்கும் தானாக முன்வந்து ஒன்றுசேர்கின்றனர்.

அதிகம்விற்பனையாகும் டிவிகளில் 65% வரை தள்ளுபடி பெரிய திரைகள் அதிக சேமிப்பு இந்நியாவில் சுய உதவி குழுக்களுக்கு மிகப்பெரிய தேவை உள்ளது. வறுமையை குறைப்பதில் அரசின் நிரந்தரப் பங்கு உள்ளது. இந்தியாவில் உள்ள சுய உதவிக் குழுக்கள் விரிவான நோக்கங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன.

சுய உதவி குழுக்களின் தேவை

இந்தியாவில் சுய உதவிக் குழுக்களின் இருப்பு வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்களைத் திறன் மற்றும் தன்னம்பிக்கை கொண்டவர்களாக மாற்றுவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானது. இந்தியாவில் உள்ள சுய உதவி குழுக்கள் அவர்களின் வருமானத்தை அதிகரிக்கவும், அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தவும், சமூகத்தில் அவர்களின் நிலையை மேம்படுத்தவும் உதவுகின்றன.

சுய உதவி குழுக்களின் செயல்பாடு

இந்தியாவில் உள்ள சுய உதவிக் குழுக்கள் கூட்டுறவுக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் செயல்படுவதோடு, சுய உதவிக் குழுக்களுக்குள் உள்ள அனைவரையும் ஆதரிக்கும் வகையில் உறுப்பினர்களுக்கான மன்றத்தை செயல்படுத்துகிறது. இது அதிகாரமளிக்கும் முறையாகக் கருதப்படுகிறது. சுய உதவிக் குழுக்கள் மிகவும் ஏழ்மையான மக்களை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் நிதி

அமைப்புக்கு அணுக முடியாத குழுக்களாக ஒழுங்கமைக்கின்றன. இந்தியாவின் சுய உதவிக் குழுக்களில், கூட்டு நடவடிக்கையின் மூலம் அவர்கள் அதிகாரமளிக்கப்படுவது உறுதி. இந்தியாவில் சுய உதவிக் குழுக்கள் தொடர்பான இந்தத் திட்டம் ஏழை கிராமப்புற மக்களை குறிப்பாக பெண்களைத் திரட்டி பரஸ்பர நலன்களுக்காக சுய உதவி குழுக்களை உருவாக்குகிறது. இந்தியாவில் உள்ள சுய உதவிக் குழுக்கள் சேமிப்பு மற்றும் கடனை மேம்படுத்துவதிலும், வறுமை மற்றும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பதிலும் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன.

சுயஉதவிகுழுக்களின்நோக்கங்கள்

உறுப்பினர்களிடையே சேமிப்பு மற்றும் வங்கிப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துதல். உறுப்பினர்களை நிதி ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும், சமூக ரீதியாகவும் மேம்படுத்துதல். உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காக கடன் பெறுவதை செயல்படுத்துதல். கடன் வழங்கல் மூலம் பொருளாதார செழுமையை உறுதி செய்தல். சொந்த நிதிகளை ஒழுங்கமைத்தல், நிர்வகித்தல் மற்றும் பல்வேறு நன்மைகளை தங்களுக்குள் விநியோகிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ள கூட்டு ஞானத்திலிருந்து பெறுதல். பெண்களின் திறன்களுடன் தன்னம்பிக்கையையும் அதிகரிக்கத்தல். பெண்கள்மத்தியில்கூட்டுசேமிப்புமுடிவுகளைஉருவாக்குதல். பெண்களிடையே சேமிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவித்து, அவர்களின் சொந்த மூலதனத்தை எளிதாகக்குவித்தல். முக்கியமாக, பெண்களின் அனைத்துத் துறை வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு சமூகப்பொறுப்புகளைஏற்கும்பெண்களைஊக்கப்படுத்துதல்.

தமிழ்நாட்டின்விவசாயமுறை

தமிழ்நாட்டு மக்களின் முதன்மையான மற்றும் பாரம்பரியமான தொழில் விவசாயம். தமிழக மக்களில் 56 சதவீதம் பேர் விவசாயிகள். விவசாயத் துறையானது முறையே மக்களுக்கும் கால்நடைகளுக்கும் உணவு மற்றும் தீவனங்களை வழங்குகிறது. இது பல தொழில்களுக்கு மூலப்பொருளின் ஆதாரமாக உள்ளது.

வரையறை

தமிழ்நாட்டின்பயிர்பருவங்கள்

விவசாயிகள் ஒரு பருவத்தில் சாகுபடி செய்ய குறிப்பிட்ட பயிர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த பருவத்தில் மண் மற்றும் நீர் இருப்புக்கு ஏற்றார். எனவே, தமிழ்நாட்டின் பெரும்பாலான விவசாயிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளபடி மூன்று வெவ்வேறு பருவங்களில் பயிர்களைபயிரிடுகிறார்கள்:

1. சொர்ணாவரி (காரி:ப் பருவம் - சித்திரைமுறை)
2. சம்பா(கோடைபருவம்-ஆடிப்பட்டம்)
3. நவரை (ராபி பருவம் - கார்த்திகை முறை).

வளமான மண் என்பது பயிரின் நீடித்த வளர்ச்சிக்குத் தேவையான தாவரச்சத்துக்களை வழங்குவதாகும். மேலும் பயிர் வளர்ச்சிக்கு உகந்த பெளதீக, இரசாயன மற்றும் உயிரியல் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதாகும். பயிர்சத்துக்கள் என்பது பேருட்ட மற்றும் நுண்ணூட்டச்சத்துக்கள் ஆகும்

தமிழ்நாட்டின் மண் வகைகள்

செம்மண் 39.34 %

பழுப்பு நிற மண் 37.89 %

கரிசல் மண் 16.38 %

சாம்பல் நிற மண் 3.50 %

இதர வகை 2.03 %

வண்டல் மண் 0.86 %

தமிழ்நாட்டின் முக்கிய மண் வகைகள் பூமியின் மேற்பரப்பில் புதுப்பிக்க இயலாத அடிப்படை வளங்களில் மண் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். தமிழகத்தில் 39.34 சதவீதம் செம்மண்ணாலும், 37.89 சதவீதம் பழுப்பு நிற மண்ணாலும், 16.38 சதவீதம் கரிசல் மண்ணாலும், 3.51 சதவீதம் சாம்பல் நிற மண்ணாலும், 2.03 சதவீதம் இதர மண்ணாலும், 0.86 சதவீதம் வண்டல் மண்ணாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது.

45% கனிமப்பொருள்

25% தண்ணீர்

525% காற்று

% அங்ககப்பொருள்

மண்ணின் ஆக்கக் கூறுகள் ஊட்டச்சத்து மேலாண்மையின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். மண்ணின் அடிப்படை ஆக்கக்கூறுகள் தாது, கரிம கார்பன், மண் காற்று மற்றும் மண் நீர் ஆகும். பொதுவாக மண்ணில் 45% தாது, 5% அங்ககப்பொருள், 25% நீர் மற்றும் 25% காற்று உள்ளது.

கல்வி துறை வளர்ச்சி

கல்வி வளர்ச்சி

அனைவருக்கும் ஆரம்பக்கல்வி

கரும்பலகைத் திட்டம்

இடைநிலைக் கல்வி

தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் (NCERT)

திறந்த வெளிப் பள்ளி (Open School)

பல்கலைக்கழகங்கள் (Universities)

இந்திய தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் (IT)

கல்விச் சலுகைகள்

கல்வி வளர்ச்சி

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி என்பது அதன் கல்வி மேம்பாடு அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இந்திய கல்வி ஆங்கிலேய காலனி ஆட்சியில் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டதாகும். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை விரிவுபடுத்திய கால கட்டத்தில் கல்வி என்பது மொழியைப் பயில்வதாகவே இருந்தது. இக்கல்வி முறையைச் சுதந்திர இந்தியாவின் வளர்ச்சித் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மறு சீரமைப்பு செய்ய வேண்டியதாயிற்று. கல்வி என்பது தேசத்தின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தும் கருவி எனக் கருதப்பட்டது. தேச ஒருமைப்பாட்டு, சமூக நீதி, சமய சார்பின்மை, சமதர்மப் பொருளாதாரம், மனித வளங்களைப் பயன்படுத்துதல், உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு, தொழில் மயமாக்கல், அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, அனைவருக்கும் தரமான கல்வி போன்ற உயர்ந்த குறிக்கோள்கள் உருவாக்கப்பட்டன. எனவே கல்வி முறையில் பல்வேறு மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்காக கல்விக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.

இதன்படி 1948 ல் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. 1952-ல் A. லெட்சுமணசுவாமி முதலியார் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. 1964-ல் C.S. கோத்தாரி என்பவர் தலைமையில் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. 1968-ல் தேசிய கல்விக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது.

அனைவருக்கும் ஆரம்பக்கல்வி

இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் மூலம் 14 வயதுக்கு உட்பட்ட அனைவருக்கும் கட்டாய இலவசக்கல்வி அளிக்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1950 முதல் 1985 வரை ஏராளமாகப் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. இதில் 14வயதுக்கு உட்பட்ட அனைவரும் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டு இடைநிறுத்தம் இன்றி கல்வியைத் தொடர தரமான கல்வித் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது.

கரும்பலகைத் திட்டம்

தொடக்கப்பள்ளியின் அடிப்படைத் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் இரண்டு பெரிய வகுப்புகள், கரும்பலகைகள், பொம்மைகள் மற்றும் விளையாட்டுப் பொருட்கள், தேசப்படங்கள், விலங்கியல் படங்கள் மற்றும் பிற கற்பித்தல் பொருட்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இவற்றோடு முறைசாரக் கல்விக்கான புதிய திட்டமும், அதை முன் கொண்டு செல்வதற்கான வழிகாட்டுதலும் மதிப்பீட்டு முறையும் அறிவிக்கப்பட்டன.

இடைநிலைக் கல்வி

1983 ல் உயர்நிலை, இடைநிலை துவக்கப்பள்ளி 12:5 என்ற விகிதத்தில் இருந்தது. எனவே தேவையான இடங்களில் துவக்க மற்றும் இடைநிலைப்பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. நவோதயாப் பள்ளிகள் நாடெங்கும் எல்லாமாவட்டத்திலும் நிறுவப்படவேண்டுமென நோக்கம் உருவானது. தற்போது தமிழ்நாடு தவிர 28 மாநிலங்களில் 446 பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. கிராமப்பு குழந்தைகள் தங்கும் விடுதியுடன் கூடிய பள்ளிகள் இவை. இங்கு இருபாலரும் பயில்கின்றனர். பெண்

குழந்தைகளுக்குமூன்றில்ஒரு பங்கு இடம் ஒதுக்கப்படுகின்றது. நாட்டின்அனைத்து மாவட்டங்களிலும் உள்ள கிராமபுர, திறன் மிகு மாணவர்களை இனம்கண்டு அவர்களுக்கு உயர்ந்த கல்வி வழங்குவது இதன் நோக்கமாகும்.

தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் (NCERT)

1961-செப்டம்பர் 1-ல் நிறுவப்பட்ட இந்நிறுவனம் கல்வி அமைச்சகத்துக்கு உதவவும், பரிந்துரை செய்யவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பள்ளி - பாடத்திட்டங்கள், ஆசிரியரின் பயிற்சி இவற்றை ஆராய்ந்து தேவைக்கேற்ப மாற்றங்கள் செய்து மேம்பாட்டுக்கு வழி வகுப்பதே இதன் இலட்சியம். மண்டலக்கல்விக் கல்லூரிகள் தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் கல்வி நிலையம், காஷ்மீர், புவனேஸ்வர், போபால் மற்றும்மைசூர் ஆகிய இடங்களில் இக்கல்லூரிகளை நிறுவியுள்ளது. ஆசிரியர் சேவைக்குமுன் பயிற்சி மற்றும் பின் பயிற்சிகளை இவை நடத்துகின்றன. கோடைகால பயிற்சி,மற்றும் அஞ்சல் வழி மூலம், பயிற்சி பெறாமல் பணியில் இருக்கும் ஆசிரியருக்குப் பயிற்சி அளிப்பது இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். மத்திய இடைநிலைக் கல்வி வாரியம் (CBSE) 1952-ல் இந்திய அரசின் கல்வித் தீர்மானம் உருவானது. இதன் மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளிகள், மத்திய இடைநிலைக் கல்வி வாரியத்தின் பாடத்திட்டத்தை அமுல்படுத்தியுள்ளன. இதில் ஹிந்தி போதனையும், ஹிந்தி கற்கவும் வசதி உள்ளது. கேந்திரிய வித்யாலயா அல்லது மத்திய பள்ளிகள் பாதுகாப்புத்துறை உட்பட மத்திய அரசின் பல்வேறு துறைகளில் பணிபுரியும் அலுவலர்கள் நாடெங்கும் எந்த இடத்திற்கும் பணிமாற்றம் செய்யப்படும் நிலை உள்ளதால் அவர்களுடைய குழந்தைகள் எவ்வித பாதிப்பும் இல்லாமல் இடைநிலைக் கல்வியைத் தொடர இப்பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இன்று நமது நாட்டில் 874 கேந்திரிய வித்யாலங்கள் உள்ளன.

திறந்த வெளிப் பள்ளி (Open School)

மத்திய இடைநிலைக் கல்வி வாரியத்தால் (CBSE) 1979-ல் நாட்டின் தொலைவிடங்களில் உள்ளோர் நலனுக்காக இது தொடங்கப்பட்டது. இது தொலை தூரக்கல்வி முறையைப் பின்பற்றி இடைநிலைக் கல்வி அளிக்கிறது. இங்கு பாடங்களைத் தபால் மூலம் அனுப்புதல், நேரடி வகுப்புகள். தொலைக்காட்சி வகுப்புகள் மூலம் பயிற்சி (B) C BSE பாடத்திட்டத்தின்படி தேர்வு நடத்தி சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

பல்கலைக்கழகங்கள் (Universities)

நிகர் நிலைப்பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிறுவனங்கள் உட்பட 259 பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளன. இவை தவிர நிகர் நிலைப்பல்கலைக்கழகத் தகுதியுடன் 49 நிறுவனங்கள் உள்ளன. இந்தியாவில் 11089 கல்லூரிகளும், 74.18 லட்சம் மாணவர்களும் 3.42 லட்சம் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களும் உள்ளனர். 1953ல்நாடாளுமன்றச்சட்டத்தால் பல்கலைக்கழக மானியக்குழு நிறுவப்பட்டது. பல தன்னாட்சிக் கல்லூரிகள் பல்கலைக்கழக

மானியக் குழுவால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அஞ்சல் வழிக் கல்வி பல பல்கலைக்கழகங்கள் 1962-ஆம் ஆண்டு முதல் அஞ்சல் வழிக்கல்வியை நடத்தி வருகின்றன. இன்று 60-க்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களால் இவை நடத்தப்படுகின்றன. இவை திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகங்களாகச் செயல்படுகின்றன.

இந்திய தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் (IT)

பொறியியல் மற்றும் பண்பாட்டு விஞ்ஞானத்தில் சிறந்து விளங்கும் நிறுவனங்கள் I.I.T. எனப்படும் இந்தியத் தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் ஆகும். இவை , மும்பை, சென்னை, கான்பூர், பெங்களூர் மற்றும் டில்லியில் அமைந்துள்ளது.

கல்விச் சலுகைகள்

எல்லா மாநிலங்களிலும் ஆரம்பக் கல்வி முதல் மேல்நிலைக்கல்வி வரை இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது. வரை பேருந்து மற்றும் புகை வண்டியில் பள்ளிக்கு இலவசமாக சென்று வர அனுமதி வழங்குகிறது. மேல்நிலைக்கல்வி வரை பிற்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடி குழந்தைகளுக்கு உணவு, இருப்பிடம், கல்வி இலவசமாக வழங்குகிறது. அத்துடன் அரசு மானியமும் வழங்குகிறது. இதைத் தவிரதொடக்க, இடைநிலை, உயர்நிலை, மேல்நிலைக் கல்வி வரை தகுதி உள்ளவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் கல்வித் துறையில் இந்தியா விரைந்து முன்னேறும் நாடாக உள்ளது.

சிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் (NCERT)

1961-செப்டம்பர் 1-ல் நிறுவப்பட்ட இந்நிறுவனம் கல்வி அமைச்சகத்துக்கு உதவவும், பரிந்துரை செய்யவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பள்ளி - பாடத்திட்டங்கள், ஆசிரியரின் பயிற்சி இவற்றை ஆராய்ந்து தேவைக்கேற்ப மாற்றங்கள் செய்து மேம்பாட்டுக்கு வழி வகுப்பதே இதன் இலட்சியம். மண்டலக் கல்விக் கல்லூரிகள் தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் கல்வி நிலையம், காஷ்மீர், புவனேஸ்வர், போபால் மற்றும் மைசூர் ஆகிய இடங்களில் இக்கல்லூரிகளை நிறுவியுள்ளது. ஆசிரியர் சேவைக்கு முன் பயிற்சி மற்றும் பின் பயிற்சிகளை இவை நடத்துகின்றன. கோடைகால பயிற்சி, மற்றும் அஞ்சல் வழி மூலம், பயிற்சி பெறாமல் பணியில் இருக்கும் ஆசிரியருக்குப் பயிற்சி அளிப்பது இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். மத்திய இடைநிலைக் கல்வி வாரியம் (CBSE) 1952-ல் இந்திய அரசின் கல்வித் தீர்மானம் உருவானது. இதன் மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளிகள், மத்திய இடைநிலைக் கல்வி வாரியத்தின் பாடத்திட்டத்தை அமுல்படுத்தியுள்ளன. இதில் ஹிந்தி போதனையும், ஹிந்தி கற்கவும் வசதி உள்ளது. கேந்திரிய வித்யாலயா அல்லது மத்திய பள்ளிகள் பாதுகாப்புத்துறை உட்பட மத்திய அரசின் பல்வேறு துறைகளில் பணிபுரியும் அலுவலர்கள் நாடெங்கும் எந்த இடத்திற்கும் பணிமாற்றம் செய்யப்படும் நிலை

உள்ளதால் அவர்களுடைய குழந்தைகள் எவ்வித பாதிப்பும் இல்லாமல் இடைநிலைக் கல்வியைத் தொடர இப்பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இன்று நமது நாட்டில் 874 கேந்திரிய வித்யாலங்கள் உள்ளன.

திறந்த வெளிப் பள்ளி (Open School)

மத்திய இடைநிலைக் கல்வி வாரியத்தால் (CBSE) 1979-ல் நாட்டின் தொலைவிடங்களில் உள்ளோர் நலனுக்காக இது தொடங்கப்பட்டது. இது தொலை தூரக்கல்வி முறையைப் பின்பற்றி இடைநிலைக் கல்வி அளிக்கிறது. இங்கு பாடங்களைத் தபால் மூலம் அனுப்புதல், நேரடி வகுப்புகள். தொலைக்காட்சி வகுப்புகள் மூலம் பயிற்சி (B) C BSE பாடத்திட்டத்தின்படி தேர்வு நடத்தி சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

பல்கலைக்கழகங்கள் (Universities)

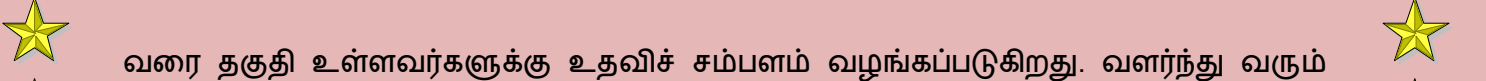
நிகர் நிலைப்பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிறுவனங்கள் உட்பட 259 பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளன. இவை தவிர நிகர் நிலைப்பல்கலைக்கழகத் தகுதியுடன் 49 நிறுவனங்கள் உள்ளன. இந்தியாவில் 11089 கல்லூரிகளும், 74.18 லட்சம் மாணவர்களும், 3.42 லட்சம் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களும் உள்ளனர். 1953 ல் நாடாளுமன்றச் சட்டத்தால் பல்கலைக்கழக மானியக்குழு நிறுவப்பட்டது. பல தன்னாட்சிக் கல்லூரிகள் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அஞ்சல் வழிக் கல்வி பல பல்கலைக்கழகங்கள் 1962-ஆம் ஆண்டு முதல் அஞ்சல் வழிக்கல்வியை நடத்தி வருகின்றன. இன்று 60-க்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களால் இவைநடத்தப்படுகின்றன. இவை திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகங்களாகச் செயல்படுகின்றன.

இந்திய தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் (IT)

பொறியியல் மற்றும் பண்பாட்டு விஞ்ஞானத்தில் சிறந்து விளங்கும் நிறுவனங்கள் I.I.T. எனப்படும் இந்தியத் தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் ஆகும். இவை கோரக்பூர், மும்பை, சென்னை, கான்பூர், பெங்களூர் மற்றும் டில்லியில் அமைந்துள்ளது.

கல்விச் சலுகைகள்

எல்லா மாநிலங்களிலும் ஆரம்பக் கல்வி முதல் மேல்நிலைக்கல்வி வரை இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது. மேல்நிலைக்கல்வி வரை பேருந்து மற்றும் புகை வண்டியில் பள்ளிக்கு இலவசமாக சென்று வர அனுமதி வழங்குகிறது. மேல்நிலைக்கல்வி வரை பிற்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடி குழந்தைகளுக்கு உணவு, இருப்பிடம், கல்வி இலவசமாக வழங்குகிறது. அத்துடன் அரசு மானியமும் வழங்குகிறது. இதைத் தவிர தொடக்க, இடைநிலை, உயர்நிலை, மேல்நிலைக் கல்வி

வரை தகுதி உள்ளவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் கல்வித் துறையில் இந்தியா விரைந்து முன்னேறும் நாடாக உள்ளது.

